ผลกระทบดังกล่าว มีผลต่อปฏิกิริยาและปฏิบัติการ ทางสังคมหลากหลายรูปแบบ ดังกรณีกลุ่มทุนในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องการขับเคลื่อนการพัฒนา อุตสาหกรรมในพื้นที่ต่อไป เพราะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรง ขณะที่กลุ่มทุนนายท้องถิ่นต้องการ ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรมประนีประนอม ซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับกลุ่มชนชั้นนำท้องถิ่นที่พยายามต่อรอง เพื่อเรียกร้องผลประโยชน์จากโรงงาน อุตสาหกรรม ขณะที่กลุ่มผู้ผลิตอิสระรายย่อยในภาคเกษตรกรรมต้องการสร้างการดำรงอยู่ของ การผลิตในภาคเกษตรกรรมท่ามกลางการปิดล้อมของการผลิตในภาคอุตสาหกรรม หรือกลุ่มผู้บริการ รายย่อยที่พยายามสร้างความอยู่รอดท่ามกลางวิถีการผลิตในภาคอุตสาหกรรม จากสถานการณ์และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด ผู้วิจัย เห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจ้าเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การพัฒนาในพื้นที่มาบตาพุด ใหม่ เช่น การให้ความสำคัญกับกระบวนทัศน์การพัฒนาในรูปแบบของการกระจายรายได้ควบคู่กับ ความเจริญเติบโต การสร้างความสมดุลภายใต้กระบวนการพัฒนา การให้ความสำคัญแนวคิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เป็นต้น นอกจากนี้จะต้องมีการสร้างมาตรการเชิงปฏิบัติเพื่อการขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการสิ่งแวดล้อม การปฏิรูป ระบบการจัดเก็บภาษี รวมทั้งการออกกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บ ภาษีสิ่งแวดล้อม การสร้างและปรับปรุงมาตรการเพื่อป้องกันปัญหามลพิษจากการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นต้น

ชัยณรงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482) ได้ศึกษาเรื่องการลื่นไหลของวาทกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายแดน กรณีศึกษาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอด จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่านโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอดเป็นนโยบายการพัฒนาภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อพื้นที่ชายแดนเพื่อส่งเสริมคุณค่าภาคอุตสาหกรรมและการค้าชายแดน โดยประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายฯ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจากนโยบายฯโดยวิธีแบบจำลองสมการโครงสร้าง พบว่าแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้อง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี (ค่า X_2 (df =127)=439.993, p-value< .000,CMIN/df=2.756, RMSEA =.067, RMR =.013,NFI =.981 , CFI =.988 , AGFI = .804 และ GFI = .950) ตัวแบบพยากรณ์ผลกระทบทางสังคมจากนโยบายได้ร้อยละ 54 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ตัวแปรผลกระทบต่อโครงสร้างประชากรในชุมชนและตัวแปรผลกระทบในระดับปัจเจกบุคคลและครอบครัว ส่วนตัวแปรอื่น ๆ มีอิทธิพลทางอ้อมส่วนการประเมินติดตามผลกระทบทางสังคมโดยกระบวนการชุมชน พบว่านโยบายส่งผลกระทบต่อโครงสร้าง ประชากรในระดับสูงสุด ซึ่งปัญหาผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมจากนโยบายที่สำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ปัญหาการเพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มาตรฐานและปัญหามลพิษ ฝุ่นละอองและอุบัติเหตุทางถนน นอกจากนี้นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอดถือ

เป็นเทคนิคทางวาทกรรมการพัฒนาภาครัฐเพื่อพัฒนาพื้นที่ชายแดนอย่างมีระเบียบ ประกาศเป็นนโยบายอย่างเป็น ทางการโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556กระทั่งได้เปลี่ยนเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก โดยอาศัยอำนาจพิเศษ มาตรา 44 ผลการปรับเปลี่ยนทำให้ประกอบด้วยตัวบทที่ยังคงเป็นการผลิตซ้ำทางอัตลักษณ์ของวาทกรรม ผลจากการลื่นไหลของวาทกรรมการพัฒนาส่งผลให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนการเปลี่ยนแปลงการนิยามของผู้คนและการเปลี่ยนแปลงการนิยามของพื้นที่

สุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือในแบบเครือข่ายกับโครงการสร้างชุมชนแห่งการอยู่ร่วมกันและเข้าถึงได้ในอาเซียน กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จและความยั่งยืนของกลไกความร่วมมือในการดำเนินโครงการฯ เป็นการดำเนินงานแบบเครือข่าย ที่เห็นได้จากการประกอบกันของหน่วยงานองค์กรจากหลายภาคส่วนที่ได้เข้ามาร่วมกันในการกำหนดแผน ทิศทางในการดำเนินโครงการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บรรลุตามวัตถุประสงค์มีการบูรณาการ ภารกิจ หน้าที่ และทรัพยากรระหว่างกันทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ซึ่งแต่เดิมการดำเนินโครงการเป็นการรับนโยบายจากส่วนกลาง แล้วสั่งการมายังส่วนภูมิภาค อาศัยกลไกการควบคุม สั่งการในระบบราชการเป็นหลัก ในการมอบหมายงานหลังจากนั้นจึงปล่อยให้ส่วนภูมิภาคเริ่มดำเนินการประสานงานกับส่วนราชการในระดับพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน ให้เข้ามาร่วมเป็นภาคีเครือข่าย มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานแบบเครือข่ายให้สามารถดำเนินงานร่วมกันได้มีการขับเคลื่อนการทำงานของเครือข่ายที่เห็นได้ชัดเจนและประกอบด้วยปัจจัยความสำเร็จ ดังนี้

1. ปัจจัยการมีสายสัมพันธ์ระหว่างภาคีเครือข่ายการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันที่ดีมีความสม่ำเสมอมีความถี่ในการติดต่อประสานการทำงานร่วมกัน ส่งผลให้สายสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่ายมีความแนบแน่นมากยิ่งขึ้น

2. ปัจจัยการจัดโครงสร้างเครือข่ายที่มีรูปแบบสายสัมพันธ์ที่ชัดเจนมีผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนโครงการสร้างชุมชนฯ เมื่อเราสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและองค์กรไว้เป็นอย่างดีแล้ว ความเสถียรภาพของเครือข่ายก็จะอยู่ในระดับดี ส่งผลให้การประสานงานความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมโครงการเป็นไปอย่างราบรื่น

3. ปัจจัยการทำหน้าที่ของผู้ประสานเชื่อมโยงภาคีและสร้างเครือข่าย โดยมีหน่วยงานผู้บทบาทหลักในการเป็นผู้ประสานเชื่อมโยงภาคีและสร้างเครือข่ายในการดำเนินโครงการฯ นับตั้งแต่การได้รับนโยบายจากส่วนกลาง ทำให้การทำงานมีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน

4. ปัจจัยการมีผู้จัดการเครือข่ายที่ดี ซึ่งการมีบุคคลที่มีความเข้าใจในกระบวนการดำเนินโครงการในภาพรวมทั้งหมดเป็นผู้ที่ต้องคอยกำกับดูแลการทำงานของเครือข่าย ให้มุ่งไปสู่เป้าหมายร่วมกันจะทำให้เกิดความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5. ปัจจัยความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรภาคีสมาชิกซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาคีเครือข่ายที่เข้ามาร่วมเป็นคณะทำงานต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน อาจเกิดจากการยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่ได้วางไว้ร่วมกันหรือข้อตกลงในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้ทุกฝ่ายที่เข้ามาร่วมมือกันในการดำเนินโครงการรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนโครงการร่วมกัน

2.12 การสังเคราะห์ตัวแปร

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการทบทวนวรรณกรรม ผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับกับการวิจัยเรื่องรูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาสังเคราะห์ตัวแปรเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

2.12.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรอื่น ๆ เมื่อตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงจะทำให้ตัวแปรอื่นเปลี่ยนแปลงไปด้วย คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 3 ด้าน 12 ปัจจัย ดังนี้

2.12.1.1 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ จำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่

1) ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน หมายถึง กำหนดนโยบายร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ร่วมกันกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ในทุกขั้นตอนทั้งดังต่อไปนี้ การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินผลนโยบายตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Ansell and Gash (2007); อุทัย ปริญญาสุทธินันท์ (2562); สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150); อนิลทิตา จันทร์เทพ (2562, น. 134); รัตน์ดาวรรณ ถนอมรอด (2562, น. 76); วินชัย อุยางกูร (2562, น. 135); สิการย์ เฟื่องฟุ้ง (2561, น. 174); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482)

2) ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน หมายถึง การใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์การจะเป็นไปแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน อาจจะใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น งบประมาณอาคารสถานที่ บุคคลากร อุปกรณ์สำนักงาน รวมทั้งการบริหารจัดการร่วมกัน ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Ansell and Gash (2007); สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150); ศิริลักษณ์

คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); อนิลทิตา จันทร์เทพ (2562, น. 134); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); สุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47)

3) ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน หมายถึง การมีผลประโยชน์ร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการใดๆตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่กับภาคเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐหรือการบริการสาธารณะที่ดี จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ โกวิทย์ พวงงาม (2552, น. 110); Ansell and Gash (2007); สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150); ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90);สุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47)

2.12.1.2 ลักษณะของพื้นที่ จำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่

1) ความร่วมมือของประชากร หมายถึง ความหนาแน่นของประชากรในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ที่แสดงถึงการที่ประชากรมีการพักอาศัยอยู่ใกล้ชิดกันเป็นจำนวนมากในหนึ่งหน่วยพื้นที่โดยลักษณะที่มีความหนาแน่นของประชากรจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ว่าจะนำไปใช้ด้านการเกษตร ที่พักอาศัย การพาณิชย์ อุตสาหกรรม และภาคบริการ เป็นต้น ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Wirth (1938); สำนักผังเมือง (2555); Smith (1975); สินาด ตรีวรรณไชย (2566, น. 1); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482); Paul and Anthony (2016); สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551); กาณจน์ นทีวุฒิกุล (2550)

2) ความร่วมมือของพื้นที่ หมายถึง บริเวณพื้นที่ของประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์โดยมีขนาดของพื้นที่ สถานที่ตั้งของพื้นที่ ลักษณะพื้นที่ ลักษณะของพื้นที่ ลักษณะภูมิศาสตร์พื้นที่ เช่น ดิน ที่ราบลุ่ม น้ำ ภูเขา ป่า โดยจะมีทั้งพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ทำไร่ พื้นที่ทำสวน เป็นต้น ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Wirth (1938); สำนักผังเมือง (2555); Smith (1975); สินาด ตรีวรรณไชย (2566, น. 1); ขวัญชนก อภิชยากุล (2563, น. 115); ปานปั้น รองหานาม และคณะ (2563, น. 44); ธีรนาฏ จิระชัยพันธ์ (2562, น. 158); อนิลทิตา จันทร์เทพ (2562, น. 134); กชพร อาจหาญ (2562, น. 105); ณัฐณิชา สุวรรณกุล (2562, น. 156); โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118); ธัชชนก สัตยวินิจ (2560, น. 175); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187)

3) ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยความเชื่อที่แต่ละคนยึดถือว่าควรจะปฏิบัติตนอย่างไรหรือสิ่งใดที่มีคุณค่าซึ่งค่านิยมจะสัมพันธ์กับทุกสิ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมจะเป็นมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ความเป็นอยู่ ภาษา การปกครอง

กฎหมาย และมีแนวปฏิบัติอันเกิดจากความเชื่อ และศรัทธาในลักษณะเดียวกัน ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ โกวิทย์ พวงงาม (2553, น. 132); หทัยชนก สีหะวงศ์ (2564, น. 47); ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482)

2.12.1.3 ความร่วมมือของหน่วยงาน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1) ความร่วมมือของภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานของรัฐบาลในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ที่มีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกัน ซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ โดยสร้างความคุ้มค่าทางการเงินจะช่วยให้ประหยัดต้นทุนได้ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Satamon (2002); Rhodes (n.d., อ้างถึงใน วสันต์ เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และเกรียงชัย ปิงประวัติ, 2557, น. 57-58); Vangen and Huxham (2010, pp. 163-184); (พิสิฐ เทพไกรวัล, 2554); สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (2558, น. 39-40); สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559); สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150); ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90);สิการย์ เฟื่องฟุ้ง (2561, น. 174); ธัชชนก สัตยวินิจ (2560, น. 175); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); สุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47)

2) ความร่วมมือของภาคเอกชน หมายถึง องค์การภาคเอกชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ที่มีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกัน ซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถเพิ่มโอกาสการทำธุรกิจให้กับภาคเอกชน ในการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Satamon (2002); Rhodes (n.d., อ้างถึงใน วสันต์ เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และเกรียงชัย ปิงประวัติ, 2557, น. 57-58); Vangen and Huxham (2010, pp. 163-184); (พิสิฐ เทพไกรวัล, 2554); สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (2558, น. 39-40);สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559); สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150);ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); สิการย์ เฟื่องฟุ้ง (2561, น. 174); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); สุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47)

3) ความร่วมมือของภาคสังคม หมายถึง ภาคประชาสังคมหรือประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ที่มีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่ม

เครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสมมีมาตรฐานตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Rhodes (n.d., อ้างถึงใน วสันต์ เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์และเกรียงชัย ปิงประวัติ, 2557, น. 57-58); Vangen and Huxham (2010, pp. 163-184); พิสิฐ เทพไกรวัล (2554); สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (2558, น.3 9-40); สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559); ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); รัตน์ดาวรรณ ถนอมรอด (2562, น. 76); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); สุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47)

2.12.2 ตัวแปรคั่นกลาง (Mediating Variables) เป็นตัวแปรที่เข้ามาคั่นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระกว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

2.12.2.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน หมายถึง การดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรและการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของพัชรี สิโรรส (2562, น. 1); สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562); ประยูร อัครบวร (2552, น. 38); กฤตยา โชคสมศิลป (2562, น. 33); เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2553, น. 42); ชัชวาลย์ ทัตศิวัช (2551, น. 31-32); ขจรวรรณ ภู่ขจร (2564, น. 123); Ansell and Gash (2007); Erwin (1976, p. 5)

2.12.2.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรและการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของเศรษฐิยา เปรื่องพิชญาธร (2562, น. 1); พัชรี สิโรรส (2562, น. 1); สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562); ประยูร อัครบวร (2552, น. 38); กฤตยา โชคสมศิลป (2562, น. 33); เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2553, น. 42); ชัชวาลย์ ทัตศิวัช (2551, น. 31-32); Erwin (1976, p. 5); สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103); Ansell and Gash (2007); Cohen and Uphoff (1981, p. 14)

2.12.2.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ หมายถึง การดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร

และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของอรพินท์ สพโชคชัย (2551, น. 7); เศรษฐิยา เปรื่องพิชญาธร (2562, น. 1); พัชรี สิโรรส (2562, น. 1); สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562); ประยูร อัครบวร (2552, น. 38); กฤตยา โชคสมศิลป (2562, น. 33); พัชรี สิโรรส และคณะ (2551, น. 12-13); เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2553, น. 42); ชัชวาลย์ ทัตศิวัช (2551, น. 31-32); ขจรวรรณ ภู่ขจร (2564, น. 123); ธัชชนก สัตยวินิจ (2560, น. 175); Ansell and Gash (2007); Cohen and Uphoff (1981, p. 14); Melaville, Blank and Asayesh (1993, p. 43)

2.12.2.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล หมายถึง การดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562); ประยูร อัครบวร (2552, น. 38); กฤตยา โชคสมศิลป (2562, น. 33); พัชรี สิโรรส และคณะ (2551, น. 12-13); เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2553, น. 42); ชัชวาลย์ ทัตศิวัช (2551, น. 31-32); ขจรวรรณ ภู่ขจร (2564, น. 123); Cohen and Uphoff (1981, p. 14); Melaville, Blank and Asayesh (1993, p. 43)

2.12.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) เป็นตัวแปรที่เป็นผลที่เกิดขึ้นหรือแปรผันไปตามตัวแปรอื่น ๆ คือ การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 9 ด้าน ดังนี้

2.12.3.1 ด้านสังคม หมายถึง การทำให้บุคคลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนหรือสองหลังคาเรือนดีขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การมีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม นำไปสู่การยกระดับมาตราฐานคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างมั่นคง ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Paul and Anthony (2016); สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551); (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546); กาณจน์ นทีวุฒิกุล (2550); วรนุช สิปิยารักษ์ (2558, น. 4); โกวิทย์ พวงงาม (2553, น. 132); สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2551, น. 4) ; กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118); เฉลิมวุฒิ อุตโน (2560, น. 158);สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482)

2.12.3.2 ด้านการเมืองและการปกครอง หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้การดำเนินการทางการเมืองการปกครองดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นระบบการเมือง ระบบการปกครอง โครงสร้าง รูปแบบกิจกรรมอาทิ การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง นอกจากนั้นการเมืองจะต้องมีเสถียรภาพ การมีความเสมอภาคและเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง รวมทั้งมีการเสริมสร้างสมรรถนะของ

ระบบการเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Paul and Anthony (2016); อนุสรณ์ ลิ้มมณี (2548, น. 8-9); Pye (1966); Almond and Powell (1966); Huntington (1968, pp. 12-14); (ปัทมาวดี โพชนุกูล, 2557, น. 2); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); วินชัย อุยางกูร (2562, น. 135); โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118); สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122)

2.12.3.3 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การขยายตัวของเศรษฐกิจเพื่อให้มีสินค้าและบริการมากขึ้น การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เสถียรภาพ และกระจายรายได้อย่างสมดุล มีความยุติธรรมในการกระจายรายได้และการกำหนดราคาให้ประชาชนอย่างธรรม ประชาชนมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจและมีอิสระในการเลือกอาชีพหรือวิถีชีวิตในดำรงชีวิตโดยการเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เสถียรภาพและกระจายรายได้อย่างสมดุล มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ ระบบเศรษฐกิจสามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งในระดับครัวเรือนและมหภาค ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Paul and Anthony (2016); สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551); (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546); กาญจน์ นทีวุฒิกุล (2550); สุกัญญา ตันธนวัฒน์ และคณะ (2552, น. 343); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118); เฉลิมวุฒิ อุตโน (2560, น. 158); สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103); ธัชชนก สัตยวินิจ (2560, น. 175); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122); ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482)

2.12.3.4 ด้านกฎหมาย หมายถึง มาตรการในการควบคุมสังคมโดยเป็นกติกาเพื่อชี้ขาดความถูกต้องที่สังคมยอมรับในการใฝ่หาความเป็นธรรมอันเป็นจุดสมดุลระหว่างประโยชน์ของเอกชนแต่ละคนในแต่ละเรื่องหรือระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ซึ่งจะต้องยึดถือในความถูกต้องในการพัฒนากฎหมาย เช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Paul and Anthony (2016); ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (2562, น. 1-2); (Whalan, 1982, pp. 658-660); อนิลทิตา จันทร์เทพ (2562, น. 134); วินชัย อุยางกูร (2562, น. 135); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122)

2.12.3.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่ระบบนิเวศน์สามารถฟื้นตัวกลับสู่สภาพเดิมได้ มีการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมในระดับที่ระบบนิเวศน์สามารถดูดซับได้ด้วย มีการเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถหมุนเวียนแทนที่การใช้ทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป มีการอนุรักษ์และบำรุงรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Paul and Anthony (2016); สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551); ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); รัตน์ดาวรรณ ถนอมรอด (2562, น. 76); โอฬาร

ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118); เฉลิมวุฒิ อุตโน (2560, น. 158); สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122)

2.12.3.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การอำนวยความสะดวกในการสื่อสารการนำมาวิเคราะห์หรือประมวลผล การรับและส่วนข้อมูล การจัดเก็บและการนำไปใช้งานใหม่ซึ่งในข้อมูลนั้นจะมีความถูกต้องแม่นยำ สมบูรณ์ครบถ้วน สามารถเข้าใจง่าย ทันต่อเวลา และเชื่อถือได้ ภาครัฐและภาคเอกชนมีการใช้เทคโนโลยีร่วมกัน เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การประชุมทางไกล (teleconference) การจัดฐานข้อมูลร่วมกัน (web-based geographic information system) เป็นต้น ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ(กรุงเทพธุรกิจ, 2562, น. 1); Turban, et al. (2006, p. 21); Shelly, et al. (2002); Agranoft (2006, p. 61); Paul and Anthony (2016); สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551)

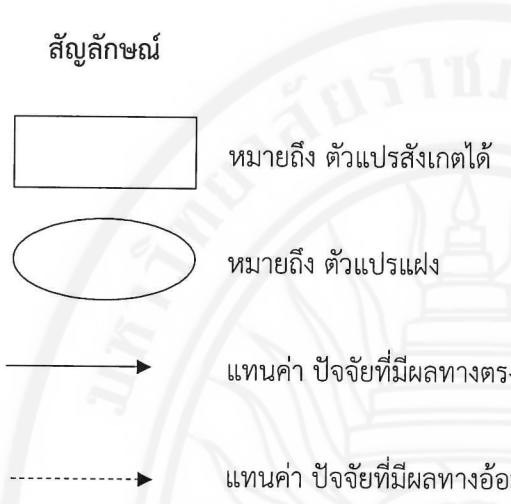
2.12.3.7 ด้านการเกษตร หมายถึง การพัฒนาพื้นที่โดยให้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดิน มีการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นพร้อมมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่หลากหลาย ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551); กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90); กชพร อาจหาญ (2562, น. 105); โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118); สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103); รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข (2560, น. 187); ชัยณรงค์ เครือนวน (2560, น. 122)

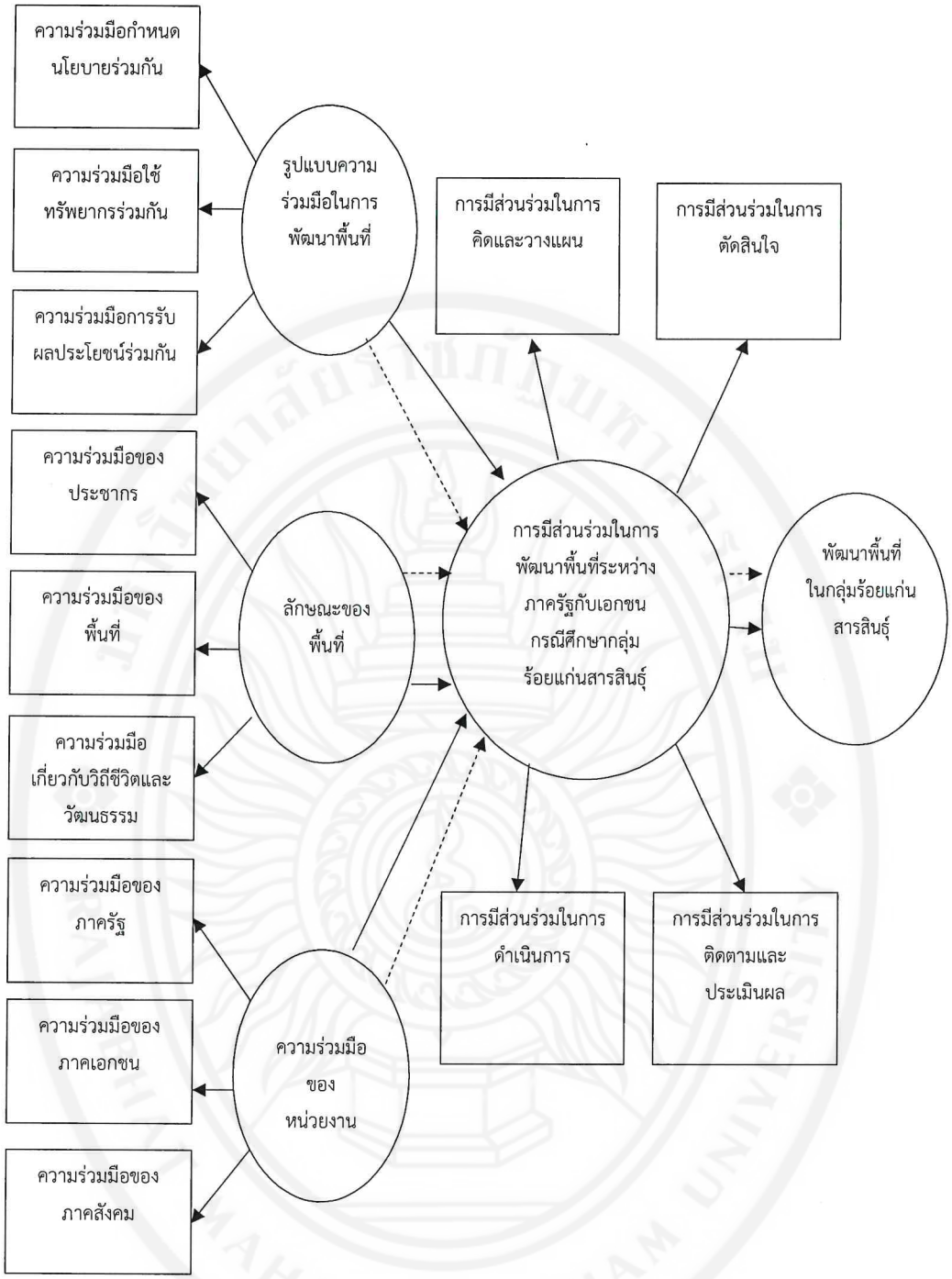
2.12.3.8 ด้านการสาธารณูปโภค หมายถึง การพัฒนาพื้นที่โดยการจัดการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของประชาชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น ด้านระบบดูแล เช่น การระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม การบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะ เป็นต้น ด้านภัยพิบัติ เช่น วาตะภัย อัคคีภัย อุทกภัย เป็นต้น ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ ; (กระทรวงการคลัง, 2562); Paul and Anthony (2016); Ansell and Gash (2007); โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2560, น. 118)

2.12.3.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง หมายถึง การพัฒนาการโดยการขยายเส้นทางคมนาคมให้การไปมาติดต่อกันระหว่างท้องถิ่นต่าง เริ่มจากระหว่างหมู่บ้าน อำเภอและจังหวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความหลากหลายซึ่งจะเดินทางทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น ถนน ทางน้ำ ทางรถไฟ เป็นต้น ตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ Paul and Anthony (2016); Riddick (2014); Ansell and Gash (2007); กาญจน์ นทีวุฒิกุล (2550); ปานปั้น รองหานาม และคณะ (2563, น. 44); อนิลทิตา จันทร์เทพ (2562, น. 134); สกฤติ อิสริยานนท์ และคณะ (2560, น. 103)

2.13 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและการทบทวนวรรณกรรม ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับการวิจัยเรื่องรูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 2.11 กรอบในคิดในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ ศึกษาระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ศึกษาร่วมมือทางตรงในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ศึกษาความร่วมมือทางอ้อมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ และศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรูปแบบการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Design) เริ่มจากวิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพ (Quantitative Method and Qualitative Method) ผู้วิจัยออกแบบในรูปแบบผสมผสานเนื่องจากคำถามวิจัยมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกัน เพื่อที่จะทำให้ได้คำตอบที่ชัดเจนที่สุด จึงได้ใช้วิธีการเชิงคุณภาพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Construction) จากปรากฏการณ์จริงและใช้วิธีการเชิงปริมาณในการยืนยัน(Confirmation) ความถูกต้องของปรากฏการณ์ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1,449,107 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,061,204 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 790,346 คน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 792,054 คน รวมทั้งหมดจำนวน 4,092,711 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ,ข้อมูลเมื่อ 31 มีนาคม 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1,449,107 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,061,204 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 790,346 คน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 792,054 คน รวมทั้งหมดจำนวน 4,092,711 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ,ข้อมูลเมื่อ 31 มีนาคม 2566) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973,p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ซึ่งจะดำเนินการหาสัดส่วนประชากรกับกลุ่มตัวอย่างและใช้วิธีสุ่มโดยใช้สูตร

$$N_1 = (Ni/N) \times N$$

$$n = \frac{N}{1 + N(e^2)} \qquad (3\text{-}1)$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N แทน ขนาดประชากรทั้งหมด

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (0.05)

$$n = \frac{4,092,711}{1+4,092,711\ (0.05)^2}$$

$$= \frac{4,092,711}{1+4,092,711\ (0.0025)}$$

$$= \frac{4,092,711}{1+10,231.7775}$$

$$= \frac{4,092,711}{10,232.7775}$$

$$n = 399.9609$$

$$= 400 \text{ คน}$$

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ในจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงขอเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 400 คน

หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการหาสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแต่ละจังหวัดตามวิธีการหาสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น=<u>จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้นxจำนวนตัวอย่างทั้งหมด</u>

จำนวนประชากรทั้งหมด

กำหนดสูตร $$\frac{N=axn}{T} \quad (3\text{-}2)$$

โดย N แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น

n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

a แทน จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น

T แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

ตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตร $$N = \frac{1,449,107x400}{4,092,711}$$

$$N = 141.6280$$

$$N = 142$$

โดยผู้วิจัยจะเพิ่มหรือลดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการหาสัดส่วนให้ครบตามขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ซึ่งสามารถจำแนกในรูปแบบของตารางที่ 3.1 โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายจังหวัด

ที่	อำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	จังหวัดขอนแก่น	1,449,107	142
2	จังหวัดร้อยเอ็ด	1,061,204	104
3	จังหวัดมหาสารคาม	790,346	77
4	จังหวัดกาฬสินธุ์	792,054	77
	รวม	4,092,711	400

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายอำเภอของจังหวัดขอนแก่น

ที่	อำเภอในจังหวัดขอนแก่น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	อำเภอเมืองขอนแก่น	331,497	32
2	อำเภอบ้านฝาง	44,706	4

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ที่	อำเภอในจังหวัดขอนแก่น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
3	อำเภอพระยืน	35,720	4
4	อำเภอหนองเรือ	75,766	7
5	อำเภอชุมแพ	100,320	10
6	อำเภอสีชมพู	61,962	6
7	อำเภอน้ำพอง	84,117	8
8	อำเภออุบลรัตน์	35,730	4
9	อำเภอกระนวน	63,394	6
10	อำเภอบ้านไผ่	81,377	8
11	อำเภอเปือยน้อย	16,336	2
12	อำเภอพล	69,620	7
13	อำเภอแวงใหญ่	23,650	2
14	อำเภอแวงน้อย	34,290	3
15	อำเภอหนองสองห้อง	62,362	6
16	อำเภอภูเวียง	58,186	6
17	อำเภอมัญจาคีรี	58,146	6
18	อำเภอชนบท	39,213	4
19	อำเภอเขาสวนกวาง	26,019	3
20	อำเภอภูผาม่าน	18,480	2
21	อำเภอซำสูง	19,169	2
22	อำเภอโคกโพธิ์ไชย	20,505	2
23	อำเภอหนองนาคำ	19,259	2
24	อำเภอบ้านแฮด	31,296	3
25	อำเภอโนนศิลา	21,664	2
26	อำเภอเวียงเก่า	16,323	2
	รวม	1,449,107	142

ตารางที่ 3.3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายอำเภอของจังหวัดร้อยเอ็ด

ที่	อำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	เมืองร้อยเอ็ด	116,536	11
2	เกษตรวิสัย	72,821	7
3	ปทุมรัตน์	43,856	4
4	จตุรพักตรพิมาน	65,792	6
5	ธวัชบุรี	49,965	5
6	พนมไพร	53,641	5
7	โพนทอง	87,662	9
8	โพธิ์ชัย	52,773	5
9	หนองพอก	53,010	5
10	เสลภูมิ	103,475	10
11	ทุ่งเขาหลวง	19,101	2
12	หนองฮี	20,136	2
13	เชียงขวัญ	22,591	2
14	จังหาร	38,260	4
15	ศรีสมเด็จ	43,257	4
16	เมยวดี	18,774	2
17	อาจสามารถ	64,273	6
18	โพนทราย	22,393	2
19	เมืองสรวง	19,279	2
20	สุวรรณภูมิ	93,609	9
	รวม	1,061,204	104

ตารางที่ 3.4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายอำเภอของจังหวัดมหาสารคาม

ที่	อำเภอในจังหวัดมหาสารคาม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	อำเภอเมืองมหาสารคาม	126,620	12
2	อำเภอแกดำ	24,613	2
3	อำเภอโกสุมพิสัย	96,779	9
4	อำเภอกันทรวิชัย	81,436	8
5	อำเภอเชียงยืน	49,903	5
6	อำเภอบรบือ	87,597	9
7	อำเภอนาเชือก	49,985	5
8	อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย	71,258	7
9	อำเภอวาปีปทุม	92,804	9
10	อำเภอนาดูน	30,365	3
11	อำเภอยางสีสุราช	28,765	3
12	อำเภอกุดรัง	30,244	3
13	อำเภอชื่นชม	19,977	2
	รวม	790,346	77

ตารางที่ 3.5 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายอำเภอของจังหวัดกาฬสินธุ์

ที่	อำเภอในจังหวัดร้อยเอ็ด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	อำเภอเมืองกาฬสินธุ์	116,524	11
2	อำเภอนามน	29,123	3
3	อำเภอกมลาไสย	50,797	5
4	อำเภอร่องคำ	13,445	1
5	อำเภอกุฉินารายณ์	82,357	8
6	อำเภอเขาวง	28,183	3
7	อำเภอยางตลาด	108,897	11
8	อำเภอห้วยเม็ก	41,460	4
9	อำเภอสหัสขันธ์	34,449	3
10	อำเภอคำม่วง	39,201	4
11	อำเภอท่าคันโท	30,001	3
12	อำเภอหนองกุงศรี	48,214	5
13	อำเภอสมเด็จ	50,066	5
14	อำเภอห้วยผึ้ง	24,607	2
15	อำเภอสามชัย	20,486	2
16	อำเภอนาคู	25,790	3
17	อำเภอดอนจาน	20,926	2
18	อำเภอฆ้องชัย	27,528	3
	รวม	792,054	77

วิธีการสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งตามชั้นภูมิ โดยแบ่งเป็นแต่ละจังหวัดและผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นภูมิแล้วสุ่มตัวอย่างจากทุกระดับชั้น จึงดำเนินการขั้นที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อได้จำนวนในแต่ละจังหวัดแล้วผู้วิจัยหาสัดส่วนให้แต่ละจังหวัดครบตามสัดส่วนที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อได้สัดส่วนในแต่ละจังหวัดแล้วผู้วิจัยจัดสัดส่วนในแต่ละอำเภอครบตามสัดส่วนที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยจะจัดทำบัญชีประชากร เรียงลำดับตามพยัญชนะชื่อ โดยแต่ละบัญชีจะเรียงลำดับประชากรตามหลักการเรียงอักษรพยัญชนะไทยของราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2546 โดยเรียงตั้งแต่ 1 ถึง N ต่อมาคิดค่าช่วงสุ่ม (Sampling Interval) หรือ k โดยสูตร k = N/n แล้วเลือกจุดสุ่มเริ่มต้น (Random Start หรือ R) ที่อยู่ระหว่าง 1 ถึง k หลังจากนั้นจะเริ่มสุ่มตัวอย่างจากหน่วยตัวอย่างที่ประกอบด้วย R, R+k, R+2k.....ไปจนครบจำนวน แต่ในกรณีที่ N หาร n ไม่ลงตัว ผู้วิจัยใช้จุดทศนิยม 4 ตำแหน่ง ถ้า k เป็นตัวเลขที่มีจุดทศนิยมจะเลือกตัวอย่างเป็นจำนวนเต็มโดยมีการปัดเศษทศนิยมตามหลักคณิตศาสตร์สากลนิยม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

การวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ จังหวัดที่อยู่อาศัย ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบระบุรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้แก่ 1) รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน 2) ลักษณะของพื้นที่ จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วยความร่วมมือของประชากร ความร่วมมือของพื้นที่ ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม 3) ความร่วมมือของหน่วยงาน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความร่วมมือของภาครัฐ ความร่วมมือของภาคเอกชน ความร่วมมือของภาคสังคม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 45 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 9 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านการเมืองและการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเกษตร ด้านการสาธารณูปโภค และด้านการคมนาคมและการขนส่ง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likerts) มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 46 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้แสดงความคิดเห็น

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

2.2.2 กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

2.2.4 นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แก้ไขและเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม

2.2.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสร้างแบบสอบถามมีดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความร่วมมือ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการภาคีสาธารณะแนวใหม่ แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับการมีสวนร่วม แนวคิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ แนวความคิดเกี่ยวกับการผังเมือง แนวคิดการบริหารภาครัฐแบบเครือข่าย แนวคิดการบริหารราชการแบบบูรณาการ แนวคิดเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเก็บรวบรวมพร้อมศึกษาหลักการขั้นตอนจากเอกสาร คู่มือ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหา ขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามทั้งชนิดปลายเปิดและปลายปิด

3.4 นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแนะนำ

3.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามตามวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีของ Rovinelli and Hambleton (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 268-269) เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \qquad (3\text{-}3)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

4.1 สำหรับงานวิจัยเชิงปริมาณเมื่อนำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณาและทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ภาษาและการวัดผลประเมินผล โดยวิธีพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

4.1.1 ดร.สถิตคุณ บุญเรือน วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป สำนักนิติการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

4.1.2 ดร.ทรงเกียรติ พลล้านเสน วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตอกแป้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตอกแป้น อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

4.1.3 ดร.รัชนิดา ไสยรส วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายและคดี สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

4.1.4 ดร.กุสุมา สุ่มมาตร์ วุฒิการศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

4.1.5 ดร.เจริญ สุขทรัพย์ วุฒิการศึกษาครุศาสตรอุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (การวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร) ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

เกณฑ์การให้คะแนนรายข้อมีดังนี้

+1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญมีเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.80–1.00 ซึ่งหมายความว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

4.2 ทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดละ 10 คน รวมทั้งหมด 40 คน เพื่อทดสอบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้น สื่อความหมายให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจประเด็นคำถามที่ผู้ศึกษาต้องการทำการศึกษาเพียงใดและนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการทำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความถูกต้อง ชัดเจนและสมบูรณ์มากขึ้น โดยจะนำมาทำการทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามและการหาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่ายระหว่างรายข้อกับรวมทุกข้อ (Item-total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (n.d., อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 102) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .912

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

5.1 ขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม และผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ผู้วิจัยแต่งตั้งผู้ช่วยผู้วิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะชี้แจงวิธีการและขั้นตอนให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยก่อนลงมือเก็บข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 งานวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

6.1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด

6.1.2 ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

6.1.3 กำหนดเกณฑ์การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Ratting Scale) 5 ระดับตามวิธีการของ Likert (n.d., อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 93-95) ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

6.1.4 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

6.1.5 วิเคราะห์หาระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

จากเกณฑ์การแบ่งช่วงชั้นคะแนนจากจำนวนระดับชั้นเท่ากับ 5 ชั้น (คะแนนจาก 1 ถึง 5) คำนวณได้จากสูตร นี้

$$\frac{= \text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.8$$

ฉะนั้นในแต่ละช่องคะแนนของระดับชั้น จะเท่ากับ 0.8 คิดเป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนในแต่ละระดับชั้น จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมาย ดังนี้

4.21-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.41-4.20 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.61-3.40 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.80 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบโมเดล เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลับมาตรวจความสมบูรณ์ถูกต้อง และนาไปวิเคราะห์ทางสถิติโปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

6.2.1 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง ของตัวแปรเพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

6.2.2 การแปลความหมายของคะแนนเมื่อตรวจและกำหนดน้ำหนักคะแนนของแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ย นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ของคะแนนและแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ แต่ละหลักการตามช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 102) โดยกำหนดตามตัวแปรในแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 3.6 เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนจากแบบสอบถาม

แบบสอบถาม			
ค่าเฉลี่ย	ตอนที่ 2 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษา กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ตอนที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ตอนที่ 4 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
4.21-5.00	ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ มากที่สุด	ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มากที่สุด	ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มากที่สุด
3.41-4.20	ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ มาก	ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ มาก	ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มาก
2.61-3.40	ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนกรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ ปานกลาง	ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ ปานกลาง	ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ปานกลาง
1.81-2.60	ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนกรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ น้อย	ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ น้อย	ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ น้อย
1.00-1.80	ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนกรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ น้อยที่สุด	ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐ กับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ น้อยที่สุด	ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ น้อยที่สุด

6.2.3 วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

6.2.4 วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อยืนยันองค์ประกอบตามโครงสร้างที่กำหนดไว้แล้วจึงทำการวิเคราะห์แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นกระทำโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6.2.5 ตรวจสอบแบบจำลองโมเดลสมมติฐาน เป็นการประมินความถูกต้องของแบบจำลองโมเดล โดยประเมิน 2 ส่วน คือ 1) ประมินความกลมกลืนของแบบจำลองโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม 2) ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในแบบจำลองโมเดล (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, น. 53-55) โดยการประเมินทั้งสองส่วนนี้จะนำไปสู่การพัฒนาแบบจำลองโมเดล ด้วยเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบแบบจำลองโมเดลในงานวิจัย ดังนี้

6.2.5.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-square statistcs: χ^2) เป็นค่าที่ตัดสินความเหมาะสมของโมเดลสมมติฐาน โดยทดสอบสมมตฐานเป็นกลางในการทดสอบต้องได้ค่าไค-สแควร์ มีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าผลการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าโมเดลของข้อมูลเชิงประจักษ์ ไม่สอดคล้อง/กลมกลืน

6.2.5.2 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square statistics: χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ ($P < .05$) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่ามากกว่า 0.95 ค่ารากเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (RMSEA) มีค่าต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์การใช้ (Chi-square statistics: χ^2) มีจัดอ่อนคือไม่อิสระจากขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่มาก ผลที่ทดสอบออกมาจะมีนัยสำคัญได้ง่ายและถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กไปจะมีค่าสูงหรือได้ค่าที่มีความเชื่อมั่นน้อยนอกจากนี้จะทำให้การสรุปได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้น จึงแก้ไขโดยพิจารณาค่า χ^2/ df

6.2.5.3 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square statistics: χ^2) มีนัยสำคัญ ($P < .05$) แต่ไค-สแควร์สัมพันธ์ (Relative chi-square statistics: χ^2/ df) มีค่าน้อยกว่า 2.00 หรือควรมีค่าน้อยกว่า 5.00 (สุภมาส อังศุโชติและคณะ, 2552, น. 22) ดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่ามากกว่า 0.95 ค่ารากเฉลี่ยกำลังสองของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standard RMR) มีค่าต่ำกว่า 0.08 และค่ารากเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6.2.6 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสมบูรณ์ (Absolute fit index) GFI (Goodness of fit index) ค่าที่ดัชนีวัดความกลมกลืน เป็นดัชนีที่ใช้ในการเปรียบเทียบระดับกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงถึงปริมาณ ความแปรปรวนและความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยโมเดล AGFI (Adjusted goodness of fit index) ค่าที่ดัชนีวัดความกลมกลืนปรับแก้แสดงถึงปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้ด้วยโมเดล โดยปรับองศาความเป็นอิสระเมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดขององศาอิสระ ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะได้ดัชนี AGFI ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับค่าดัชนี GFI โดยทั่วไปค่า GFI และ AGFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ค่าที่เข้าใกล้ 1 เรียกว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, น. 53-60)

6.2.7 ค่าดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Standardized root mean square residual: SRMR) เป็นค่าเฉลี่ยที่เหลือจากการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างกับค่าที่ประมาณกับค่าพารามิเตอร์ ควรมีค่าต่ำกว่า 0.08 จึงสรุปได้ว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (เสรี ชัดแช้ม และสุชาดา กรเพชรปาณี, 2548, น. 1-40) RMR (Root mean square residual) เป็นค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนค่าที่มีน้อยค่าเข้าใกล้ศูนย์ แสดงถึงโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่ค่า RMR ขึ้นอยู่กับหน่วยความวัดของตัวแปร เมื่อตัวแปรมีสเกลการวัดที่ต่างกันมากตัวแปรบางตัวที่มีสเกลการวัดกว้างจะทำให้ค่าเฉลี่ยของ Residual บิดเบือนไปทำให้ค่าที่ได้ผิดไปด้วย ดังนั้น จึงอาจไปพิจารณาร่วมกับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า (Estimated standard residual)

6.2.8 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root mean square error of approximation: RMSEA) โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ควรมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก ถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.05-0.08 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับปานกลาง ถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.08-0.10 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เล็กน้อย และค่าที่มากกว่า 0.10 แสดงว่าโมเดลยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุภมาศ อังศุโชติ และคณะ, 2552, น. 23)

6.2.9 ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (Critical N: CN) เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถยอมรับผลการทดสอบความกลมกลืนได้และ CN ที่จะเป็นตัวแทนที่พอสำหรับข้อมูลควรมีค่า CN มากกว่า 200 (สุภมาศ อังศุโชติ และคณะ, 2552, น. 24)

6.2.10 ค่า ECVI (Expected cross-validation index) เป็นการทดสอบภาพรวมของความคลาดเคลื่อน ถ้าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ECVI ต้องน้อยกว่า ECVI for saturated model และค่า ECVI for independent model (สุภมาศ อังศุโชติ และคณะ, 2552, น.57-58)

6.2.11 ค่า Model AIC (Akaik's information criterion) เป็นการทดสอบภาพรวมของความคลาดเคลื่อน เช่นเดียวกับ ECVI ถ้าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่า Model AIC ต้องน้อยกว่าค่า Saturated model และค่า Independent AIC นอกจากนี้ Model CAIC (Consistent version of AIC) ซึ่งเป็นค่า AIC ที่ปรับแก้ด้วยขนาดของกลุ่มตัวอย่างการแปลความหมายเหมือนค่า Model AIC (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, น. 57-58)

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

6.3.1 ตรวจเช็คข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ

6.3.2 จัดกลุ่มข้อเสนอแนะความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

6.3.3 สรุปผลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามจำนวนความถี่ข้อเสนอแนะ จากผู้ตอบแบบสอบถาม

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

7.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้วิธีหาค่าความเชื่อมั่นจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach

7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

7.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.4 สถิติทดสอบสมมุติฐาน ทำการทดสอบโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling Analysis)

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อทำการยืนยันผลการวิจัยการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมผลการวิจัยในส่วนของงานวิจัยเชิงปริมาณแล้วนำมาสังเคราะห์ เพื่อกำหนดประเด็นการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

กลุ่มเป้าหมายคือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง รวมทั้งหมดจำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1.1 ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานจังหวัด ตัวแทนสำนักงานที่ดิน ตัวแทนสำนักงานสาธารณสุข ตัวแทนหน่วยงานการศึกษา

1.2 ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานอุตสาหกรรม ตัวแทนสำนักงานหอการค้า ตัวแทนนักธุรกิจหรือผู้ประกอบการ ตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

1.3 ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนทหาร ตัวแทนฝ่ายปกครองปกครอง ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น ตัวแทนนักการเมือง

1.4 ตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน โดยเลือกจากจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 คน

โดยกำหนดเกณฑ์การเลือกจากบุคคลที่มีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ ผลงานและความเหมาะสมเกี่ยวกับกับความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยเชิงปริมาณมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบเบื้องต้นและมาพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อดำเนินการวางแผนร่วมกันในการสร้างรูปแบบเพื่อนำไปจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 นำผลการวิจัยเชิงปริมาณที่สังเคราะห์เป็นรูปแบบเบื้องต้นมาพบที่ปรึกษาและดำเนินการวางแผนร่วมกันในการสร้างรูปแบบเพื่อนำไป Focus Groups

3.2 ประสานงานผู้ที่เกี่ยวข้องของทุกฝ่ายตามที่ได้วางแผนในเรื่อง วัน เวลา และสถานที่อย่างไม่เป็นทางการ

3.3 ขอหนังสือเชิญประชุมกลุ่มย่อยเพื่อเรียนเชิญกลุ่ม Focus Groups และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกิจกรรม Focus Groups กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการ Focus Groups ประกอบด้วย ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 4 คน ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 4 คน ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง จำนวน 4 คน ตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน รวมทั้งหมดจำนวน 20 คน

3.4 ดำเนินการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ตามวันเวลาที่กำหนด

3.5 สังเคราะห์ผลการ Focus Group เป็นรูปแบบเพื่อนำไปยืนยันผลการวิจัยโดยใช้วิธีการพรรณนาและอธิบายผลที่ได้จากการ Focus Group ว่ามีลักษณะสอดคล้องหรือแตกต่างจากการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณอย่างไร เพื่อให้การสรุปและการเสนอแนะในมุมมองและความสัมพันธ์ในแต่ละมิติเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและเชื่อมั่นให้กับงานวิจัยในเชิงวิชาการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสังเคราะห์ผลการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และจัดกลุ่มข้อมูลเพื่อยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ ดังต่อไปนี้

4.1 นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงในรูปแบบของข้อความโดยการจัดกลุ่มประเด็น(Grouping)

4.2 ทำการวิเคราะห์ตามประเด็นของข้อมูล โดยการอธิบายความ (Explanation) และการตีความข้อมูล (Interpretation) ที่ได้ โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

4.3 อภิปรายผลพร้อมพรรณนาความ (Description) ข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์เพื่อสร้างข้อสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นโมเดลที่ค้นพบการวิจัยต่อไป

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ 3) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 4) เพื่อศึกษาร่วมมือทางตรงในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 5) เพื่อศึกษาความร่วมมือทางอ้อมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 6) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 7) เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยมีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	หมายถึง	จำนวนประชากร
$\overline{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
$S.D.$	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
S.E.	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
β	หมายถึง	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายในแฝง
S.E.	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
R	หมายถึง	สัมประสิทธิสหสัมพันธ์พหุคูณ (Regression Coefficient)
R^2	หมายถึง	ประสิทธิภาพในการพยากรณ์หรืออธิบายการผันแปร
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom)
F	หมายถึง	สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณา (F–Distribution)

p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้ (Skewness)
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
CV	หมายถึง	สัมประสิทธิการกระจาย (Coefficient of Variation)
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
NFI	หมายถึง	ดัชนีวัดความเป็นปกติ (Normed Fit Index)
RFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสัมพัทธ์ (Relative Fit Index)
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ
DE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางตรง
IE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม
TE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลรวม
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิการทำนาย (Coefficient of Determination)
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า
CDPRKS	หมายถึง	ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
Mcad	หมายถึง	รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (Model of cooperation in area development)
X_1	หมายถึง	ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน (Cooperation in setting common policies)
X_2	หมายถึง	ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน (Cooperation in sharing resources)
X_3	หมายถึง	ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน (Cooperation for mutual benefits)
Car	หมายถึง	ลักษณะของพื้นที่ (Characteristics of the area)
X_4	หมายถึง	ความร่วมมือของประชากร (Cooperation of the population)
X_5	หมายถึง	ความร่วมมือของพื้นที่ (Area cooperation)
X_6	หมายถึง	ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม (Cooperation regarding lifestyle and culture)
Cag	หมายถึง	ความร่วมมือของหน่วยงาน (Cooperation of agencies)

X_7 หมายถึง ความร่วมมือของภาครัฐ (Government sector cooperation)

X_8 หมายถึง ความร่วมมือของภาคเอกชน (Private sector cooperation)

X_9 หมายถึง ความร่วมมือของภาคสังคม (Cooperation of the social sector)

PAR หมายถึง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (Participation in the development of areas between the public and private sectors Group case studies Roi Kaen Sarasin)

Y_1 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน (Participation in thinking and planning)

Y_2 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in decision making)

Y_3 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Participation in the operation)

Y_4 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล (Participation in monitoring and evaluation)

CoDEL หมายถึง การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (Development of areas in the Roi Kaen Sarasin group)

Y_5 หมายถึง ด้านสังคม (Social aspect)

Y_6 หมายถึง ด้านการเมืองและการปกครอง (Politics and government)

Y_7 หมายถึง ด้านเศรษฐกิจ (Economic aspect)

Y_8 หมายถึง ด้านกฎหมาย (Legal aspects)

Y_9 หมายถึง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Natural resources and environment)

Y_{10} หมายถึง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology)

Y_{11} หมายถึง ด้านการเกษตร (Agriculture)

Y_{12} หมายถึง ด้านการสาธารณูปโภค (Public utilities)

Y_{13} หมายถึง ด้านการคมนาคมและการขนส่ง (Transportation and transportation)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย จึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ จังหวัดที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทดสอบโมเดลเพื่อหาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการวิเคราะห์อิทธิพลในทางตรงทางอ้อมและอิทธิพลรวม

การวิจัยระยะที่ 2 สร้างรูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

ส่วนที่ 3 การวิพากษ์รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จังหวัดที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	209.00	52.25
2. หญิง	191.00	47.75
โดยรวม	400	100.0
อายุ		
1. 18–30 ปี	93.00	23.25
2. 31–40 ปี	130.00	32.50
3. 41–50 ปี	98.00	24.50
4. 51 ปีขึ้นไป	79.00	19.75
โดยรวม	400	100.0
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	97.00	24.25
2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	166.00	41.50
3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป	93.00	23.25
4. ปริญญาโทขึ้นไป	44.00	11.00
โดยรวม	400	100.0
อาชีพ		
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	104.00	26.00
2. ผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ	115.00	28.75
3. รับจ้าง	54.00	13.50
4. เกษตรกร	70.00	17.50
5. นักเรียน/นักศึกษา	57.00	14.25
โดยรวม	400	100.0

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จังหวัดที่อยู่อาศัย (ตามทะเบียนราษฎรที่ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง)		
1. จังหวัดขอนแก่น	142.00	35.50
2. จังหวัดร้อยเอ็ด	104.00	26.00
3. จังหวัดมหาสารคาม	77.00	19.25
4. จังหวัดกาฬสินธุ์	77.00	19.25
โดยรวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 รองลงมาคือเป็นเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมาคือมีอายุ 41–50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 มีอายุ 18-30 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 รองลงมาคือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.00 มีอาชีพผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 รองลงมาคืออาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 จังหวัดที่อยู่อาศัย (ตามทะเบียนราษฎรที่ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง) จังหวัดขอนแก่น จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคือจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตารางที่ 4.2 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่	4.21	0.23	มากที่สุด	-
1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน	4.24	0.30	มากที่สุด	1
1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน	4.21	0.37	มากที่สุด	2
1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน	4.18	0.31	มาก	3
2. ลักษณะของพื้นที่	4.12	0.27	มาก	-
2.1 ความร่วมมือของประชากร	4.13	0.40	มาก	1
2.2 ความร่วมมือของพื้นที่	4.12	0.36	มาก	2
2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม	4.10	0.36	มาก	3
3. ความร่วมมือของหน่วยงาน	4.14	0.26	มาก	-
3.1. ความร่วมมือของภาครัฐ	4.16	0.34	มาก	1
3.2. ความร่วมมือของภาคเอกชน	4.13	0.33	มาก	2
3.3. ความร่วมมือของภาคสังคม	4.08	0.37	มาก	3
โดยรวม	4.15	0.19	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่าระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของหน่วยงาน ($\overline{X}$ = 4.14) รองลงมาคือลักษณะของพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.12) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ระดับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน คือความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.24) และความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.18) ระดับลักษณะของพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ทั้งหมดจำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของประชากร ($\overline{X}$ = 4.13) รองลงมาคือความร่วมมือของพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.12) และความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ($\overline{X}$ = 4.10) ระดับความร่วมมือของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งหมดจำนวน

3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือความร่วมมือของภาคเอกชน ($\overline{X}$ = 4.13) และความร่วมมือของภาคสังคม ($\overline{X}$ = 4.08)

ตารางที่ 4.3 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ด้านความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการนำเสนอปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	4.39	0.57	มากที่สุด	1
2. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นำเสนอข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	4.15	0.54	มาก	5
3. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	4.37	0.68	มากที่สุด	2
4. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดรายละเอียดและวิธีการต่างๆนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	4.20	0.61	มาก	4
5. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นของนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	4.11	0.59	มาก	6
6. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวิธีการประเมิน ติดตามและปรับปรุงนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	4.24	0.67	มากที่สุด	3
โดยรวม	4.24	0.30	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ด้านความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการนำเสนอปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.39) รองลงมาคือ ภาครัฐและ

ภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.37) และภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวิธีการประเมิน ติดตามและปรับปรุงนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ =4.24) อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดรายละเอียดและวิธีการต่าง ๆ นโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.20) รองลงมาคือภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นำเสนอข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ =4.15) และภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นของนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ =4.11)

ตารางที่ 4.4 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ด้านความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน	$\overline{X}$	*S.D.*	แปลผล	ลำดับ
1. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้งบประมาณร่วมกัน	4.17	0.59	มาก	4
2. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้อาคารและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน	4.29	0.65	มากที่สุด	1
3. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้พื้นที่สถานที่ร่วมกัน	4.28	0.58	มากที่สุด	2
4. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้คนหรือบุคลากรร่วมกัน	4.11	0.67	มาก	5
5. ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน	4.22	0.73	มากที่สุด	3
โดยรวม	4.21	0.37	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ด้านความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้อาคารและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.29) รองลงมาคือ ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้พื้นที่สถานที่ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.28) และภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

ร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.22) อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้งบประมาณร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.17) รองลงมาคือภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้คนหรือบุคลากรร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.11)

ตารางที่ 4.5 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ด้านความร่วมมือการมีผลประโยชน์ร่วมกัน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือการมีผลประโยชน์ร่วมกัน	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของงบประมาณหรือเงิน	4.10	0.67	มาก	4
2. การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความเจริญรุ่งเรืองหรือเศรษฐกิจดี	4.08	0.60	มาก	5
3. การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของสังคมดี เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตที่ดี มีคุณค่ามากขึ้น ร่วมกัน	4.24	0.57	มากที่สุด	2
4. การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความมั่นคงทางการเมือง กฎหมาย	4.18	0.56	มาก	3
5. การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องที่เกิดร่วมกันทุก ๆ ด้าน เช่น คนใน พื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี การไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	4.30	0.61	มากที่สุด	1
โดยรวม	4.18	0.31	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ด้านความร่วมมือการมีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือการรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องที่เกิดร่วมกันทุก ๆ ด้าน เช่น คนใน พื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี การไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.30) รองลงมาคือการรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของสังคมดี เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตที่ดี มีคุณค่ามากขึ้นร่วมกัน ($\overline{X}$ = 4.24) อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือการรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความมั่นคงทางการเมือง กฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.18) รองลงมาคือการรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของงบประมาณหรือเงิน ($\overline{X}$ = 4.10) และการรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความเจริญรุ่งเรืองหรือเศรษฐกิจดี ($\overline{X}$ = 4.08)

ตารางที่ 4.6 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ลักษณะของพื้นที่ ด้านความร่วมมือของประชาชน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือของประชาชน	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องการนำเสนอปัญหา การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นปัญหาการพัฒนา	4.12	0.59	มาก	3
2. ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องพื้นที่หรือทรัพยากรในพื้นที่ของตนอย่างดี	4.16	0.67	มาก	1
3. ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่มีความจำเป็นจะต้องเสียสละหรือกระทบกับตนเป็นอย่างดี เช่น การเสียสละที่ดิน เงินหรือรายได้ที่อาจกระทบกับส่วนรวม	4.10	0.63	มาก	4
4. ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องกำลังแรงกาย แรงใจของตนและครอบครัว	4.13	0.60	มาก	2
โดยรวม	4.13	0.40	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ลักษณะของพื้นที่ ด้านความร่วมมือของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องพื้นที่หรือทรัพยากรในพื้นที่ของตนอย่างดี ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือ ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องกำลังแรงกาย แรงใจของตนและครอบครัว ($\overline{X}$ = 4.13) ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องการนำเสนอปัญหา การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นปัญหาการพัฒนา ($\overline{X}$ = 4.12) และประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่มีความจำเป็นจะต้องเสียสละหรือกระทบกับตนเป็นอย่างดี เช่น การเสียสละที่ดิน เงินหรือรายได้ที่อาจกระทบกับส่วนรวม ($\overline{X}$ = 4.10)

ตารางที่ 4.7 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ ลักษณะของพื้นที่ ด้านความร่วมมือในการพัฒนา จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือในการพัฒนา	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ดินส่วนบุคคลให้ดีขึ้น	4.14	0.64	มาก	3
2. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ถนนให้ดีขึ้น เช่น ถนนระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ถนนดิน ถนนดำ เป็นต้น	4.07	0.58	มาก	4
3. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ป่าให้ดีขึ้น เช่น ป่าชุมชน ป่าสาธารณะที่เสื่อมโทรม เป็นต้น	4.06	0.61	มาก	5
4. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่น้ำให้ดีขึ้น เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง เป็นต้น	4.16	0.58	มาก	2
5. ในพื้นที่ของท่านให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น	4.20	0.64		1
โดยรวม	4.12	0.36	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ลักษณะของพื้นที่ ด้านความร่วมมือในการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ในพื้นที่ของท่านให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.20) รองลงมาคือ ในพื้นที่ของท่านให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่น้ำให้ดีขึ้น เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.16) ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ดินส่วนบุคคลให้ดีขึ้น ($\overline{X}$ = 4.14) ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ถนนให้ดีขึ้น เช่น ถนนระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ถนนดิน ถนนดำ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.07) และในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ป่าให้ดีขึ้น เช่น ป่าชุมชน ป่าสาธารณะที่เสื่อมโทรม เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.06)

ตารางที่ 4.8 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ ลักษณะของพื้นที่ ด้านความร่วมมือวิถีชีวิตและวัฒนธรรม จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือวิถีชีวิตและวัฒนธรรม	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การทรงน้ำพระ ผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์	4.10	0.65	มาก	3
2. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องค่านิยมหรือบรรทัดฐานที่รักษากันไว้ เช่น การไหว้ การเชื่อผู้อาวุโส	4.18	0.62	มาก	1
3. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องความเป็นอยู่วิถีชีวิตประจำวันของชุมชน หมู่บ้านหรือพื้นที่ท่าน	4.12	0.64	มาก	2
4 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องภาษา การใช้ภาษาถิ่นของตนหรือชุมชน	4.09	0.58	มาก	4
5. ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องเชื้อชาติ ศาสนาโดยมิได้แบ่งแยกแต่ร่วมแรงร่วมใจเสมอ	4.04	0.64	มาก	5
โดยรวม	4.10	0.36	มาก	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ลักษณะของพื้นที่ ด้านความร่วมมือวิถีชีวิตและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องค่านิยมหรือบรรทัดฐานที่รักษากันไว้ เช่น การไหว้ การเชื่อผู้อาวุโส ($\overline{X}$ = 4.18) รองลงมาคือ ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องความเป็นอยู่วิถีชีวิตประจำวันของชุมชน หมู่บ้านหรือพื้นที่ท่าน ($\overline{X}$ = 4.12) ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การทรงน้ำพระ ผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์ ($\overline{X}$ = 4.10) ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่

เรื่องภาษา การใช้ภาษาถิ่นของตนหรือชุมชน ($\overline{X}$ = 4.09) และในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องเชื้อชาติ ศาสนาโดยมิได้แบ่งแยกแต่ร่วมแรงร่วมใจเสมอ ($\overline{X}$ = 4.04)

ตารางที่ 4.9 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ ความร่วมมือของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของภาครัฐ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือของภาครัฐ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานรัฐในพื้นที่เสมอ	4.12	0.68	มาก	3
2. ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานรัฐหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและนอกพื้นที่เสมอ	4.09	0.66	มาก	5
3. ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน	4.11	0.61	มาก	4
4. ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่าง บูรณาการ	4.24	0.71	มากที่สุด	2
5. เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการมีความร่วมมือกันตลอดเวลา	4.25	0.63	มากที่สุด	1
โดยรวม	4.16	0.34	มาก	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ความร่วมมือของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการมีความร่วมมือกันตลอดเวลา ($\overline{X}$ = 4.25) รองลงมาคือ ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ ($\overline{X}$ = 4.24) อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานรัฐในพื้นที่เสมอ ($\overline{X}$ = 4.12) ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน ($\overline{X}$ = 4.11) และ ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานรัฐหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและนอกพื้นที่เสมอ ($\overline{X}$ = 4.09)

ตารางที่ 4.10 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ ความร่วมมือของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของภาคเอกชน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือของภาคเอกชน	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานราชการ ในพื้นที่เสมอ	4.11	0.65	มาก	3
2. ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานเอกชนด้วยกัน	4.22	0.59	มากที่สุด	1
3. ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน	4.10	0.51	มาก	4
4. ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ	4.06	0.62	มาก	5
5. ภาคเอกชนสนับสนุน ส่งเสริมการลงทุน การทำกิจกรรมในการพัฒนาพื้นที่	4.15	0.64	มาก	2
โดยรวม	4.13	0.33	มาก	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ความร่วมมือของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของภาคเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ข้อคือ ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานเอกชนด้วยกัน ($\overline{X}$ = 4.22) อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ภาคเอกชนสนับสนุน ส่งเสริมการลงทุน การทำกิจกรรมในการพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.15) รองลงมาคือ ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานราชการในพื้นที่เสมอ ($\overline{X}$ = 4.11) ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน ($\overline{X}$ = 4.10) และภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ ($\overline{X}$ = 4.06)

ตารางที่ 4.11 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ ความร่วมมือของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของภาคสังคม จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านความร่วมมือของภาคสังคม	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ภาคสังคมมีความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อย่างชัดเจน	4.16	0.70	มาก	1
2. ภาคสังคมมีความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาพื้นที่	4.11	0.64	มาก	3
3. ภาคสังคมมีความร่วมมือในการส่งเสริมพัฒนาการพัฒนา โดยการนำเสนอปัญหา จุดที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น	4.13	0.50	มาก	2
4. ภาคสังคมมีการประสานความร่วมมือ ทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นเสมอ	4.05	0.66	มาก	4
5. มีการรวมกลุ่มทำงานเพื่อผลักดันการพัฒนาต่าง ๆ ของพื้นที่ให้ดีขึ้น	3.93	0.64	มาก	5
โดยรวม	4.08	0.37	มาก	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ความร่วมมือของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของภาคสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยภาคสังคมมีความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อย่างชัดเจน ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือ ภาคสังคมมีความร่วมมือในการส่งเสริมพัฒนาการพัฒนา โดยการนำเสนอปัญหา จุดที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น ($\overline{X}$ = 4.13) ภาคสังคมมีความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.11) ภาคสังคมมีการประสานความร่วมมือ ทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นเสมอ ($\overline{X}$ = 4.05) และการรวมกลุ่มทำงานเพื่อผลักดันการพัฒนาต่าง ๆ ของพื้นที่ให้ดีขึ้น ($\overline{X}$ = 3.93)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตารางที่ 4.12 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์	$\overline{X}$	*S.D.*	แปลผล	ลำดับ
1. การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน	4.14	0.39	มาก	2
2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.10	0.38	มาก	3
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	4.16	0.31	มาก	1
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	4.10	0.34	มาก	3
โดยรวม	4.13	0.25	มาก	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน ($\overline{X}$ = 4.14) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\overline{X}$ = 4.10) และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ($\overline{X}$ =4.10)

ตารางที่ 4.13 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน	$\overline{X}$	*S.D.*	แปลผล	ลำดับ
1. การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในการคิดและวางแผน เพื่อพัฒนาพื้นที่	4.14	0.59	มาก	4
2. การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลในการคิดและวางแผน เพื่อพัฒนาพื้นที่	4.15	0.62	มาก	3
3. การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.04	0.60	มาก	5

(ต่อ)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
4. การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.19	0.64	มาก	2
5. การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.21	0.66	มากที่สุด	1
โดยรวม	4.14	0.39	มาก	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระในการคิดและวางแผน เพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.19) รองลงมาคือ การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.15) การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.14) และการร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.04)

ตารางที่ 4.14 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1.มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่	4.11	0.64	มาก	3
2. มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.01	0.65	มาก	5

(ต่อ)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
3. มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เพื่อพัฒนาพื้นที่	4.13	0.62	มาก	2
4. มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.17	0.58	มาก	1
5. มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.07	0.63	มาก	4
โดยรวม	4.10	0.38	มาก	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.17) รองลงมาคือ มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.13) มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.11) มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.07) และมีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.01)

ตารางที่ 4.15 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่	4.16	0.67	มาก	2

(ต่อ)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
2. การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.10	0.58	มาก	4
3. การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.30	0.60	มากที่สุด	1
4. การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.15	0.54	มาก	3
5. การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.08	0.60	มากที่สุด	5
โดยรวม	4.16	0.31	มาก	-

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.30) อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือ การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.15) การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.10) และการดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.08)

ตารางที่ 4.16 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการการติดตามและประเมินผลการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่	4.18	0.62	มาก	1
2. ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้สำเร็จในการพัฒนาพื้นที่	4.07	0.61	มาก	4
3. ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.04	0.65	มาก	5
4. ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การพัฒนาพื้นที่	4.14	0.65	มาก	2
5. ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเพื่อพัฒนาพื้นที่	4.09	0.59	มาก	3
โดยรวม	4.10	0.34	มาก	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการการติดตามและประเมินผลการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.18) รองลงมาคือ ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.14) ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.09) ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับ

การติดตามและประเมินผลการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้สำเร็จในการพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.07) และร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.04)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตารางที่ 4.17 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านสังคม	4.10	0.33	มาก	7
2. ด้านการเมืองและการปกครอง	4.14	0.34	มาก	4
3. ด้านเศรษฐกิจ	4.18	0.36	มาก	1
4. ด้านกฎหมาย	4.11	0.33	มาก	6
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.15	0.30	มาก	3
6. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.11	0.34	มาก	6
7. ด้านการเกษตร	4.06	0.38	มาก	8
8. ด้านการสาธารณูปโภค	4.13	0.44	มาก	5
9. ด้านการคมนาคมและการขนส่ง	4.17	0.31	มาก	2
โดยรวม	4.13	0.22	มาก	-

จากตารางที่ 4.17 พบว่าระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 4.18) รองลงมาคือด้านการคมนาคมและการขนส่ง ($\overline{X}$ = 4.17) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\overline{X}$ = 4.15) ด้านการเมืองและการปกครอง ($\overline{X}$ = 4.14) ด้านการสาธารณูปโภค ($\overline{X}$ = 4.13) ด้านกฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.11) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\overline{X}$ = 4.11) ด้านสังคม ($\overline{X}$ = 4.10) และด้านการเกษตร ($\overline{X}$ = 4.06)

ตารางที่ 4.18 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านสังคม จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านสังคม	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาพื้นที่ด้านขนมธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	4.10	0.63	มาก	3
2. การพัฒนาความเป็นถิ่นฐานดั้งเดิม รางเหง้าของสังคมในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.13	0.54	มาก	1
3. การพัฒนาความเสมอภาคทางสังคมในพื้นที่ เช่น ความเท่าเทียมกันทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.08	0.60	มาก	4
4. การพัฒนาสถาบันครอบครัวทางสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.11	0.59	มาก	2
5. การพัฒนาการร่วมกลุ่มทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์ ความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันในชุมชน กลุ่มหมู่บ้าน เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.07	0.58	มาก	5
โดยรวม	4.10	0.33	มาก	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาความเป็นถิ่นฐานดั้งเดิม รางเหง้าของสังคมในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.13) รองลงมาคือ การพัฒนาสถาบันครอบครัวทางสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.11) การพัฒนาพื้นที่ด้านขนมธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.10) การพัฒนาความเสมอภาคทางสังคมในพื้นที่ เช่น ความเท่าเทียมกันทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.08) และการพัฒนาการร่วมกลุ่มทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์ ความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันในชุมชน กลุ่ม หมู่บ้าน เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.07)

ตารางที่ 4.19 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการเมืองและการปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการเมืองและการปกครอง	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น นำเสนอปัญหาของตนหรือชุมชน	4.12	0.61	มาก	4
2. การพัฒนาการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น การร่วมกับข้าราชการในการทำงานต่าง ๆ เป็นต้น	4.04	0.61	มาก	6
3. การแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตย เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์การเลือกตั้ง การเข้าไปมีบทบาทในการเรียกร้อง เป็นต้น	4.21	0.61	มากที่สุด	2
4. การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (อบต. อบจ. เทศบาล)	4.16	0.61	มาก	3
5. การพัฒนาการปกครองส่วนภูมิภาคในพื้นที่ (อำเภอ จังหวัด)	4.06	0.59	มาก	5
6. การพัฒนาการปกครองท้องที่ในพื้นที่ (หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล)	4.22	0.64	มากที่สุด	1
โดยรวม	4.14	0.34	มาก	-

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการเมืองและการปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกที่สุด 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาการปกครองท้องที่ในพื้นที่ (หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล) ($\overline{X}$ = 4.22) รองลงมาคือ การแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตย เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์การเลือกตั้ง การเข้าไปมีบทบาทในการเรียกร้อง เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมากทุก 4 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (อบต. อบจ. เทศบาล) ($\overline{X}$ = 4.16) การพัฒนาเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น นำเสนอปัญหาของตนหรือชุมชน ($\overline{X}$ = 4.12) การพัฒนาการปกครองส่วนภูมิภาคในพื้นที่ (อำเภอ จังหวัด) ($\overline{X}$ = 4.06) และการพัฒนาการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น การร่วมกับข้าราชการในการทำงานต่าง ๆ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.04)

ตารางที่ 4.20 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านเศรษฐกิจ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเศรษฐกิจ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาการมีงานทำหรือจ้างงานให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.20	0.60	มาก	2
2. การพัฒนาการการกิน (บริโภค) การใช้ (อุปโภค) ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.23	0.65	มากที่สุด	1
3. การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับครัวเรือนหรือบุคคลให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น กลุ่มอาชีพการผลิตจำหน่ายของกลุ่มอาชีพหรือครอบครัว เป็นต้น	4.15	0.63	มาก	5
4. การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับขนาดกลางให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น ร้านค้า บริษัท ห้างหุ้นส่วนขนาดเล็ก กลาง เป็นต้น	4.16	0.62	มาก	4
5. การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับใหญ่ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น โรงงาน บริษัท ขนาดใหญ่	4.17	0.70	มาก	3
โดยรวม	4.18	0.36	มาก	-

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือการพัฒนาการการกิน (บริโภค) การใช้ (อุปโภค) ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.23) อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาการมีงานทำหรือจ้างงานให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.20) รองลงมาคือ การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับใหญ่ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น โรงงาน บริษัท ขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.17) การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับขนาดกลางให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น ร้านค้า บริษัท ห้างหุ้นส่วนขนาดเล็ก กลาง เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.16) และการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับครัวเรือนหรือบุคคลให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น กลุ่มอาชีพ การผลิตจำหน่ายของกลุ่มอาชีพหรือครอบครัว เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.15)

ตารางที่ 4.21 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านกฎหมาย จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านกฎหมาย	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. พัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่ เช่น กฎหมายหรือข้อบังคับที่ออก โดยหน่วยงานในพื้นที่	4.09	0.63	มาก	4
2. การพัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เช่น คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยท้องถิ่นหรือจังหวัด หรือหน่วยงานในพื้นที่	4.00	0.65	มาก	5
3. การพัฒนากฎหมายในพื้นที่ใช้ได้จริงหรือนำไปปฏิบัติได้จริง เช่น นำกฎหมายที่ออกโดยหน่วยงานราชการ ไปบังคับใช้ในเรื่องที่ดินสาธารณะ	4.13	0.60	มาก	3
4. กฎหมายสามารถคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพคนในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ได้	4.15	0.60	มาก	2
5. การพัฒนากระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับกฎหมายในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เช่น เมื่อเกิดเรื่องมีขั้นตอนและกระบวนการในการเรียกร้อง ร้องเรียนหรืออื่น ๆ ใช้ได้จริง เป็นต้น	4.18	0.62	มาก	1
โดยรวม	4.11	0.34	มาก	-

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านกฎหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนากระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับกฎหมายในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น เมื่อเกิดเรื่องมีขั้นตอนและกระบวนการในการเรียกร้อง ร้องเรียนหรืออื่น ๆ ใช้ได้จริง เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.18) รองลงมาคือ กฎหมายสามารถคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพคนในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ได้ ($\overline{X}$ = 4.15) การพัฒนากฎหมายในพื้นที่ใช้ได้จริงหรือนำไปปฏิบัติได้จริง เช่น นำกฎหมายที่ออกโดยหน่วยงานราชการ ไปบังคับใช้ในเรื่องที่ดินสาธารณะ ($\overline{X}$ = 4.13) พัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่ เช่น กฎหมายหรือข้อบังคับที่ออก โดยหน่วยงานในพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.09) และการพัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เช่น คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยท้องถิ่น หรือจังหวัด หรือหน่วยงานในพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.00)

ตารางที่ 4.22 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับดินในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.13	0.58	มาก	4
2. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับน้ำบริโภค น้ำประปาในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.02	0.65	มาก	5
3. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับห้วย หนอง คลอง บึงในการเกษตรหรือท่องเที่ยวหรือทั่วไปในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	4.19	0.62	มาก	1
4. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับป่า สัตว์ ทุ่งหญ้า ในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	4.17	0.58	มาก	3
5. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับพลังงาน แร่ธาตุในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.18	0.63	มาก	2
6. การพัฒนาพื้นที่อย่างสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น คำนึงถึงระบบนิเวศน์ พื้นที่สีเขียว ผลกระทบทางอากาศ เป็นต้น	4.19	0.58	มาก	1
โดยรวม	4.15	0.30	มาก	-

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับห้วย หนอง คลอง บึงในการเกษตรหรือท่องเที่ยวหรือทั่วไปในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.19) การพัฒนาพื้นที่อย่างสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น คำนึงถึงระบบนิเวศน์ พื้นที่สีเขียว ผลกระทบทางอากาศ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.19) รองลงมาคือ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เกี่ยวกับพลังงาน แร่ธาตุในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.18) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับป่า สัตว์ ทุ่งหญ้า ในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.17) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับดินในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.13) และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับน้ำบริโภค น้ำประปาในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.02)

ตารางที่ 4.23 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการสื่อสาร เช่น อินเทอเน็ต	4.13	0.64	มาก	1
2. การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการคมนาคม	4.12	0.57	มาก	2
3. การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการขนส่งหรือโลจิสติกส์	4.05	0.64	มาก	4
4. การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบราชการหรือหน่วยงานรัฐในการบริการสาธารณะ	4.11	0.64	มาก	3
5. การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในบริการประชาชน เช่น เน็ตตำบล การต่อต่อราชการ เป็นต้น	4.13	0.50	มาก	1
โดยรวม	4.11	0.34	มาก	-

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการสื่อสาร เช่น อินเทอเน็ต ($\overline{X}$ = 4.13) การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในบริการประชาชน เช่น

เน็ตตำบล การต่อต่อราชการ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.13) รองลงมาคือ การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการคมนาคม ($\overline{X}$ = 4.12) การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบราชการหรือหน่วยงานรัฐในการบริการสาธารณะ ($\overline{X}$ = 4.11) และการพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการขนส่ง หรือโลจิสติกส์ ($\overline{X}$ = 4.05)

ตารางที่ 4.24 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการเกษตร จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการเกษตร	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินส่วนบุคคล ทางการเกษตร	4.05	0.66	มาก	3
2. การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะหรือป่าเสื่อมโทรมที่ใช้ในการเกษตรได้	3.93	0.64	มาก	5
3. การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึงทาง การเกษตร	4.14	0.59	มาก	2
4. การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับเลี้ยงสัตว์	4.15	0.62	มาก	1
5. การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับปลูกพืชต่างๆ	4.04	0.60	มาก	4
โดยรวม	4.06	0.38	มาก	-

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการเกษตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับเลี้ยงสัตว์ ($\overline{X}$ = 4.15) รองลงมาคือ การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึงทาง การเกษตร ($\overline{X}$ = 4.14) การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินส่วนบุคคล ทางการเกษตร ($\overline{X}$ = 4.05) การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับปลูกพืชต่าง ๆ ($\overline{X}$ =4.04) และการพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะหรือป่าเสื่อมโทรมที่ใช้ในการเกษตรได้ ($\overline{X}$ = 3.93)

ตารางที่ 4.25 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการสาธารณูปโภค จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการสาธารณูปโภค	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับประปา	4.19	0.64	มาก	2
2. การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับไฟฟ้า	4.21	0.66	มากที่สุด	1
3. การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับถนนหนทางเพื่อการเกษตร	4.11	0.64	มาก	3
4. การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับรถการเดินทางประจำทางหรือการเดินทางทั่วไป	4.01	0.65	มาก	4
โดยรวม	4.13	0.44	มาก	-

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการสาธารณูปโภค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือการพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับไฟฟ้า ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับประปา ($\overline{X}$ = 4.19) รองลงมาคือ การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับถนนหนทางเพื่อการเกษตร ($\overline{X}$ = 4.11) และการพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับรถการเดินทางประจำทางหรือการเดินทางทั่วไป ($\overline{X}$ = 4.01)

ตารางที่ 4.26 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการคมนาคมและการขนส่ง จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการคมนาคมและการขนส่ง	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	ลำดับ
1. การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่หมู่บ้านระหว่างหมู่บ้าน	4.21	0.67	มากที่สุด	3
2. การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่ตำบล ระหว่างตำบล	4.12	0.68	มาก	4
3. การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่จังหวัด ในจังหวัด	4.06	0.67	มาก	5
4. การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางบก เช่น ถนน ทางรถไฟ เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.25	0.29	มากที่สุด	1
5. การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางนำ เช่น แม่น้ำชี มูล เขื่อน อ่าง เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	4.24	0.37	มากที่สุด	2
โดยรวม	4.17	0.31	มาก	-

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ด้านการคมนาคมและการขนส่ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางบก เช่น ถนน ทางรถไฟ เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.25) รองลงมาคือ การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางนำ เช่น แม่น้ำชี มูล เขื่อน อ่าง เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ ($\overline{X}$ = 4.24) การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่หมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือการพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่ตำบลระหว่างตำบล ($\overline{X}$ = 4.12) และการพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่จังหวัดในจังหวัด ($\overline{X}$ = 4.06)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทดสอบโมเดลเพื่อหาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการวิเคราะห์อิทธิพลในทางตรงทางอ้อมและอิทธิพลรวม

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตัวแปร	Range	Minimum	Maximum	Mean	$S.D.$	Skewness	Kurtosis
1) รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่	1.38	3.36	4.73	4.21	0.23	-0.672	0.999
1.1) ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน	1.67	3.33	5.00	4.24	0.30	0.071	0.317
1.2) ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน	2.20	2.80	5.00	4.21	0.37	-0.721	0.649
1.3) ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน	1.80	3.20	5.00	4.18	0.31	-0.275	-0.102

(ต่อ)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ตัวแปร	Range	Minimum	Maximum	Mean	$S.D.$	Skewness	Kurtosis
2) ลักษณะของพื้นที่	1.52	3.35	4.87	4.12	0.27	-0.104	-0.051
2.1) ความร่วมมือของประชากร	2.00	3.00	5.00	4.13	0.40	-0.343	0.070
2.2) ความร่วมมือของพื้นที่	1.80	3.20	5.00	4.12	0.36	-0.110	-0.508
2.3) ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม	2.20	2.80	5.00	4.10	0.36	-0.531	0.300
3) ความร่วมมือของหน่วยงาน	1.33	3.53	4.87	4.12	0.26	0.036	-0.495
3.1) ความร่วมมือของภาครัฐ	1.80	3.00	4.80	4.16	0.34	-0.453	0.242
3.2) ความร่วมมือของภาคเอกชน	1.80	3.20	5.00	4.13	0.33	-0.113	-0.278
3.3) ความร่วมมือของภาคสังคม	1.80	3.20	5.00	4.08	0.37	-0.021	-0.679
โดยรวมความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน	1.04	3.63	4.67	4.15	0.19	-0.055	-0.232

จากตารางที่ 4.27 พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.08 ถึง 4.24 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.19 ถึง 0.40 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง-0.021 ถึง-0.672 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง-0.051 ถึง 0.999 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังต่อไปนี้

1. รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.21) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.23 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ-0.672 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.999

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.24) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.30 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ 0.071 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.317

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.21) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.37 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ-0.721 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.649

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.18) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.31 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.275 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.102

2. ลักษณะของพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.27ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.104 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.051

2.1 ความร่วมมือของประชากร ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.40 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.343 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.070

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.36 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.110 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.508

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.36 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.531 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.300

3. ความร่วมมือของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.12) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.26 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ 0.036 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.495

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.16) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.34 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.453 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.242

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.33 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.113 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.278

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.08) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.37 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.021 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.679

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์

ตัวแปร	Range	Minimum	Maximum	Mean	$S.D.$	Skewness	Kurtosis
1. การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน	2.00	3.00	5.00	4.14	0.39	-0.096	-0.097
2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	2.40	2.60	5.00	4.10	0.38	-0.047	0.182
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	2.00	3.00	5.00	4.16	0.31	-0.104	0.721
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	2.00	3.00	5.00	4.10	0.34	-0.175	0.001
โดยรวมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	1.50	3.30	4.80	4.13	0.25	0.051	0.026

จากตารางที่ 4.28 พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.10 ถึง 4.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.39 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง-0.047 ถึง-0.175 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง 0.001 ถึง 0.721เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.39 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.096 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.097

2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.38 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.047 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.182

3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.16) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.31 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.104 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.721

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.34 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.175 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.001

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตัวแปร	Range	Minimum	Maximum	Mean	$S.D.$	Skewness	Kurtosis
1. ด้านสังคม	1.80	3.20	5.00	4.10	0.33	-0.114	0.066
2. ด้านการเมืองและการปกครอง	2.00	3.00	5.00	4.14	0.34	-0.103	0.108
3. ด้านเศรษฐกิจ	2.20	2.80	5.00	4.18	0.36	-0.314	0.135
4. ด้านกฎหมาย	2.20	2.80	5.00	4.11	0.33	-0.319	0.386
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.50	3.33	4.83	4.15	0.30	-0.205	-0.112
6. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	1.83	3.17	5.00	4.11	0.34	-0.059	-0.354

(ต่อ)

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ตัวแปร	Range	Minimum	Maximum	Mean	$S.D.$	Skewness	Kurtosis
7. ด้านการเกษตร	2.00	3.00	5.00	4.06	0.38	0.031	-0.277
8. ด้านการสาธารณูปโภค	3.00	2.00	5.00	4.13	0.44	-0.135	0.685
9. ด้านการคมนาคมและการขนส่ง	1.80	3.10	4.90	4.17	0.31	-0.250	-0.100
โดยรวมการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	1.20	3.52	4.71	4.13	0.22	0.075	-0.101

จากตารางที่ 4.29 พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.06 ถึง 4.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.44 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง 0.031 ถึง -0.319 ค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.010 ถึง 0.685 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังต่อไปนี้

1. ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.10) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.33 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.114 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.066

2. ด้านการเมืองและการปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.34 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.103 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.108

3. ด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.18) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.36 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.314 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.135

4. ด้านกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.33 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.319 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.386

5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.15) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.30 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.205 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.112

6. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.11) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.34 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.059 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.354

7. ด้านการเกษตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.06) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.38 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ 0.031 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.277

8. ด้านการสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.44 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.135 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ 0.685

9. ด้านการคมนาคมและการขนส่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.17) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.31 ค่าความเบ้ (Skewness) เท่ากับ -0.250 ค่าความโด่ง (Kurtosis) เท่ากับ -0.100

2. ผลการทดสอบโมเดลสมการโครงสร้าง

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตัวแปรเชิงเหตุ	PAR	CoDEL
MCAD	0.05	-
CAR	0.27**	-
CAG	0.62**	-
PAR	-	0.99**
R^2	0.72	0.98

χ^2 = 199.66, df = 199 df =199, RMR = 0.069, CFI = 1.00, GFI = 0.96, AGFI = 0.94 NFI = 0.96, RMSEA = 0.003

หมายเหตุ. ** p<.01, MCAD หมายถึง รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ CAR หมายถึง ลักษณะของพื้นที่ CAG หมายถึง ความร่วมมือของหน่วยงาน PAR หมายถึง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ CoDEL หมายถึง การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

จากตารางที่ 4.30 พบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ดีโดยพิจารณาจากค่าสถิติ ที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ χ^2=199.66,

df=199, RMR=0.069, CFI=1.00, GFI=0.96, AGFI=0.94, NFI=0.96, RMSEA=0.003 ทุกปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.98 คิดเป็นร้อยละ 98.00 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า

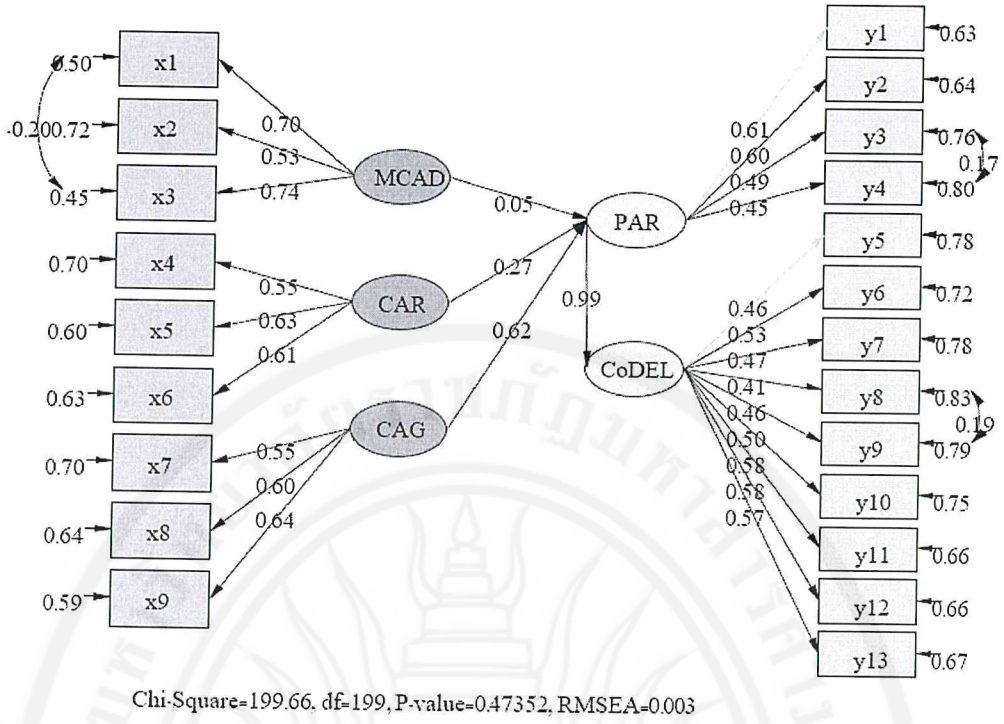
1. รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.99 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รายละเอียดดังแผนภาพที่ 4.1 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1 โมเดลสมการโครงสร้างของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

เมื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปร พบว่า

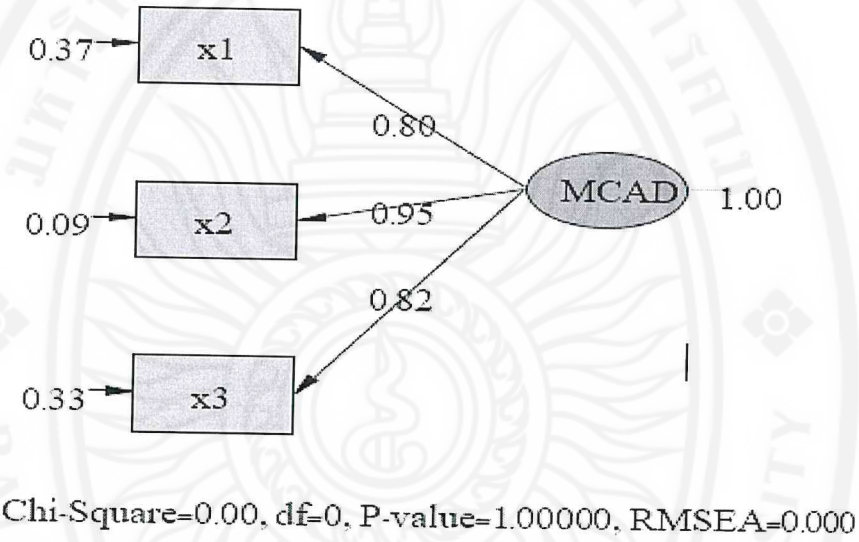
1. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	SE	t	R^2	factor scores regressions
ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน (X_1)	0.80	0.04	18.41	0.63	0.37
ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน (X_2)	0.95	0.04	23.97	0.91	0.09
ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน (X_3)	0.82	0.04	19.07	0.67	0.33

X^2= 0.00 ,df = 0 , p = 1.00 ,RMSEA=0.000

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.80-0.95 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน (x_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีความแปรผันร่วมกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) เท่ากับ R^2 = 0.91 คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ ตัวแปรความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน (X_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) เท่ากับ R^2 = 0.67 คิดเป็นร้อยละ 67.00 ตัวแปรความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน (X_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.80 มีความแปรผันร่วมกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) เท่ากับ R^2 = 0.63 คิดเป็นร้อยละ 63.00 รายละเอียดดังภาพที่ 4.2

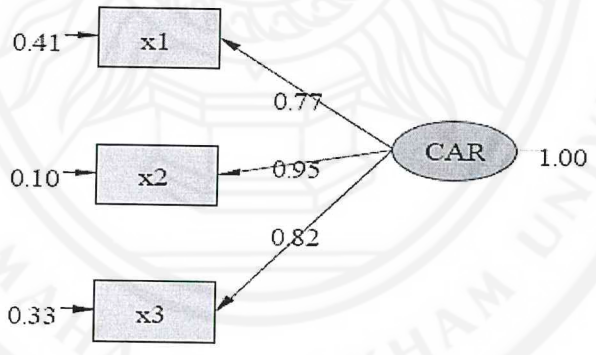

ภาพที่ 4.2 ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD)

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลักษณะของพื้นที่ (CAR)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	SE	t	R^2	factor scores regressions
ความร่วมมือของประชากร (X_1)	0.77	0.04	17.44	0.59	0.41
ความร่วมมือของพื้นที่ (X_2)	0.95	0.04	23.50	0.90	0.10
ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม (X_3)	0.82	0.04	19.03	0.67	0.33
X^2= 0.00 ,df = 0 , p = 1.00 ,RMSEA=0.000					

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปร มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.77-0.95 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรความร่วมมือของพื้นที่ (X_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีความแปรผันร่วมกับลักษณะของพื้นที่ (CAR) เท่ากับ R^2 =0.90 คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือ ตัวแปร ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม (X_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับลักษณะของพื้นที่ (CAR) เท่ากับ R^2 = 0.67 คิดเป็นร้อยละ 67.00 ตัวแปรความร่วมมือของประชากร (X_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 มีความแปรผันร่วมกับลักษณะของพื้นที่ (CAR) เท่ากับ R^2 = 0.67 คิดเป็นร้อยละ 67.00 รายละเอียดดังภาพที่ 4.3

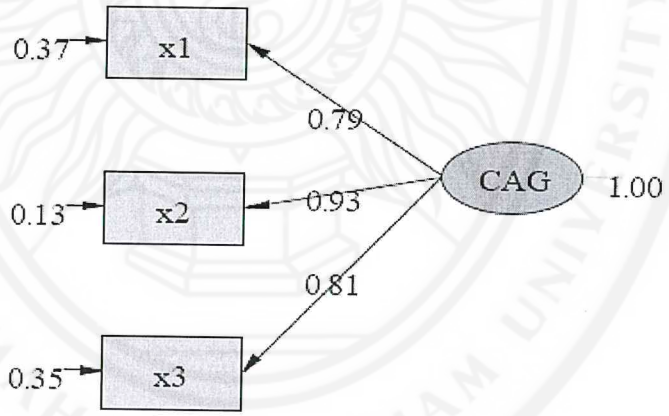

ภาพที่ 4.3 ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลักษณะของพื้นที่ (CAR)

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	SE	t	R^2	factor scores regressions
ความร่วมมือของภาครัฐ (X_1)	0.79	0.04	18.19	0.63	0.37
ความร่วมมือของภาคเอกชน (X_2)	0.93	0.04	22.69	0.87	0.13
ความร่วมมือของภาคสังคม (X_3)	0.81	0.04	18.52	0.65	0.35
X^2= 0.00 ,df = 0 , p = 1.00 ,RMSEA=0.000					

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.80-0.95 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปร (X_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.93 มีความแปรผันร่วมกับความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) เท่ากับ R^2 = 0.87 คิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมาคือ ตัวแปร (X_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 มีความแปรผันร่วมกับความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) เท่ากับ R^2 = 0.65 คิดเป็นร้อยละ 65.00 ตัวแปร X1 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79 มีความแปรผันร่วมกับความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) เท่ากับ R^2 = 0.63 คิดเป็นร้อยละ 63.00 รายละเอียดดังแผนภาพที่ 4.4

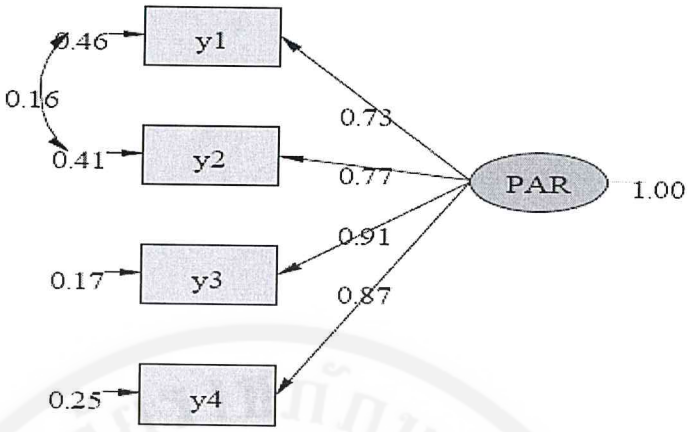
ภาพที่ 4.4 ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG)

2. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	SE	t	R^2	factor scores regressions
การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน (Y_1)	0.73	0.04	16.33	0.54	0.46
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Y_2)	0.77	0.04	17.55	0.59	0.41
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Y_3)	0.91	0.04	22.49	0.83	0.17
การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล (Y_4)	0.87	0.04	20.84	0.75	0.25
X^2= 0.24 ,df = 1 , p = 0.62761 ,RMSEA=0.000					

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปร มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.73-0.91 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Y_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.91 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 = 0.91 คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล (Y_4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.87 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 = 0.75 คิดเป็นร้อยละ 75.00 ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Y_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 =0.59 คิดเป็นร้อยละ 59.00 ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน (Y_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.73 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 = 0.54 คิดเป็นร้อยละ 54.00 รายละเอียดดังภาพที่ 4.5

Chi-Square=0.24, df=1, P-value=0.62761, RMSEA=0.000

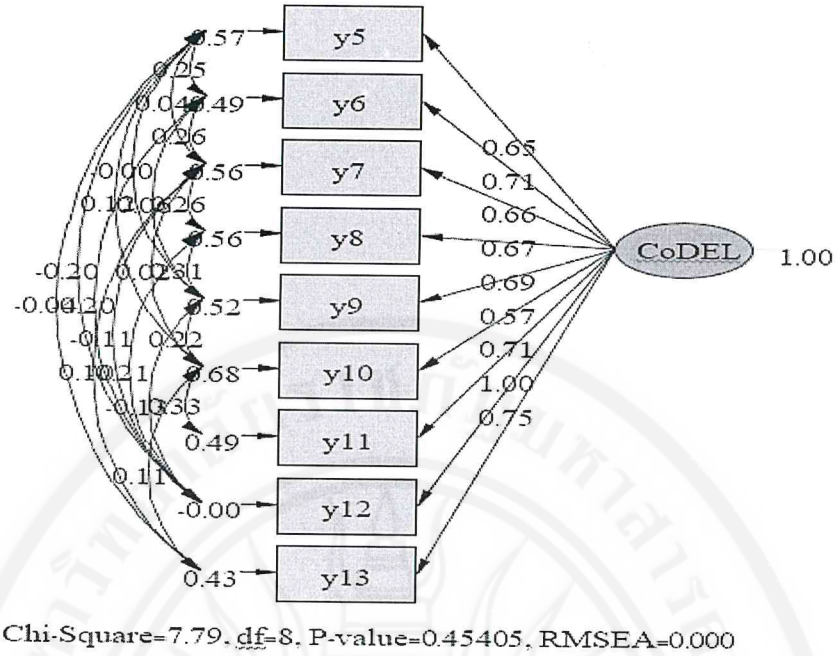
ภาพที่ 4.5 ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR)

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	SE	t	R^2	factor scores regressions
ด้านสังคม (Y_5)	0.65	0.05	12.37	0.43	0.57
ด้านการเมืองและการปกครอง (Y_6)	0.71	0.05	14.72	0.51	0.49
ด้านเศรษฐกิจ (Y_7)	0.66	0.04	13.23	0.44	0.56
ด้านกฎหมาย (Y_8)	0.67	0.04	13.73	0.44	0.56
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(Y_9)	0.69	0.05	13.94	0.48	0.52
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Y_{10})	0.57	0.05	12.38	0.32	0.68
ด้านการเกษตร (Y_{11})	0.71	0.04	16.01	0.51	0.49
ด้านการสาธารณูปโภค (Y_{12})	1.00	0.04	24.41	1.00	-0.00
ด้านการคมนาคมและการขนส่ง (Y_{13})	0.75	0.04	17.17	0.57	0.43

X^2= 7.79 ,df = 8 , p = 0.45405 ,RMSEA=0.000

จากตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปร มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.57-0.100 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรด้านการสาธารณูปโภค (Y_{12}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 1.00 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 =1.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ ตัวแปรด้านการคมนาคมและการขนส่ง (Y_{13}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.75 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.57 คิดเป็นร้อยละ 57.00 ตัวแปรด้านการเกษตร (Y_{11}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.51 คิดเป็นร้อยละ 51.00 ตัวแปรด้านการเมืองและการปกครอง (Y_6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.51 คิดเป็นร้อยละ 51.00 ตัวแปรด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Y_9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.48 คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตัวแปรด้านกฎหมาย (Y_8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.67 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.44 คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตัวแปรด้านเศรษฐกิจ (Y_7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.66 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.44 คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตัวแปรการมีด้านสังคม (Y_5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.65 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.43 คิดเป็นร้อยละ 43.00 ตัวแปรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Y_{10}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.57 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.32 คิดเป็นร้อยละ 32.00 รายละเอียดดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ตารางที่ 4.36 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ควรมีการปรับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ตอบสนองและควบคุมต่อความต้องการของประชาชน	86
2	ควรมีการกระจายรายได้ลงสู่ประชาชนฐานรากและการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในท้องถิ่น	83
3	ภาครัฐแต่ละหน่วยงานควรมีการบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน	77
4	ควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดสรรทรัพยากร	74

(ต่อ)

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
5	ควรมีการพัฒนาภาครัฐในเรื่องความร่วมมือในลักษณะเครือข่าย	71
6	ควรส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการกับทุกภาคส่วน	69
7	ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและชัดเจน	65
8	ควรให้ทุกภาคส่วนมีการประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานเพื่อหาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข	62
9	ควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้สนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุน	58
10	หน่วยงานภาครัฐควรมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน	55
11	ควรมีการจัดให้มีเวทีสาธารณะเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน	53
12	ควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่มาจากความต้องการของประชาชนจริง ๆ	50
13	ควรส่งเสริมการพัฒนาส่งเสริมฟื้นฟูอัตลักษณ์วัฒนธรรมและประเพณีในจังหวัดร้อยเอ็ด	48
14	ควรส่งเสริมการมีอาชีพที่หลากหลายเพื่อการมีคุณภาพที่ดีของประชาชน	47
15	ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้โดยให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิต	44
16	ควรมีการแก้ปัญหาปากท้องชาวบ้านที่เป็นรูปธรรม	41
17	ควรส่งเสริมการพัฒนาโครงพื้นฐานให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน	37
18	ควรมีการจัดกิจกรรมในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน	35
19	ควรมีนโยบายที่เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพเพื่อให้ชุมสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน	32
20	ควรส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาท้องถิ่น	30
21	การกระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะควรให้กับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	29
22	ชุมชนควรมีกระบวนการจัดการตนเองอย่างเข้มแข็ง	27

(ต่อ)

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
23	ชุมชนควรรู้จักใช้ประโยชน์จากการที่หน่วยงานรัฐเข้ามาให้การสนับสนุนอย่างคุ้มค่า	25
24	ประชาชนควรมีการประกอบอาชีพแล้วสามารถอยู่ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ	22
25	ควรมีการวางแผนและปรับกระบวนการทำงานภายในชุมชนให้ชัดเจน	20
26	วิถีชีวิตของประชาชนดำเนินการไปอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม	18
27	ควรส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม	16
28	ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนโดยอาศัยต้นทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน	14
29	ควรมีการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข	11
30	ควรมีการสร้างแผนบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม	9
31	ภาครัฐควรให้ความสำคัญของการกระจายรายได้ควบคู่กับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	5
32	ควรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่บนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน	4
33	ควรสร้างจิตสานึกร่วมในการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง	2

จากตารางที่ 4.36 พบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เรียงลำดับตามค่าความถี่ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการปรับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ตอบสนองและควบคุมต่อความต้องการของประชาชน

2. ควรมีการกระจายรายได้ลงสู่ประชาชนฐานรากและการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในท้องถิ่น

3. ภาครัฐแต่ละหน่วยงานควรมีการบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

4. ควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดสรรทรัพยากร

5. ควรมีการพัฒนาภาครัฐในเรื่องความร่วมมือในลักษณะเครือข่าย

6. ควรส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการกับทุกภาคส่วน

7. ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและชัดเจน

8. ควรให้ทุกภาคส่วนมีการประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานเพื่อหาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข

9. ควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้สนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุน

10. หน่วยงานภาครัฐควรมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน

11. ควรมีการจัดให้มีเวทีสาธารณะเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน

12. ควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่มาจากความต้องการของประชาชนจริง ๆ

13. ควรส่งเสริมการพัฒนาส่งเสริมฟื้นฟูอัตลักษณ์วัฒนธรรมและประเพณีในจังหวัดร้อยเอ็ด

14. ควรส่งเสริมการมีอาชีพที่หลากหลายเพื่อการมีคุณภาพที่ดีของประชาชน

15. ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้โดยให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิต

16. ควรมีการแก้ปัญหาปากท้องชาวบ้านที่เป็นรูปธรรม

17. ควรส่งเสริมการพัฒนาโครงพื้นฐานให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน

18. ควรมีการจัดกิจกรรมในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

19. ควรมีนโยบายที่เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพเพื่อให้ชุมสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

20. ควรส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาท้องถิ่น

21. การกระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะควรให้กับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

22. ชุมชนควรมีกระบวนการจัดการตนเองอย่างเข้มแข็ง

23. ชุมชนควรรู้จักใช้ประโยชน์จากการที่หน่วยงานรัฐเข้ามาให้การสนับสนุนอย่างคุ้มค่า

24. ประชาชนควรมีการประกอบอาชีพแล้วสามารถอยู่ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ

25. ควรมีการวางแผนและปรับกระบวนการทำงานภายในชุมชนให้ชัดเจน

26. วิถีชีวิตของประชาชนดำเนินการไปอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม

27. ควรส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม

28. ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนโดยอาศัยต้นทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน

29. ควรมีการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

30. ควรมีการสร้างแผนบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม

31. ภาครัฐควรให้ความสำคัญของการกระจายรายได้ควบคู่กับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

32. ควรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่บนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน

33. ควรสร้างจิตสานึกร่วมในการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำผลการศึกษาในระยะที่ 1 ดังกล่าวมาดำเนินการศึกษาวิจัยต่อในระยะที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันผลการวิจัยในระยะที่ 1 และระดมความคิดเห็นจากการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ดังต่อไปนี้

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) เพื่อดำเนินการยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณระยะที่ 1 เมื่อได้ผลการวิจัยเชิงปริมาณแล้วผู้วิจัยดำเนินการวิจัยยืนยันผลการวิจัย ด้วยการประชุมกลุ่มย่อย กลุ่มเป้าหมายในการจัดประชุมกลุ่มย่อย ได้แก่ 20 คน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานจังหวัด ตัวแทนสำนักงานที่ดิน ตัวแทนสำนักงานสาธารณสุข ตัวแทนหน่วยงานการศึกษา 2) ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานอุตสาหกรรม ตัวแทนสำนักงานหอการค้า ตัวแทนนักธุรกิจหรือผู้ประกอบการ ตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 3) ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนทหาร ตัวแทนฝ่ายปกครอง ปกครอง ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น ตัวแทนนักการเมือง 4) ตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน โดยเลือกจากจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 คนและจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 คน โดยเลือกจากบุคคลที่มีมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ ผลงานและความเหมาะสมเกี่ยวกับกับความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จัดประชุมเมื่อวันที่ วันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร จังหวัดร้อยเอ็ดปรากฏผลการจัดประชุมกลุ่มย่อยดังต่อไปนี้

ผลประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) กลุ่มที่ 1 ตัวแทนภาครัฐ สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการกำหนดนโยบายร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะร่วมกันกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาพื้นที่ในทุกขั้นตอน เช่น การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ การประเมินผลนโยบาย

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะมีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์การในรูปแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน อาจจะใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น งบประมาณ อาคารสถานที่ บุคคลากร อุปกรณ์สำนักงาน การบริหารจัดการ

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการมีผลประโยชน์ร่วมกันจะมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐจึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะดำเนินกิจกรรมร่วมกัน

2. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1 ความร่วมมือของประชากร

เห็นด้วยเพราะความหนาแน่นของประชากรจะแสดงถึงลักษณะที่มีความหนาแน่นของประชากรจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ว่าจะนำไปใช้ด้านการเกษตร ที่พักอาศัย การพาณิชย์ อุตสาหกรรมและภาคบริการ เป็นต้น

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

เห็นด้วยเพราะบริเวณพื้นที่ของประชาชนจะมีขนาดของพื้นที่ สถานที่ตั้งของพื้นที่ ลักษณะของพื้นที่ ลักษณะภูมิศาสตร์พื้นที่ เช่น ดิน ที่ราบลุ่ม น้ำ ภูเขา ป่า โดยจะมีทั้งพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ทำไร่ พื้นที่ทำสวน พื้นที่อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

เห็นด้วยเพราะวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนแต่ละคนยึดถือจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมจะเป็นมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคลความเป็นอยู่ ภาษา การปกครอง กฎหมาย

3. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

เห็นด้วยเพราะหน่วยงานของรัฐบาลจะมีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกัน ซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ โดยสร้างความคุ้มค่าทางการเงินจะช่วยให้ประหยัดต้นทุนได้

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

เห็นด้วยเพราะองค์การภาคเอกชนมีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถเพิ่มโอกาสการทำธุรกิจให้กับภาคเอกชน ในการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

เห็นด้วยเพราะภาคประชาสังคมหรือประชาชนมีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสมมีมาตรฐาน

4. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

เห็นด้วยเพราะการทำให้บุคคลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มทำให้บุคคลสามารถปรับตัวได้ในการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การมีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างมั่นคง

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

เห็นด้วยเพราะการเมืองการปกครอง ที่มีเสถียรภาพ การมีความเสมอภาคและเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง รวมทั้งมีการเสริมสร้างสมรรถนะของระบบการเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

เห็นด้วยเพราะการขยายตัวของเศรษฐกิจเพื่อให้มีสินค้าและบริการมากขึ้น การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เสถียรภาพ และกระจายรายได้อย่างสมดุล มีความยุติธรรมในการกระจายรายได้และการกำหนดราคาให้ประชาชนอย่างธรรม

5.4 ด้านกฎหมาย

เห็นด้วยเพราะมาตรการในการควบคุมสังคมที่เป็นกฎกติกาเพื่อชี้ขาดความถูกต้องที่สังคมยอมรับอย่างเป็นธรรมอันเป็นจุดสมดุลระหว่างประโยชน์ของเอกชนแต่ละคนในแต่ละเรื่องหรือระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ เช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วยเพราะการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่เหมาะสม มีการเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่และมีการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นด้วยเพราะนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสาร จะทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องแม่นยำ สมบูรณ์ครบถ้วน สามารถเข้าใจง่าย ทันต่อเวลา และเชื่อถือได้ ซึ่งตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีในการทำงาน เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การประชุมทางไกล (teleconference) ไลน์ (Line)

5.7 ด้านการเกษตร

เห็นด้วยเพราะการพัฒนาพื้นที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดิน มีการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นพร้อมมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่หลากหลาย

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

เห็นด้วยเพราะการพัฒนาพื้นที่โดยการจัดการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของประชาชน การจัดบริการสาธารณะ ทางถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะ การป้องกันภัยพิบัติต่างๆ

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

เห็นด้วยเพราะการพัฒนาทางคมนาคมและการขนส่งทำให้การติดต่อกันระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น ถนน ทางน้ำ ทางรถไฟ เป็นต้น จะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างแน่นอน

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ในกลุ่มเห็นว่านอกจากที่ได้กล่าวมาถึงสาเหตุและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แล้วควรจะมีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนา อาทิเช่น 1) ความร่วมมือในแบบเครือข่ายหรือภาคี 2) กลไกการควบคุม 3) ความขัดแย้งในชุมชน 4) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ 5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

ผลประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) กลุ่มที่ 2 ตัวแทนภาคเอกชน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการกำหนดนโยบายร่วมกันของหน่วยงานต่างๆจะร่วมกันกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาพื้นที่ในทุกขั้นตอน

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการใช้ทรัพยากรร่วมกันเป็นการใช้สถานที่ บุคคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ร่วมกันเพื่อจะนำไปสู่การพัมนาพื้นที่ด้วย

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการมีผลประโยชน์ร่วมกัน จะทำให้การทำงานมีประโยชน์ร่วมกัน โดยยังคงรักษาประโยชน์สาธารณะเป็นหลักขณะเดียวกันประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้รับความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

2. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1 ความร่วมมือของประชากร

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของประชากรจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่โดยจะเป็นประชากรทางด้านการเกษตร ประชากรที่ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของพื้นที่ จะเป็นการแยกบริเวณพื้นที่ของประชาชนตามขนาดของพื้นที่ในการดำรงชีพจะมาแตกต่างกันไปในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะเป็นมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคลไว้ดีทำอย่างเหมาะสมแล้วหรือไม่

3. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาครัฐ เป็นการแสดงถึงหน่วยงานของรัฐบาลจะมีความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์กันเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ ซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐให้เกิดความคุ้มค่า

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาคเอกชนเป็นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร อื่นๆซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือของทุกภาคส่วน โดยเน้นการมีส่วนร่วมและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือภาคประชาสังคมเป็นความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานซึ่งภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสมมีมาตรฐาน

4. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการของหน่วยงานที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเพื่อให้มีการจัดระบบงานที่ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบกฎหมายและเป็นไปตามอำนาจหน้าที่

4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนถ้ามีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อให้มี การจัดโครงสร้าง วัฒนธรรมองค์กรและการทำงานของเจ้าหน้าที่จะทำให้เกิดผลดี

4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการของหน่วยงานให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระบบงานภายในองค์กรประกอบด้วยโครงสร้าง ภาระหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

4.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการของหน่วยงานซึ่งประชาชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อให้การพัฒนาระบบให้มีมาตรฐาน

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

เห็นด้วยเพราะสังคมเป็นการแสดงว่าบุคคลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มจะสามารถปรับตัวเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การมีสิทธิและโอกาสในการได้ใช้ทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

เห็นด้วยเพราะการเมืองการปกครอง มีส่วนในการเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ การพัฒนาระบบการเมือง ระบบสังคมอุตสาหกรรมที่มีผลในการเจริญก้าวหน้าในทุกภาคส่วน

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

เห็นด้วยเพราะเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประชาชนจะต้องมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ มีอิสระในการเลือกอาชีพ มีการกระจายรายได้อย่างสมดุล และมีระบบเศรษฐกิจสามารถพึ่งพาตนเองได้

5.4 ด้านกฎหมาย

เห็นด้วยเพราะกฎหมายเป็นมาตรการในการควบคุมสังคมให้ทุกคนได้ปฏิบัติตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้และให้ทุกคนปฏิบัติตามทั้งภาคเอกชนกับภาครัฐ

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วยเพราะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่เราต้องรักษาไว้ให้สมดุลมีการใช้รักษา อนุรักษ์ ในปริมาณที่เหมาะสมกัน

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นด้วยเพราะเทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการสื่อสาร เก็บข้อมูลซึ่งจะทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องแม่นยำ สมบูรณ์ครบถ้วน ทันต่อเวลา และเชื่อถือได้

5.7 ด้านการเกษตร

เห็นด้วยเพราะการเกษตรจะนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่จากการเปลี่ยนแปลงเพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดิน มีการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากเดิม

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

เห็นด้วยเพราะสาธารณูปโภค เป็นสิ่งสำคัญการพัฒนาซึ่งการจัดการบริการสาธารณะ ถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า และการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ดีจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

เห็นด้วยเพราะการพัฒนาทางคมนาคมและการขนส่งมีความจำเป็นในระบบทางเศรษฐกิจ เพราะเป็นปัจจัยเพื้นฐานและโครงสร้างทางสังคมที่ประชนจะต้องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ในกลุ่มเห็นว่านอกจากที่ได้กล่าวมาถึงสาเหตุและการพัฒนาในด้านต่างๆ แล้วควรจะมีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนา เช่น 1) กลไกความร่วมมือ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ 3) นโยบายการพัฒนาเมือง 4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 5) ด้านการรับรู้ในนโยบาย 6) ด้านการบริหารจัดการ

ผลประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) กลุ่มที่ 3 ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการกำหนดนโยบายร่วมกันของหน่วยงานทั้งความร่วมมือในการรวบรวมปัญหาและความต้องการ ความร่วมมือในการวิเคราะห์ข้อมูลและสาเหตุของปัญหา ความร่วมมือในการกำหนดนโยบาย ความร่วมมือในการดำเนินการ ความร่วมมือในการประเมินผล ความรู้มือในการติดตามการดำเนินนโยบาย จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานสามรถพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ บุคคลากร รวมถึงการพัฒนาให้บุคลากรมีศักยภาพเพิ่มขึ้น เพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการมีผลประโยชน์ร่วมกันของหน่วยงานมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือการบริการสาธารณะที่ให้ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างเสมอภาค

2. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1 ความร่วมมือของประชากร

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของประชากรจะส่งผลต่อการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสมดุลหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกันกับองค์ประกอบที่จะทำให้ชีวิตประชาชนอยู่ดีมีสุข คือ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จิตใจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของพื้นที่จะมีการตรวจสอบจากขนาดของพื้นที่ที่ตั้ง ลักษณะภูมิศาสตร์ซึ่งจะส่งผลต่อการขยายพื้นที่เมืองและชนบทในการให้ประชาชนได้ใช้ประกอบอาชีพต่อไป

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

เห็นด้วยเพราะวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนแต่ละพื้นที่จะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่แตกต่างกันไป ซึ่งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมแต่ละแห่งจะเป็นมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในพื้นที่แห่งนั้น

3. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐจะมีความร่วมมือในเชิงรุกที่ขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานระหว่างกลุ่มเครือข่ายซึ่งสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐอย่างคุ้มค่า

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของหน่วยงานเอกชนมีจะทำให้เกิดการประสานงานระหว่างกลุ่มเครือข่ายซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสในการการทำธุรกิจ การขยายกิจการ และการขับเคลื่อนทางการตลาด

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของหน่วยงานภาคสังคมจะมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ

4. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนจะทำให้มีการจัดระบบงานภายในองค์กรไม่ว่าจะเป็นการจัดโครงสร้างและการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีคุณภาพและเข้มแข็ง

4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจะทำให้องค์กรเกิดการทำงานที่เป็นระบบ เชื่อถือได้ โครงสร้างของหน่วยงานและการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการดำเนินการจะทำให้หน่วยงานขับเคลื่อนไปได้อย่างเป็นระบบ สามารถจัดโครงสร้าง ระบุบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพ

4.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เห็นด้วยเพราะการดำเนินการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลจะทำให้มีการจัดระบบงาน การจัดโครงสร้างและการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีคุณภาพ

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

เห็นด้วยเพราะสังคมจะช่วยกล่อมเกลาประชาชนทุกคนให้สามารถเข้าถึงหลักประกันทางการบริการสาธารณะการมีสาธารณูปโภคที่ดี การจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึง

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

เห็นด้วยเพราะการเมืองการปกครอง จะช่วยเสริมสร้างและรับฟังความต้องการของประชาชนพร้อมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงเป้าหมายที่วางไว้

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

เห็นด้วยเพราะเศรษฐกิจที่ดีและเจริญเติบโตจะเกิดการกระจายรายได้อย่างสมดุล มีการผลิต การบริการ ตลาดสินค้า ซึ่งประชาชนจะมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจด้วย

5.4 ด้านกฎหมาย

เห็นด้วยเพราะกฎหมายจะเป็นเป็นกฎกติกาที่ให้ประชาชนได้ปฏิบัติตนในกรอบทางสังคม ไม่เบียดเบียนหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ซึ่งทุกคนสามารถใช้สิทธิทางกฎหมายได้อย่างเท่าเทียมกัน

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วยเพราะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการใช้จะต้องชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการผลิตที่สร้างผลดีต่อสิ่งแวดล้อม มีการกระจายสิทธิและรับรองสิทธิในการใช้ทรัพยากรให้แก่กลุ่มคนในสังคมอย่างเสมอภาคพร้อมกับการรักษาสิ่งแวดล้อม

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นด้วยเพราะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร จะทำการทำงานมีความรวดเร็ว ข้อมูลเข้าถึงกันอย่างถูกต้องแม่นยำ และเชื่อถือได้

5.7 ด้านการเกษตร

เห็นด้วยเพราะการเกษตรจะช่วยส่งเสริมในส่วนการพัฒนาพื้นที่ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

เห็นด้วยเพราะสาธารณูปโภคจะช่วยในการพัฒนาองค์ประกอบและความต้องการพื้นฐานของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการจัดบริการสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ถนน ประปา ไฟฟ้า

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

เห็นด้วยเพราะการคมนาคมและการขนส่งทำให้มีประสิทธิภาพในการเดินทางการติดต่อแต่ละท้องที่ให้มีความสะดวกสบาย ทำให้ส่งผลต่อการพัฒนาในทุกภาคส่วนทั้งการบริการ อุตสาหกรรม การพาณิชย์

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ในกลุ่มเห็นว่านอกจากที่ได้กล่าวมาถึงสาเหตุและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แล้วควรจะมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนา ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำในชุมชน 2) ทุนทางสังคม 3) พลังชุมชน 4) โครงสร้างองค์กร 5) ความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นและหน่วยงาน 6) สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

ผลประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) กลุ่มที่ 4 ตัวแทนประชาชน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการกำหนดนโยบายร่วมกันจะทำให้รูปแบบการพัฒนาพื้นที่ประสบผลสำเร็จ

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการใช้ทรัพยากรร่วมกันจะทำให้การพัฒนาพื้นที่มีประสิทธิภาพประหยัด และคุ้มค่า

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะการมีผลประโยชน์ร่วมกันจะทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะทำให้มีการบริการสาธารณะที่ดี

2. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1 ความร่วมมือของประชากร

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของประชากรจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่เนื่องจากการออกแบบชุมชนเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ที่อาศัย จะต้องมีการขยายตัวของประชากรด้วย

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของพื้นที่จากประชนชาที่อยู่อาศัย ทำการเกษตร ทำไร่ทำสวน โรงงานจะต้องแบ่งแยกกันออกให้ชัดเจน

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

เห็นด้วยเพราะวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนแต่ละพื้นที่จะไม่เหมือนกันดังนั้นจึงส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่อย่างแน่นอน

3. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของหน่วยงานรัฐบาลจะสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ เพื่อให้ได้มาซึ่งการบริการสาธารณ์ส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

เห็นด้วยเพราะภาคเอกชนความสำคัญในการการทำงานของหน่วยงานเพราะเป็นการให้ความร่วมมือกันในการให้บริการสาธารณะให้ประชาชนได้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

เห็นด้วยเพราะภาคประชาสังคมจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม

4. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนจะเกิดวัฒนธรรมองค์กรที่ดีและการทำงานเป็นของเจ้าหน้าที่จะประสิทธิภาพ

4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจะทำให้เกิดการพัฒนาไปในทุก ๆ ด้านของหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน

4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการดำเนินการจะทำให้ประชาชนหรือเจ้าหน้าที่สามารถรับทราบปัญหาและความต้องการได้อย่างถูกต้อง เป็นจริง

4.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลจะทำให้การทำงานมีความน่าเชื่อถือ องค์กรได้รับการกลั่นกรอง รับรอง จากเครื่องทือที่ใช้ประเมิน

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

เห็นด้วยเพราะสังคมจะทำให้ทุกคนสามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างมั่นคง

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

เห็นด้วยเพราะการเมืองการปกครอง จะส่งผลให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรมและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

เห็นด้วยเพราะเศรษฐกิจจะนำไปสู่การผลิตสินค้าและบริการส่งผลให้เกิดรายได้ที่จะทำให้ประชาชนพึ่งพาตนเองได้

5.4 ด้านกฎหมาย

เห็นด้วยเพราะกฎหมายเป็นสิ่งควบคุมพฤติกรรมของสังคมทำให้ทุกคนได้รับสิทธิเสรีภาพอย่างเทียมกัน

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วยเพราะทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญต่อการพัฒนาเช่นกันซึ่งทุกอย่างจะต้องมีความสมดุลกัน

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นด้วยเพราะเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสารจะทำให้ข้อมูลมีความและเชื่อถือได้

5.7 ด้านการเกษตร

เห็นด้วยเพราะการเกษตรเป็นการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เกิดเป็นรายได้อาชีพของประชาชน

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

เห็นด้วยเพราะสาธารณูปโภคที่สมบูรณ์จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่ การจัดบริการสาธารณะ ทางถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า และอื่นๆ

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

เห็นด้วยเพราะการคมนาคมและการขนส่งจะเป็นสิ่งที่ประสานการติดต่อกันระหว่างพื้นที่ทั้งทางบกและทางน้ำ

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ในกลุ่มเห็นว่านอกจากที่ได้กล่าวมาถึงสาเหตุและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แล้วควรจะมีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนา ได้แก่ ยุทธศาสตร์ สถาบันทางการเมือง การพัฒนาเมือง การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

ส่วนที่ 3 การวิพากษ์รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยในระยะที่ 1 ที่ผ่านการยืนยันรูปแบบระยะที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญโดยการทำประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จากผู้เชี่ยวชาญ สรุปปรากฏผลวิจัยดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บแบบสอบถาม จำนวน 5 ตอนกับประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.21) อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของหน่วยงาน ($\overline{X}$ = 4.14) รองลงมาคือลักษณะของพื้นที่ ($\overline{X}$ = 4.12)

1.2 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การมีส่วนร่วม

ในการดำเนินการ ($\overline{X}$ = 4.16) รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน ($\overline{X}$ = 4.14) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\overline{X}$ = 4.10) และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล (4.10)

1.3 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านเศรษฐกิจ ($\overline{X}$ = 4.18) รองลงมาคือด้านการคมนาคมและการขนส่ง ($\overline{X}$ = 4.17) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\overline{X}$ = 4.15) ด้านการเมืองและการปกครอง (4.14) ด้านการสาธารณูปโภค (4.13) ด้านกฎหมาย (4.11) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (4.11) ด้านสังคม (4.10) และด้านการเกษตร (4.06)

1.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.08 ถึง 4.24 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.19 ถึง 0.40 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -0.021 ถึง -0.672 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง -0.051 ถึง 0.999

1.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.10 ถึง 4.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.39 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -0.047 ถึง -0.175 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง 0.001 ถึง 0.721

1.6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.06 ถึง 4.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.44 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง 0.031 ถึง -0.319 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง -0.010 ถึง 0.685

1.7 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ดีโดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ X^2 =199.66, df=199, RMR=0.069, CFI=1.00, GFI=0.96, AGFI=0.94, NFI=0.96, RMSEA=0.003 ทุกปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.98 คิดเป็นร้อยละ 98.00 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์พบว่า

1.7.1 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.7.2 ลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.7.3 ความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.7.4 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.99 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) เพื่อดำเนินการยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณระยะที่ 1 เมื่อได้ผลการวิจัยเชิงปริมาณแล้วผู้วิจัยดำเนินการวิจัยยืนยันผลการวิจัย ด้วยการประชุมกลุ่มย่อย กลุ่มเป้าหมายในการจัดประชุมกลุ่มย่อย ได้แก่ 20 คน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานจังหวัด ตัวแทนสำนักงานที่ดิน ตัวแทนสำนักงานสาธารณสุข ตัวแทนหน่วยงานการศึกษา 2) ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานอุตสาหกรรม ตัวแทนสำนักงานหอการค้า ตัวแทนนักธุรกิจหรือผู้ประกอบการ ตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 3) ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนทหาร ตัวแทนฝ่ายปกครองปกครอง ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น ตัวแทนนักการเมือง 4) ตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน โดยเลือกจากจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 คน โดยเลือกจากบุคคลที่มีมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ผลงานและความเหมาะสมเกี่ยวกับกับความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จัดประชุมเมื่อวันที่ วันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปผลประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ปรากฏดังต่อไปนี้

2.1 จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกันของหน่วยงานทั้งความร่วมมือในการรวบรวมปัญหาและความต้องการ ความร่วมมือในการวิเคราะห์ข้อมูลและสาเหตุของปัญหาความร่วมมือในการกำหนดนโยบาย ความร่วมมือในการดำเนินการ ความร่วมมือในการประเมินผลความรู้มือในการติดตามการดำเนินนโยบาย จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่เป็นอย่างมาก

2.1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะมีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์การในรูปแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น งบประมาณ อาคารสถานที่ บุคคลากร อุปกรณ์สำนักงาน การบริหารจัดการ รวมถึงการพัฒนาให้บุคลากรมีศักยภาพเพิ่มขึ้น เพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นการมีผลประโยชน์ร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐหรือการบริการสาธารณะที่ดีจึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะดำเนินกิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งจะทำให้การทำงานมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การบริการสาธารณะที่ดีมีระบบ

2.2 จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.2.1 ความร่วมมือของประชากร

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของประชากรเป็นการพิจารณาจากความหนาแน่นของประชากรซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ว่าจะนำไปใช้ด้านการเกษตร ที่พักอาศัย การพาณิชย์ อุตสาหกรรมภาคบริการ ประชากรที่ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

2.2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของพื้นที่ เป็นการตรวจสอบบริเวณพื้นที่ของประชาชนว่าจะมีขนาดของพื้นที่ สถานที่ตั้งของพื้นที่ ลักษณะของพื้นที่ ลักษณะภูมิศาสตร์พื้นที่ เช่น ดิน ที่ราบลุ่ม น้ำ ภูเขา ป่า โดยจะมีทั้งพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ทำไร่ พื้นที่ทำสวน พื้นที่อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนแต่ละคนยึดถือจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมจะเป็นมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ความเป็นอยู่ ภาษา การปกครอง กฎหมาย

2.3 จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาครัฐ เป็นการที่หน่วยงานของรัฐบาลจะความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกัน ซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ โดยสร้างความคุ้มค่าทางการเงินจะช่วยให้ประหยัดต้นทุนได้

2.3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาคเอกชน เป็นการร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถเพิ่มโอกาสการทำธุรกิจให้กับภาคเอกชน ในการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาคสังคม เป็นความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสมมีมาตรฐาน

2.4 จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเป็นการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

2.4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

2.4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรและการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

2.4.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

เห็นด้วยเพราะด้านสังคมเป็นการทำให้บุคคลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มหรือตั้งแต่สองคนขึ้นไปสามารถปรับตัวในการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การมีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างมั่นคง

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

เห็นด้วยเพราะด้านการเมืองการปกครอง เป็นการแสดงถึงเสถียรภาพ การมีความเสมอภาคและเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง รวมทั้งมีการเสริมสร้างสมรรถนะของระบบการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรับฟังความต้องการของประชาชนเพื่อจะได้ช่วยเหลือและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงเป้าหมายที่วางไว้

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

เห็นด้วยเพราะด้านเศรษฐกิจการขยายตัวของเศรษฐกิจเพื่อให้มีสินค้าและบริการมากขึ้น การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เสถียรภาพ มีความยุติธรรมในการกระจายรายได้และการกำหนดราคาให้ประชาชนอย่างธรรม เศรษฐกิจที่ดีและเจริญเติบโตจะเกิดการกระจายรายได้อย่างสมดุล มีการผลิตการบริการ ตลาดสินค้า ซึ่งประชาชนจะมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจด้วย

5.4 ด้านกฎหมาย

เห็นด้วยเพราะด้านกฎหมายเป็นมาตรการในการควบคุมสังคมที่เป็นกฎกติกาเพื่อชี้ขาดความถูกต้องที่สังคมยอมรับอย่างเป็นธรรมอันเป็นจุดสมดุลระหว่างประโยชน์ของเอกชนแต่ละคนในแต่ละเรื่องหรือระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ เป็นกฎกติกาที่ให้ประชาชนได้ปฏิบัติตนในกรอบทางสังคมไม่

เบียดเบียนหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ซึ่งทุกคนสามารถใช้สิทธิทางกฎหมายได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วยเพราะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่เหมาะสม มีการเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่และมีการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล การใช้ทรัพยากรจะต้องชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการผลิตที่สร้างผลดีต่อสิ่งแวดล้อม มีการกระจายสิทธิและรับรองสิทธิในการใช้ทรัพยากรให้แก่กลุ่มคนในสังคมอย่างเสมอภาคพร้อมกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นด้วยเพราะการนำเทคโนโลยีสารสมเทศมาใช้ในการสื่อสาร จะทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องแม่นยำ สมบูรณ์ครบถ้วน สามารถเข้าใจง่าย ทันต่อเวลา และเชื่อถือได้ ภาครัฐและภาคเอกชนมีการใช้เทคโนโลยีร่วมกัน เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การประชุมทางไกล (teleconference) การจัดฐานข้อมูลร่วมกัน (web-based geographic information system) ไลน์ (Line) เฟสบุ๊ค (Facebook) เป็นต้น

5.7 ด้านการเกษตร

เห็นด้วยเพราะด้านการเกษตร เป็นการพัฒนาพื้นที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดิน มีการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นพร้อมมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่หลากหลาย เป็นการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เกิดเป็นรายได้และอาชีพของประชาชน

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

เห็นด้วยเพราะด้านการสาธารณูปโภค เป็นการพัฒนาพื้นที่โดยการจัดการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของประชาชน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การจัดบริการสาธารณะ ทางถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า 2) ด้านระบบดูแล เช่น การระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม การบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะ 3) ด้านภัยพิบัติ เช่น วาตะภัย อัคคีภัย อุทกภัย การป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นต้น

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

เห็นด้วยเพราะด้านการพัฒนาทางคมนาคมและการขนส่งทำ การพัฒนาการโดยการขยายเส้นทางคมนาคมให้การไปมาติดต่อกันระหว่างท้องถิ่น ได้แก่ ระหว่างหมู่บ้าน อำเภอและจังหวัด มีความหลากหลายซึ่งจะเดินทางทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น ถนน ทางน้ำ ทางรถไฟ เป็นต้น จึงส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาอย่างแน่นอน

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

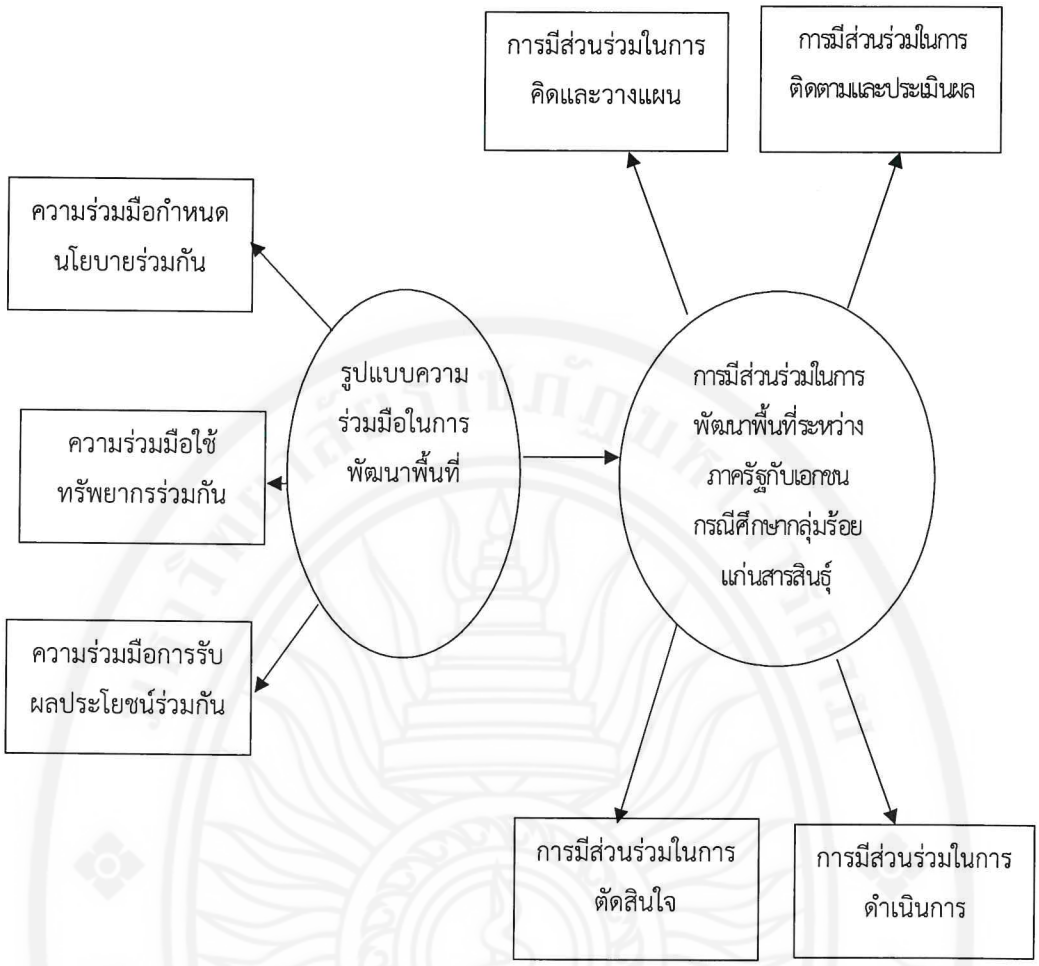
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือใน การพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ควรจะมีการวิเคราะห์ ถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อาธิเช่น 1) ความร่วมมือในแบบเครือข่ายหรือภาคี 2) กลไกการควบคุม 3) การบริหารความขัดแย้งในชุมชน 4) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ 5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม 6) กลไกความร่วมมือ 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ 8) นโยบายการพัฒนาเมือง 9) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 10) การรับรู้ในนโยบาย 11) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 12) ภาวะผู้นำในชุมชน 13) ทุนทางสังคม 14) พลังชุมชน 15) โครงสร้างองค์กร 16) ความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นและหน่วยงาน 17) สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี 18) ยุททธศาสตร์ที่ชัดเจน 19) สถาบันทางการเมือง 20) การพัฒนาเมือง

การสังเคราะห์รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยในระยะที่ 1 ที่ผ่านการยืนยันรูปแบบระยะที่ 2 โดยการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) จากผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกันปรากฏผลวิจัยดังต่อไปนี้

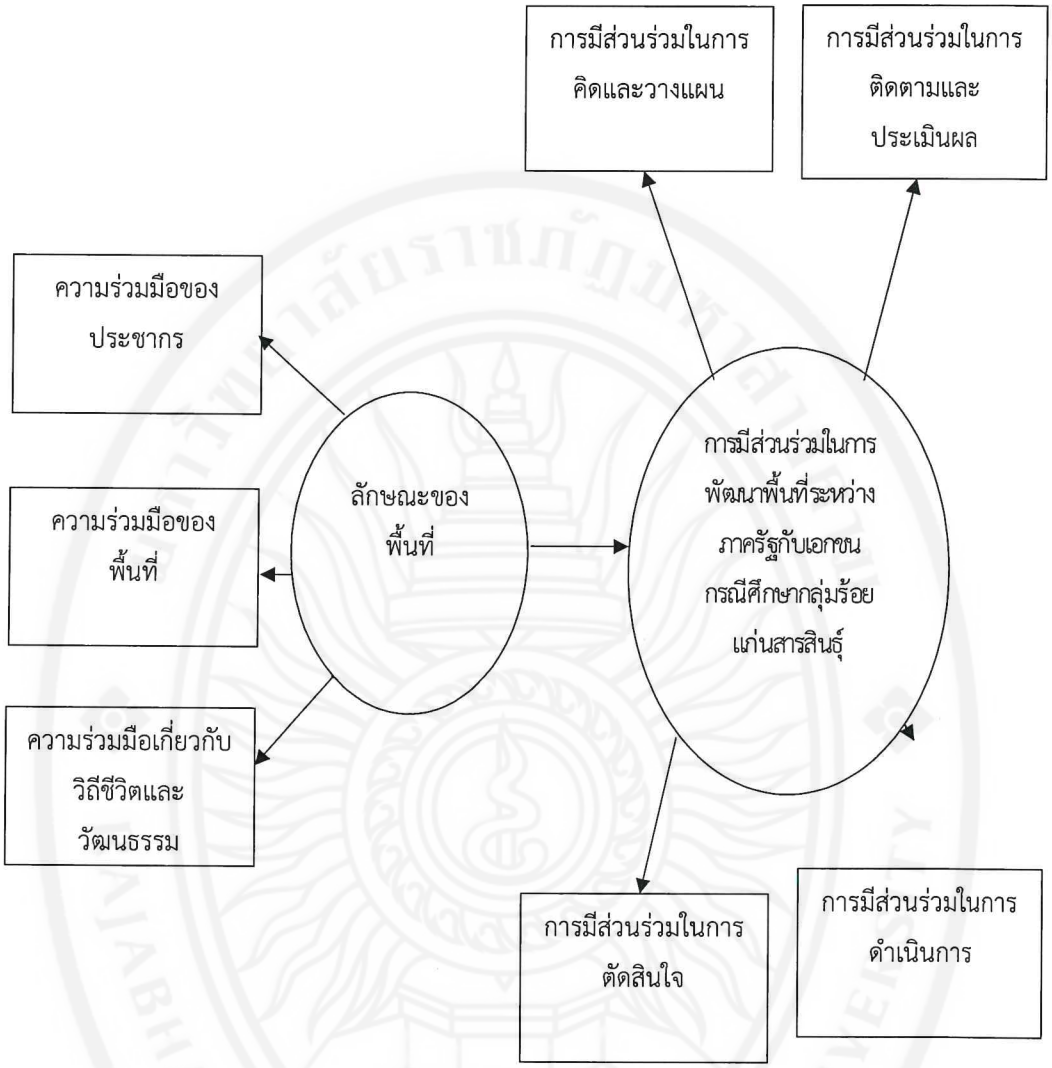
รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ดีโดยพิจารณาจากค่าสถิติ ที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ X^2=199.66, df=199, RMR=0.069, CFI=1.00, GFI=0.96, AGFI=0.94, NFI=0.96, RMSEA=0.003 ทุกปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.98 คิดเป็นร้อยละ 98.00 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์พบว่า

1. รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพที่ 4.7

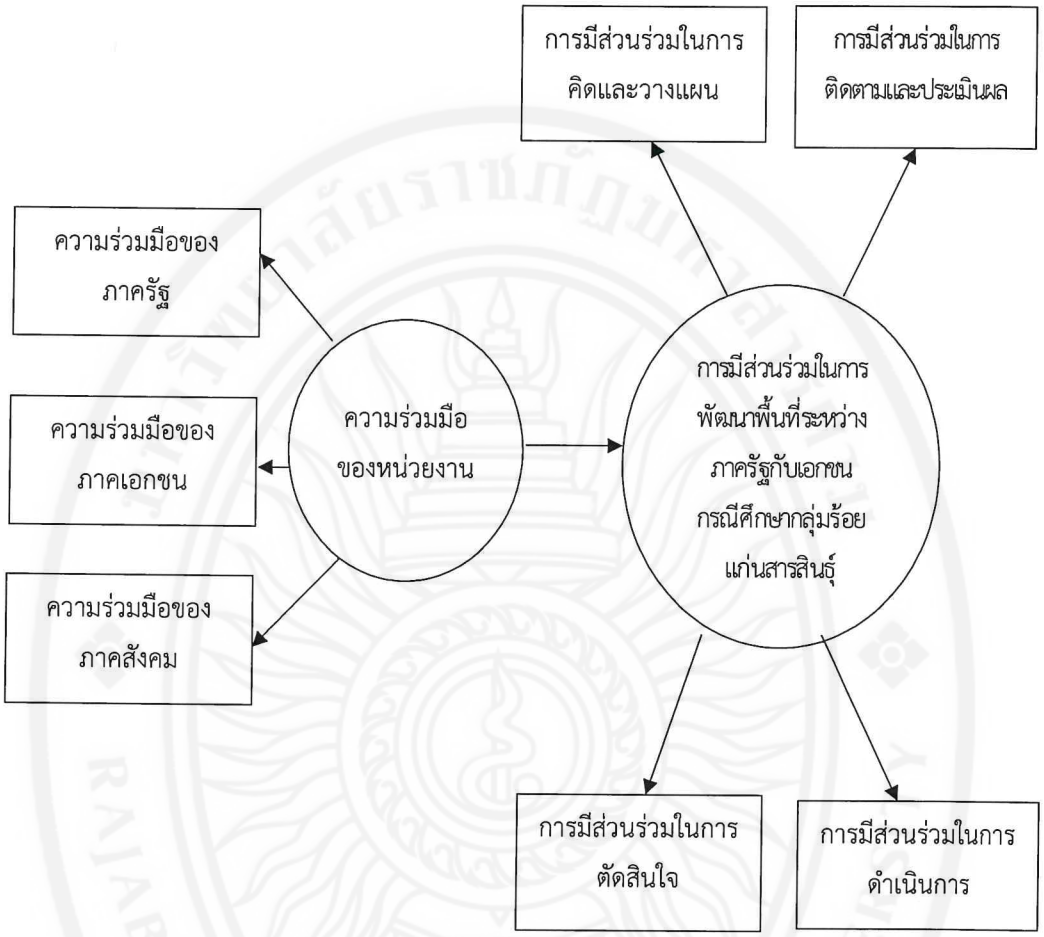
ภาพที่ 4.7 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

1. ลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพที่ 4.8

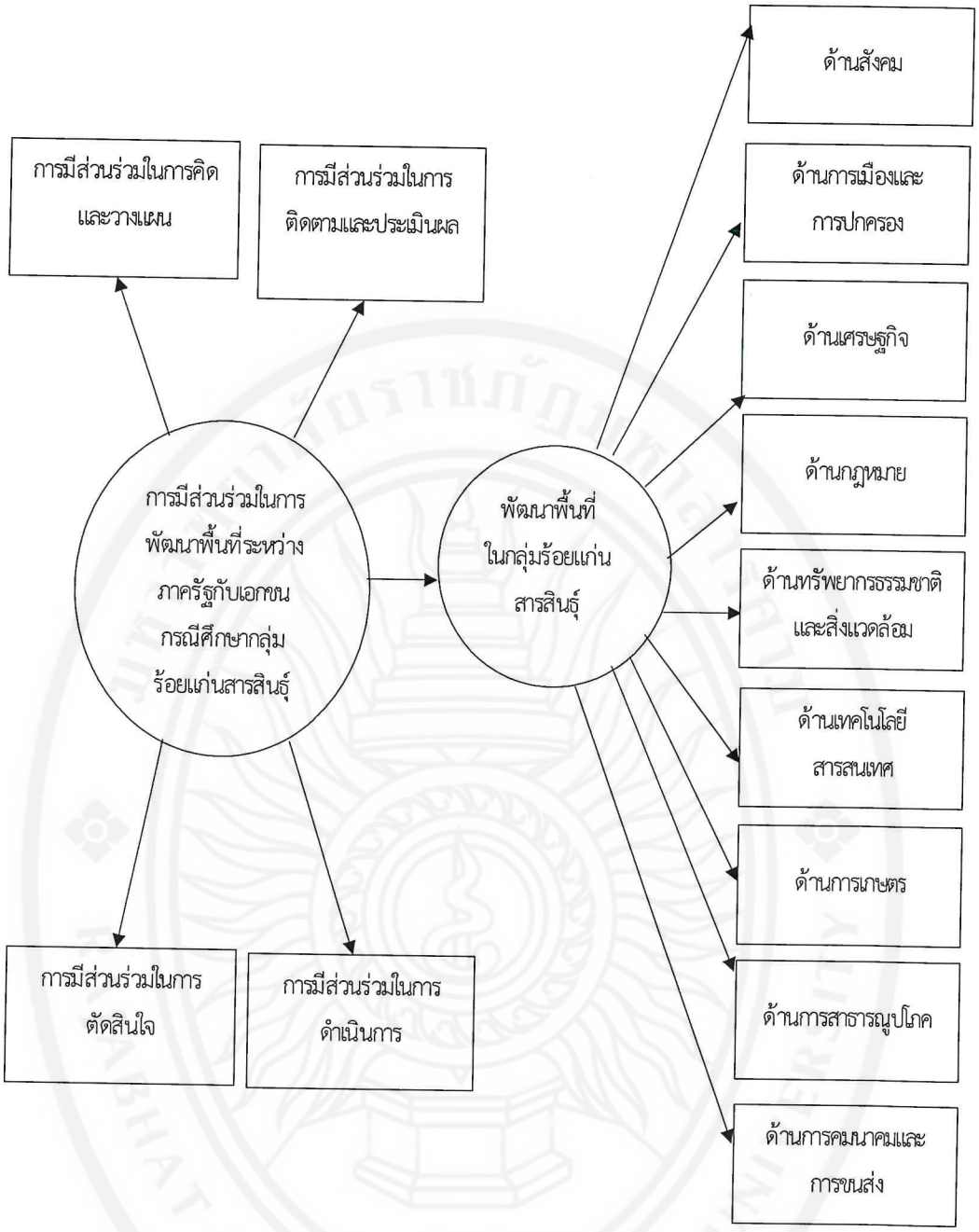
ภาพที่ 4.8 ลักษณะของพื้นที่มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

2. ความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพที่ 4.9

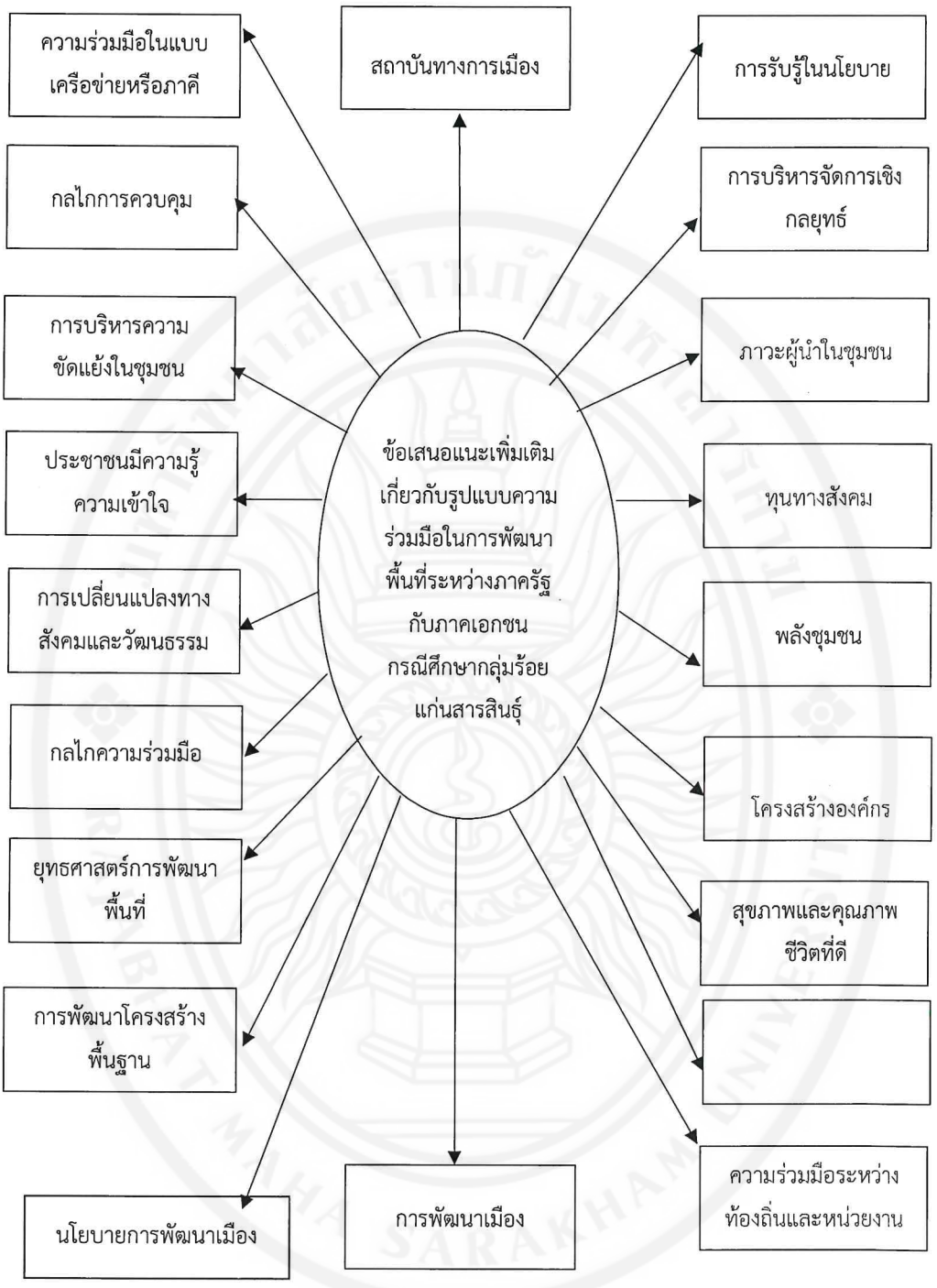
ภาพที่ 4.9 ความร่วมมือของหน่วยงาน มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

3. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.99 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังภาพที่ 4.10

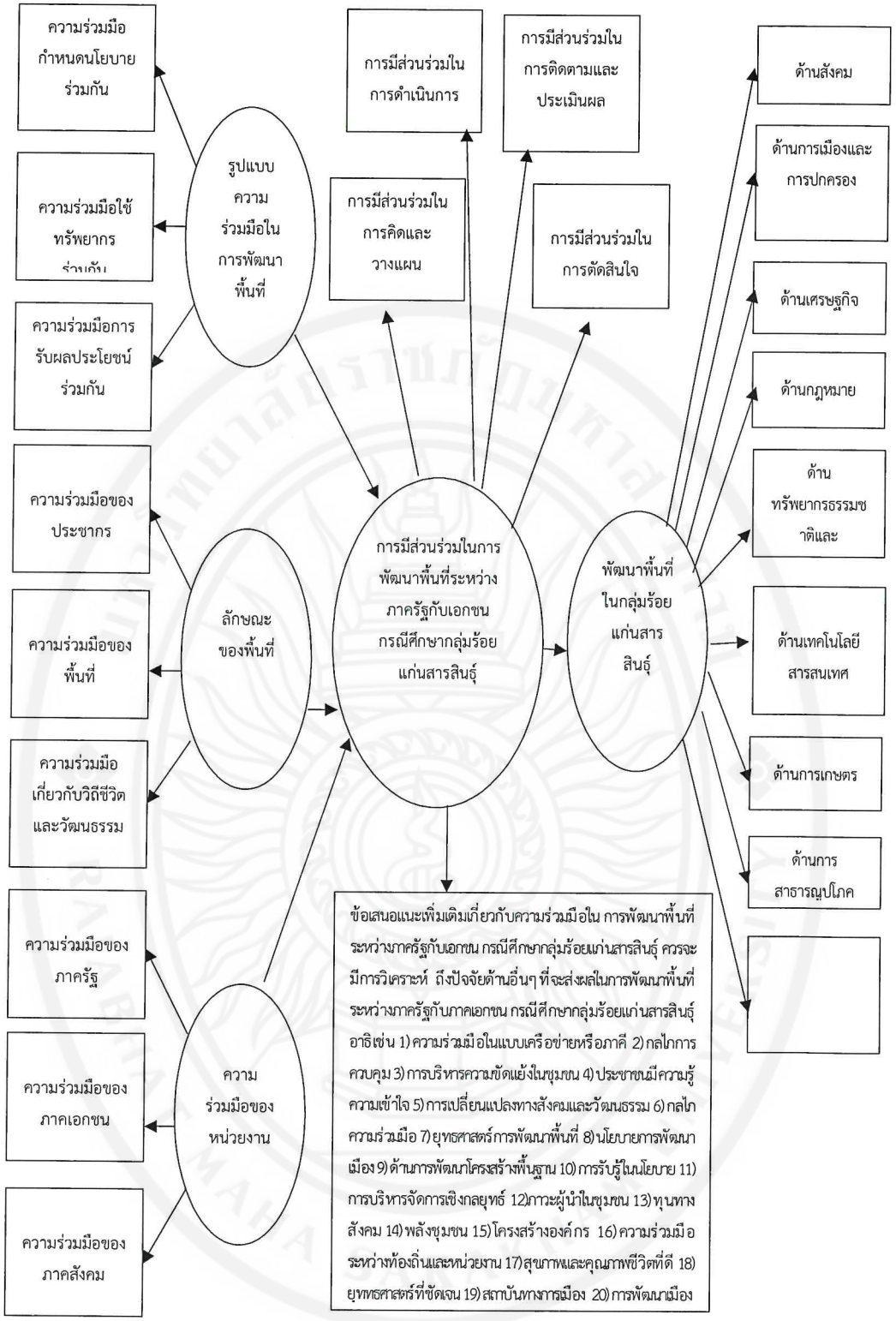

ภาพที่ 4.10 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชนกรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ดังภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ภาพที่ 4.12 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนกรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

จากภาพที่ 4.12 พบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ดีโดยพิจารณาจากค่าสถิติ ที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ X^2 =199.66, df=199, RMR=0.069, CFI=1.00, GFI=0.96, AGFI=0.94, NFI=0.96, RMSEA=0.003 ทุกปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.98 คิดเป็นร้อยละ 98.00 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ดังนั้น

1. รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.99 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือใน การพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ควรจะมีการวิเคราะห์ ถึงปัจจัย ด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อาธิเช่น 1) ความร่วมมือในแบบเครือข่ายหรือภาคี 2) กลไกการควบคุม 3) การบริหารความขัดแย้งในชุมชน 4) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ 5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม 6) กลไกความร่วมมือ 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ 8) นโยบายการพัฒนาเมือง 9) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 10) การรับรู้ในนโยบาย 11) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 12)ภาวะผู้นำในชุมชน 13)ทุนทางสังคม 14) พลังชุมชน 15) โครงสร้างองค์กร 16) ความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นและหน่วยงาน 17) สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี 18) ยุททธศาสตร์ที่ชัดเจน 19) สถาบันทางการเมือง 20) การพัฒนาเมือง

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ 3) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 4) เพื่อศึกษาร่วมมือทางตรงในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 5) เพื่อศึกษาความร่วมมือทางอ้อมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 6) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ 7) เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปและมีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 400 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973, p. 727) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) คือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง รวมทั้งหมดจำนวน 20 คน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานจังหวัด ตัวแทนสำนักงานที่ดิน ตัวแทนสำนักงานสาธารณสุข ตัวแทนหน่วยงานการศึกษา 2) ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานอุตสาหกรรม ตัวแทนสำนักงานหอการค้า ตัวแทนนักธุรกิจหรือผู้ประกอบการ ตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 3) ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนทหาร ตัวแทนฝ่ายปกครองปกครอง ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น ตัวแทนนักการเมือง 4) ตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน โดยเลือกจากจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 คน โดยเลือกจากบุคคลที่มีมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ ผลงานและความเหมาะสมเกี่ยวกับกับความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ การวิจัยระยะที่ 1 ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling Analysis) การวิจัยระยะที่ 2 เครื่องมือที่ใช้

เป็นแบบกำหนดประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาและอธิบายผลที่ได้จากการ Focus Group ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยระยะที่ 1 ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า

5.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 รองลงมาคือเป็นเพศหญิง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาคือมีอายุ 41–50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 มีอายุ 18-30 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 รองลงมาคือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 มีอาชีพผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 รองลงมาคืออาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 จังหวัดที่อยู่อาศัย (ตามทะเบียนราษฎรที่ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง) จังหวัดขอนแก่น จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคือจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25

5.1.2 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของหน่วยงาน รองลงมาคือลักษณะของพื้นที่ เมื่อพิจารณาใน

รายด้านพบว่า ระดับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน คือ ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน และความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ระดับลักษณะของพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ทั้งหมด จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของประชากร รองลงมาคือความร่วมมือของพื้นที่ และความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ระดับความร่วมมือของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งหมดจำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ รองลงมาคือความร่วมมือของภาคเอกชน และความร่วมมือของภาคสังคม

5.1.3 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

5.1.4 ระดับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านเศรษฐกิจ รองลงมาคือด้านการคมนาคมและการขนส่ง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเมืองและการปกครอง ด้านการสาธารณูปโภค ด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม และด้านการเกษตร

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.08 ถึง 4.24 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.19 ถึง 0.40 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -0.021 ถึง -0.672 ค่าความโด่งอยู่ระหว่าง-0.051 ถึง 0.999

5.1.6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.10 ถึง 4.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.39 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง-0.047 ถึง-0.175 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง 0.001 ถึง 0.721

5.1.7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ระหว่าง 4.06 ถึง 4.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.44 ค่าความเบ้อยู่ระหว่าง 0.031 ถึง-0.319 ค่าความโด่ง อยู่ระหว่าง -0.010 ถึง 0.685

5.1.8 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ดีโดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ χ^2=199.66, df=199,

RMR=0.069, CFI=1.00, GFI=0.96, AGFI=0.94, NFI=0.96, RMSEA=0.003 ทุกปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.98 คิดเป็นร้อยละ 98.00 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ พบว่า

5.1.8.1 รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.8.2 ลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.8.3 ความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.8.4 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.99 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.9 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ พบดังต่อไปนี้

5.1.9.1 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.80-0.95 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน (X_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีความแปรผันร่วมกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) เท่ากับ R^2 =0.91 คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ ตัวแปรความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน (X_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) เท่ากับ R^2 =0.67 คิดเป็นร้อยละ 67.00 ตัวแปรความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน (X_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.80 มีความแปรผันร่วมกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) เท่ากับ R^2 =0.63 คิดเป็นร้อยละ 63.00

5.1.9.2 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.77-0.95 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรความร่วมมือของพื้นที่ (X_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.95 มีความแปรผันร่วมกับลักษณะของพื้นที่ (CAR) เท่ากับ R^2 =0.90 คิดเป็นร้อยละ

90.00 รองลงมาคือ ตัวแปร ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม (X_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับลักษณะของพื้นที่ (CAR) เท่ากับ R^2 =0.67 คิดเป็นร้อยละ 67.00 ตัวแปรความร่วมมือของประชากร (X_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 มีความแปรผันร่วมกับลักษณะของพื้นที่ (CAR) เท่ากับ R^2 = 0.67 คิดเป็นร้อยละ 67.00

5.1.9.3 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.80-0.95 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปร X2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.93 มีความแปรผันร่วมกับความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) เท่ากับ R^2 = 0.87 คิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมาคือ ตัวแปร X3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.81 มีความแปรผันร่วมกับความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) เท่ากับ R^2 = 0.65 คิดเป็นร้อยละ 65.00 ตัวแปร X1 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79 มีความแปรผันร่วมกับความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) เท่ากับ R^2 =0.63 คิดเป็นร้อยละ 63.00

5.1.9.4 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.73-0.91 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (y_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.91 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 =0.91 คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล (y_4) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.87 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 =0.75 คิดเป็นร้อยละ 75.00 ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (y_2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 =0.59 คิดเป็นร้อยละ 59.00 ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน (y_1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.73 มีความแปรผันร่วมกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) เท่ากับ R^2 =0.54 คิดเป็นร้อยละ 54.00

5.1.9.4 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.57-0.100 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรด้านการสาธารณูปโภค (y_{12}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 1.00 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 1.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ ตัวแปรด้านการคมนาคมและการขนส่ง (y_{13}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.75 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่ม

ร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 =0.57 คิดเป็นร้อยละ 57.00 ตัวแปรด้านการเกษตร (y_{11}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.51 คิดเป็นร้อยละ 51.00 ตัวแปรด้านการเมืองและการปกครอง (y_6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.51 คิดเป็นร้อยละ 51.00 ตัวแปรด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (y_9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.48 คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตัวแปรด้านกฎหมาย (y_8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.67 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.44 คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตัวแปรด้านเศรษฐกิจ (y_7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.66 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.44 คิดเป็นร้อยละ 44.00 ตัวแปรการมีด้านสังคม (y_5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.65 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.43 คิดเป็นร้อยละ 43.00 ตัวแปรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (y_{10}) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.57 มีความแปรผันร่วมกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) เท่ากับ R^2 = 0.32 คิดเป็นร้อยละ 32.00

5.1.10 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เรียงลำดับตามค่าความถี่ดังต่อไปนี้ 1) ควรมีการการปรับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ตอบสนองและควบคุมต่อความต้องการของประชาชน 2) ควรมีการการกระจายรายได้ลงสู่ประชาชนฐานรากและการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในท้องถิ่น 3) ภาครัฐแต่ละหน่วยงานควรมีการบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน 4) ควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหาด้านการจัดสรรทรัพยากร 5) ควรมีการการพัฒนาภาครัฐในเรื่องความร่วมมือในลักษณะเครือข่าย 6) ควรส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการกับทุกภาคส่วน 7) ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและชัดเจน 8) ควรให้ทุกภาคส่วนมีการประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานเพื่อหาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข 9) ควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้สนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุน 10) หน่วยงานภาครัฐควรมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน 11) ควรมีการจัดให้มีเวทีสาธารณะเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน 12) ควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่มาจากความต้องการของประชาชนจริง ๆ 13) ควรส่งเสริมการพัฒนาส่งเสริมฟื้นฟูอัตลักษณ์วัฒนธรรมและประเพณีในจังหวัดร้อยเอ็ด 14) ควรส่งเสริมการมีอาชีพที่หลากหลายเพื่อการมีคุณภาพที่ดีของประชาชน 15) ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้โดยให้ความตระหนักถึงความสำคัญของ

การพัฒนาคุณภาพชีวิต 16) ควรมีการการแก้ปัญหาปากท้องชาวบ้านที่เป็นรูปธรรม 17) ควรส่งเสริมการพัฒนาโครงพื้นฐานให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน 18) ควรมีการจัดกิจกรรมในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน 19) ควรมีนโยบายที่เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพเพื่อให้ชุมสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน 20) ควรส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาท้องถิ่น 21) การกระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะควรให้กับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 22) ชุมชนควรมีกระบวนการจัดการตนเองอย่างเข้มแข็ง 23) ชุมชนควรรู้จักใช้ประโยชน์จากการที่หน่วยงานรัฐเข้ามาให้การสนับสนุนอย่างคุ้มค่า 24) ประชาชนควรมีการประกอบอาชีพแล้วสามารถอยู่ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ 25) ควรมีการวางแผนและปรับกระบวนการทำงานภายในชุมชนให้ชัดเจน 26) วิถีชีวิตของประชาชนดำเนินการไปอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม 27) ควรส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม 28) ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนโดยอาศัยต้นทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน 29) ควรมีการการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข 30) ควรมีการสร้างแผนบริหารการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม 31) ภาครัฐควรให้ความสำคัญของการกระจายรายได้ควบคู่กับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 32) ควรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่บนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน 33) ควรสร้างจิตสานึกร่วมในการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำผลการศึกษาในระยะที่ 1 ดังกล่าวมาดำเนินการศึกษาวิจัยต่อในระยะที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันผลการวิจัยในระยะที่ 1 และระดมความคิดเห็นจากการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ดังต่อไปนี้

การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) เพื่อดำเนินการยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณระยะที่ 1 เมื่อได้ผลการวิจัยเชิงปริมาณแล้วผู้วิจัยดำเนินการวิจัยยืนยันผลการวิจัย ด้วยการประชุมกลุ่มย่อย กลุ่มเป้าหมายในการจัดประชุมกลุ่มย่อย ได้แก่ 20 คน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานจังหวัด ตัวแทนสำนักงานที่ดิน ตัวแทนสำนักงานสาธารณสุข ตัวแทนหน่วยงานการศึกษา 2) ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนสำนักงานอุตสาหกรรม ตัวแทนสำนักงานหอการค้า ตัวแทนนักธุรกิจหรือผู้ประกอบการ ตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัด 3) ตัวแทนกลุ่มการเมืองการปกครอง จำนวน 4 คน ประกอบด้วย ตัวแทนทหาร ตัวแทนฝ่ายปกครอง ปกครอง ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น ตัวแทนนักการเมือง 4) ตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน โดยเลือกจากจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 คนและจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 คน โดยเลือกจากบุคคลที่มีมีส่วนได้เสียหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ ผลงานและ

ความเหมาะสมเกี่ยวกับกับความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จัดประชุมเมื่อวันที่ วันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร จังหวัดร้อยเอ็ด ปรากฏผลการจัดประชุมกลุ่มย่อยดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกันของหน่วยงานทั้งความร่วมมือในการรวบรวมปัญหาและความต้องการ ความร่วมมือในการวิเคราะห์ข้อมูลและสาเหตุของปัญหาความร่วมมือในการกำหนดนโยบาย ความร่วมมือในการดำเนินการ ความร่วมมือในการประเมินผลความรู้มือในการติดตามการดำเนินนโยบาย จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่เป็นอย่างมาก

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะมีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์การในรูปแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น งบประมาณ อาคารสถานที่ บุคลากร อุปกรณ์สำนักงาน การบริหารจัดการ รวมถึงการพัฒนาให้บุคลากรมีศักยภาพเพิ่มขึ้น เพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นการมีผลประโยชน์ร่วมกันของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐหรือการบริการสาธารณะที่ดีจึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะดำเนินกิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งจะทำให้การทำงานมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ร่วมกัน การบริการสาธารณะที่ดีมีระบบ

2. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1 ความร่วมมือของประชากร

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของประชากรเป็นการพิจารณาจากความหนาแน่นของประชากรซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ว่าจะนำไปใช้ด้านการเกษตร ที่พักอาศัย การพาณิชย์ อุตสาหกรรมภาคบริการ ประชากรที่ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของพื้นที่ เป็นการตรวจสอบบริเวณพื้นที่ของประชาชนว่าจะมีขนาดของพื้นที่ สถานที่ตั้งของพื้นที่ ลักษณะของพื้นที่ ลักษณะภูมิศาสตร์พื้นที่ เช่น ดิน ที่ราบลุ่ม น้ำ ภูเขา ป่า โดยจะมีทั้งพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ทำไร่ พื้นที่ทำสวน พื้นที่อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประชาชนแต่ละคนยึดถือจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งวิถีชีวิตและวัฒนธรรมจะเป็นมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ความเป็นอยู่ ภาษา การปกครอง กฎหมาย

3. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาครัฐ เป็นการที่หน่วยงานของรัฐบาลจะความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกัน ซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ โดยสร้างความคุ้มค่าทางการเงินจะช่วยให้ประหยัดต้นทุนได้

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาคเอกชน เป็นการร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถเพิ่มโอกาสการทำธุรกิจให้กับภาคเอกชน ในการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

เห็นด้วยเพราะความร่วมมือของภาคสังคม เป็นความร่วมมือหรือปฏิสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือที่เกิดขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการทำงานของหน่วยงานในลักษณะการประสานความร่วมมือ การทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่างองค์กรกันซึ่งภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเพื่อทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสมมีมาตรฐาน

4. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเป็นการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรและการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรและการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

4.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เห็นด้วยเพราะการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นการดำเนินการขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อให้มีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง การสร้างวัฒนธรรมองค์กร และการทำงานของเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน เพื่อนำไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพ

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

เห็นด้วยเพราะด้านสังคมเป็นการทำให้บุคคลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มหรือตั้งแต่สองคนขึ้นไปสามารถปรับตัวในการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่การมีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างมั่นคง

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

เห็นด้วยเพราะด้านการเมืองการปกครอง เป็นการแสดงถึงเสถียรภาพ การมีความเสมอภาคและเป็นธรรม ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและการปกครอง รวมทั้งมีการเสริมสร้างสมรรถนะของระบบการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรับฟังความต้องการของประชาชนเพื่อจะได้ช่วยเหลือและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงเป้าหมายที่วางไว้

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

เห็นด้วยเพราะด้านเศรษฐกิจการขยายตัวของเศรษฐกิจเพื่อให้มีสินค้าและบริการมากขึ้น การเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เสถียรภาพ มีความยุติธรรมในการกระจายรายได้และการกำหนดราคาให้ประชาชนอย่างธรรม เศรษฐกิจที่ดีและเจริญเติบโตจะเกิดการกระจายรายได้อย่างสมดุล มีการผลิตการบริการ ตลาดสินค้า ซึ่งประชาชนจะมีเสรีภาพทางเศรษฐกิจด้วย

5.4 ด้านกฎหมาย

เห็นด้วยเพราะด้านกฎหมายเป็นมาตรการในการควบคุมสังคมที่เป็นกฎกติกาเพื่อชี้ขาดความถูกต้องที่สังคมยอมรับอย่างเป็นธรรมอันเป็นจุดสมดุลระหว่างประโยชน์ของเอกชนแต่ละคนในแต่ละเรื่องหรือระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ เป็นกฎกติกาที่ให้ประชาชนได้ปฏิบัติตนในกรอบทางสังคมไม่เบียดเบียนหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ซึ่งทุกคนสามารถใช้สิทธิทางกฎหมายได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วยเพราะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในปริมาณที่เหมาะสม มีการเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่และมีการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล การใช้ทรัพยากรจะต้องชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการผลิตที่สร้างผลดีต่อสิ่งแวดล้อม มีการกระจายสิทธิและรับรองสิทธิในการใช้ทรัพยากรให้แก่กลุ่มคนในสังคมอย่างเสมอภาคพร้อมกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

เห็นด้วยเพราะการนำเทคโนโลยีสารสมเทศมาใช้ในการสื่อสาร จะทำให้ข้อมูลมีความถูกต้องแม่นยำ สมบูรณ์ครบถ้วน สามารถเข้าใจง่าย ทันต่อเวลา และเชื่อถือได้ ภาครัฐและภาคเอกชนมีการใช้เทคโนโลยีร่วมกัน เช่น E-Mail, Teleconference, Web-Based Geographic Information System, Line and Facebook เป็นต้น

5.7 ด้านการเกษตร

เห็นด้วยเพราะด้านการเกษตร เป็นการพัฒนาพื้นที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดิน มีการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นพร้อมมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่หลากหลาย เป็นการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เกิดเป็นรายได้และอาชีพของประชาชน

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

เห็นด้วยเพราะด้านการสาธารณูปโภค เป็นการพัฒนาพื้นที่โดยการจัดการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของประชาชน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การจัดบริการสาธารณะ ทางถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า 2) ด้านระบบดูแล เช่น การระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม การบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะ 3) ด้านภัยพิบัติ เช่น วาตะภัย อัคคีภัย อุทกภัย การป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ เป็นต้น

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

เห็นด้วยเพราะด้านการพัฒนาทางคมนาคมและการขนส่งทำการพัฒนาการโดยการขยายเส้นทางคมนาคมให้การไปมาติดต่อกันระหว่างท้องถิ่น ได้แก่ ระหว่างหมู่บ้าน อำเภอและจังหวัด มีความหลากหลายซึ่งจะเดินทางทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น ถนน ทางน้ำ ทางรถไฟ เป็นต้น จึงส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาอย่างแน่นอน

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

ผู้เข้าร่วมปะชุมมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือใน การพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ควรจะมีการวิเคราะห์ ถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อาทิเช่น 1) ความร่วมมือในแบบเครือข่ายหรือภาคี 2) กลไกการควบคุม 3) การบริหารความขัดแย้งในชุมชน 4) ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ 5) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม 6) กลไกความร่วมมือ 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ 8) นโยบายการพัฒนาเมือง 9) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 10) การรับรู้ในนโยบาย 11) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ 12) ภาวะผู้นำในชุมชน 13)ทุนทางสังคม 14) พลังชุมชน 15) โครงสร้างองค์กร 16) ความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นและหน่วยงาน 17) สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี 18) ยุททธศาสตร์ที่ชัดเจน 19) สถาบันทางการเมือง 20) การพัฒนาเมือง

5.2 อภิปรายผล

สมมุติฐานที่ 1 ระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่าระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

จำนวน 1 ด้าน คือรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยเรียงลำดับ ตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของหน่วยงาน รองลงมาคือลักษณะของพื้นที่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือระดับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน คือความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกันและความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ระดับลักษณะของพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ทั้งหมดจำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของประชากร รองลงมาคือความร่วมมือของพื้นที่ และความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม และระดับความร่วมมือของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งหมดจำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ รองลงมาคือความร่วมมือของภาคเอกชนและความร่วมมือของภาคสังคม

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้สอดคล้องใกล้เคียงกับข้อเท็จจริง พื้นที่และเป็นไปตามสภาพความเป็นจริงของความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Thomson and Perry (2006, p. 20) ที่ได้กล่าวว่าความร่วมมือเป็นการกระทำหรือกระบวนการของการสร้างการแบ่งปันหรือการค้นพบที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันเพื่อสร้างคุณค่าใหม่ด้วยการกระทำสิ่งใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากเดิม โดยการกระทำสิ่งใหม่ จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดที่สร้างสรรค์เกิดขึ้น ความแตกต่างบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นจากกระบวนการความร่วมมือ โดยทุกคนต้องร่วมมือกันด้วยการนำความเชี่ยวชาญงบประมาณความสามารถออกมาเพื่อสร้างสรรค์ทีมงาน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ ศิวัช แย้มโสภี (2563, น. 17) ที่ได้กล่าวว่าความร่วมมือ (collaboration) หมายถึง บุคคลหรือองค์กรตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไปมาร่วมมือกันดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของแต่ละฝ่าย โดยมีการเรียนรู้ร่วมกันการพึ่งพาอาศัยกันการช่วยเหลือหรือวางแผนร่วมกันเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จโดยรูปแบบของความร่วมมือจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามบริบทและกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (2558, น. 39-40) ที่กล่าวว่าประโยชน์ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ได้ดังนี้ 1) ประโยชน์ต่อภาครัฐ โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ โดยสร้างความคุ้มค่าทางการเงินจะช่วยให้ประหยัดต้นทุน 2) ประโยชน์ต่อภาคเอกชน โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนสามารถเพิ่มโอกาสการทำธุรกิจให้กับภาคเอกชน ในการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ประโยชน์ต่อประชาชน ทำให้ประชาชนผู้รับบริการสามามารถได้รับบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสม

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีรูปแบบสัมปทานในลักษณะ BOO (Built-Own-Operate) ด้านลักษณะความร่วมมือ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) มีส่วนร่วมโดยสมัครใจ 2) ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายในลักษณะ Top-down 3) การใช้ทรัพยากรแบบพึ่งพากัน 4) การมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม เพื่อพัฒนาระบบการขนส่งสาธารณะให้เชื่อมต่อการเดินทางทุก ระบบขนส่งเข้าด้วยกัน (seamless connectivity) โดยผลักดันให้เป็น smart city ในอนาคต 2) ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการความร่วมมือ พบว่า 1) ทุกภาคส่วนมีวิสัยทัศน์มุ่งประโยชน์สาธารณะ 2) มีทัศนคติที่ดีต่อความร่วมมือ 3) ภาคเอกชนสมัครใจยื่นขออนุญาตประกอบกิจการนำไปสู่ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ 4) ร่วมมือกันอย่างเป็นหุ้นส่วน 5) ดำเนินงานร่วมกันอย่างเปิดเผย 6) สร้างความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร 7) การสื่อสารแบบทางการและไม่ทางการ (8) การมีผลประโยชน์ร่วมในลักษณะ win-win 3) ด้านปัญหาและอุปสรรค พบว่า ภาครัฐแต่ละหน่วยงานเมื่อบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันมักเกิดอุปสรรค การแก้ปัญหาล่าช้า ขาดมาตรการที่ชัดเจน และปัญหาในด้านการจัดสรรทรัพยากรสำหรับแนวทางการพัฒนา ภาครัฐ ควรกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือในลักษณะเครือข่าย ให้เอกชนมีส่วนร่วมมากขึ้น, จัดให้มีการประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานเพื่อหา สาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไขรวมถึงสนับสนุนช่วยเหลือด้านเงินทุน อีกทั้งการเพิ่มความเข้มงวดในมาตรการต่าง ๆ เพื่อ ปราบปรามผู้ประกอบการที่ผิดกฎหมาย 4) แนวทางคือ หน่วยงานภาครัฐควรมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐ และภาคเอกชน จัดให้มีเวทีสาธารณะ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน เพื่อเป็นข้อมูลในการ กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในลักษณะล่างขึ้นบนหรือ Bottom-up

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรวรรณ ภู่ขจร (2564, น. 123) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัย ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย หน่วยงานเครือข่ายความร่วมมือ ลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือ งบประมาณ และขอบข่ายความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบด้วย การวางแผนความร่วมมือ การดำเนินงานตามแผนความร่วมมือ การนิเทศติดตามความร่วมมือ การประเมินความร่วมมือ และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงความร่วมมือ องค์ประกอบที่ 3 ผลลัพธ์ประกอบด้วย นักเรียน และครูผู้สอนภาษาจีน ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ

ระหว่างองค์กรเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้โดยภาพรวมมีความต่างกัน ในประเด็นประเภทและรูปแบบการบริหารความร่วมมือโครงสร้างและวิธีการทำงานความร่วมมือ ตลอดจนกิจกรรมความร่วมมือและทุกตัวแปรปัจจัยก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะปัจจัยที่มีค่ามากคือ ด้านผลประโยชน์ร่วมกัน รองลงมาคือ การมีข้อตกลงร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคของความร่วมมือ ที่มีค่ามากเกี่ยวกับด้านทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ด้านโครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ด้านสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และด้านสภาพแวดล้อมของ องค์การโดยข้อเสนอโมเดลของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้มี 9 องค์ประกอบ คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การมีผลประโยชน์ร่วมกัน การมีข้อตกลงร่วมกัน การใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน โครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสารทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่าง องค์การ สมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และสภาพแวดล้อมขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนิลทิตา จันทร์เทพ (2562, น. 134) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ: กรณีศึกษาการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนรางเบาในเขตเมืองขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า การนำแนวคิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) มาปรับใช้กับการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนรางเบาในเขตเมืองขอนแก่นสามารถช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและลดการพึ่งพางบประมาณจากรัฐบาลได้ อย่างไรก็ตาม ภายใต้ข้อจำกัดด้านโครงสร้างอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้ภาครัฐส่วนกลางเข้ามามีอำนาจในการตัดสินใจและกำหนดนโยบายการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเมืองภูมิภาค นอกจากนี้ การขาดมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ของโครงการ เช่น การอนุมัติจัดตั้งบริษัทจำกัดของเทศบาล การกำกับดูแลบริษัทจำกัดของเทศบาล การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการขาดมาตรการส่งเสริมการลงทุนระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ดังนั้น เพื่อสนับสนุนโครงการร่วมลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปรับปรุงระเบียบกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการร่วมลงทุนระหว่างองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นและ

ภาคเอกชนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง: กรณีศึกษา บ้านวังนกไข่ตำบลหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า ความร่วมมือที่มีต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็งของชุมชนบ้านวังนกไข่ มีลักษณะหรือรูปแบบความร่วมมือเป็นแบบเครือข่าย ที่ก่อรูปขึ้นจากประสานบทบาทระหว่างภาคี เครือข่ายภาคประชาชนและภาครัฐ ในการร่วมกันดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจภายใต้เป้าหมายร่วมกันจนประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นรูปแบบกลไกการบริหารแบบแนวราบ ที่เน้นการประสานงานและความร่วมมือกัน โดยมีผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นผู้นำชุมชน เป็นตัวเชื่อมของแต่ละเครือข่าย สำหรับปัจจัยความสำเร็จต่อการเกิดความร่วมมือเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง พบว่ามี 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) บทบาทของการประสานภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ของผู้ใหญ่บ้าน 2) แรงจูงใจและกระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกและเครือข่ายต่าง ๆ ที่เข้าร่วม 3) กระบวนการทำงานที่อาศัยการปรึกษาหารือมากกว่าเป็นการสั่งการจากผู้ใหญ่บ้าน และ 4) การเสริมอำนาจประชาชน (Empower) จากหน่วยงานภาครัฐ สอดคล้องกับงานวิจัยของสิการย์ เพื่องฟุ้ง (2561, น. 174) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจุบันด้านความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ภาครัฐมีนโยบายที่ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อความร่วมมือกับภาคเอกชน (2) ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชนนั้น พบว่าภาคเอกชน/ภาคประชาชนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์เท่าที่ควร 3) รูปแบบระบบความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน นั้น แม้ว่าภาครัฐจะมี นโยบายที่สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ สู่การดำเนินธุรกิจเชิงอนุรักษ์แต่ภาครัฐจำเป็นต้องเผยแพร่ ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือในแบบเครือข่ายกับโครงการสร้างชุมชนแห่งการอยู่ร่วมกันและเข้าถึงได้ในอาเซียน กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จและความยั่งยืนของกลไกความร่วมมือในการดำเนินโครงการฯ เป็นการดำเนินงานแบบเครือข่ายที่เห็นได้จากการประกอบกันของหน่วยงานองค์กรจากหลายภาคส่วนที่ได้เข้ามาร่วมกันในการกำหนดแผนทิศทางในการดำเนินโครงการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บรรลุตามวัตถุประสงค์มีการบูรณาการภารกิจ หน้าที่ และทรัพยากรระหว่างกันทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ซึ่งแต่เดิมการดำเนินโครงการเป็นการรับนโยบายจากส่วนกลาง แล้วสั่งการมายังส่วนภูมิภาค

อาศัยกลไกการควบคุม สั่งการในระบบราชการเป็นหลักในการมอบหมายงานหลังจากนั้นจึงปล่อยให้ส่วนภูมิภาคเริ่มดำเนินการประสานงานกับส่วนราชการในระดับพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชนให้เข้ามาร่วมเป็นภาคีเครือข่าย มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานแบบเครือข่ายให้สามารถดำเนินงานร่วมกันได้ มีการขับเคลื่อนการทำงานของเครือข่ายที่เห็นได้ชัดเจนและประกอบด้วยปัจจัยความสำเร็จ ดังนี้ 1) ปัจจัยการมีสายสัมพันธ์ระหว่างภาคีเครือข่ายการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันที่ดีมีความสม่ำเสมอมีความถี่ในการติดต่อประสานการทำงานร่วมกัน ส่งผลให้สายสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่เข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่ายมีความแนบแน่นมากยิ่งขึ้น 2) ปัจจัยการจัดโครงสร้างเครือข่ายที่มีรูปแบบสายสัมพันธ์ที่ชัดเจนมีผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนโครงการสร้างชุมชนฯ เมื่อเราสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและองค์กรไว้เป็นอย่างดีแล้ว ความเสถียรภาพของเครือข่ายก็จะอยู่ในระดับดี ส่งผลให้การประสานงานความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมโครงการเป็นไปอย่างราบรื่น 3) ปัจจัยการทำหน้าที่ของผู้ประสานเชื่อมโยงภาคีและสร้างเครือข่าย โดยมีหน่วยงานผู้บทบาทหลักในการเป็นผู้ประสานเชื่อมโยงภาคีและสร้างเครือข่ายในการดำเนินโครงการฯ นับตั้งแต่การได้รับนโยบายจากส่วนกลาง ทำให้การทำงานมีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน 4) ปัจจัยการมีผู้จัดการเครือข่ายที่ดี ซึ่งการมีบุคคลที่มีความเข้าใจในกระบวนการดำเนินโครงการในภาพรวมทั้งหมดเป็นผู้ที่ต้องคอยกำกับดูแลการทำงานของเครือข่ายให้มุ่งไปสู่เป้าหมายร่วมกันจะทำให้เกิดความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 5) ปัจจัยความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรภาคีสมาชิกซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาคีเครือข่ายที่เข้ามาร่วมเป็นคณะทำงานต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน อาจเกิดจากการยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่ได้วางไว้ร่วมกันหรือข้อตกลงในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้ทุกฝ่ายที่เข้ามาร่วมมือกันในการดำเนินโครงการรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนโครงการร่วมกัน

สมมุติฐานที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้สอดคล้องใกล้เคียงกับข้อเท็จจริง พื้นที่และเป็นไปตามสภาพความเป็นจริงของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2553, น. 42) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะแนวทางของการมีส่วนร่วม ดังนี้ 1) การร่วมคิด

2) การร่วมตัดสินใจ 3) การร่วมปฏิบัติตามโครงการ 4) การร่วมติดตามประเมินผลโครงการ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของชัชวาลย์ ทัตศิวัช (2551, น. 31-32) ได้แบ่งขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในมิติของการพัฒนาไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Cohen and Uphoff (1981, p. 104) ได้เสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมไว้ 4 ขั้นตอน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 3)การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรวิศ เพ็ชรมาตศร (2564, น. 72) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านของคณะกรรมการหมู่บ้านตำบลนาโพธิ์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านของคณะกรรมการหมู่บ้านตำบลนาโพธิ์ อำเภอ ทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนและการดำเนินการโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลโครงการ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติโครงการมีความพึงพอใจน้อยสุด ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราภรณ์ พูลทวี (2563, น. 96) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในการขับเคลื่อนนโยบาย รู้รัก สามัคคี จังหวัดยโสธร ผลการวิจัย พบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในการขับเคลื่อนนโยบาย รู้ รัก สามัคคี จังหวัดยโสธร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒณปกรณ์ ดอนตุ้มไพร (2566, น. 114) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของภาคประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของภาคประชาชนในเขตองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

สมมุติฐานที่ 3 ระดับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่าระดับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่ม ร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านเศรษฐกิจ รองลงมาคือด้านการคมนาคมและการขนส่ง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเมืองและการปกครอง ด้านการสาธารณูปโภค ด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม และด้านการเกษตร ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้สอดคล้องใกล้เคียงกับข้อเท็จจริง พื้นที่และเป็นไปตามสภาพความเป็นจริงของการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ

แนวคิดทฤษฎีของ Paul and Anthony (2016) ได้กล่าวไว้ว่าโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาพื้นที่ดังต่อไปนี้ 1) โครงสร้างพื้นฐานกับผลประโยชน์ที่มีต่อเมือง 2) นโยบายสำหรับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง 3) โครงสร้างพื้นฐานและความหนาแน่นของที่อยู่อาศัย

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปานปั้น รองหานามและคณะ (2563, น. 44) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินศักยภาพด้านกายภาพ สำหรับการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีรถไฟนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่รอบสถานีรถไฟนครราชสีมามีความพร้อมทางด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาระบบรางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากที่ดินส่วนหนึ่งถือครองโดยภาครัฐ อย่างไรก็ตามการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีให้มีความพร้อมเพื่อรองรับการใช้งานที่จะเกิดขึ้นจำเป็นจะต้องกำหนดการใช้ที่ดินให้มีความผสมผสาน พัฒนาโครงข่ายการสัญจรและระบบขนส่งมวลชน เป็นสำคัญ ดังนั้นจำเป็นจะต้องจัดทำผังเมืองรวมเมือง และผังเมืองรวมเฉพาะสำหรับพื้นที่นี้ และจำเป็นจะต้องศึกษาพื้นที่รอบสถานีในสถานีอื่น ๆ เพื่อใช้ในการประเมินเปรียบเทียบและการวางแผนลำดับการพัฒนาและการลงทุนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตน์ดาวรรณ ถนอมรอด (2562, น. 76) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อความพร้อมของเทศบาลนครแหลมฉบังในการรองรับโครงการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC ผลการวิจัยพบว่าประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนครแหลมฉบังที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อความพร้อมของเทศบาลนครแหลมฉบังในการรองรับโครงการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริการจัดการทรัพยากรและด้านการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการวางแผน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการรับรู้ในนโยบายและด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กชพร อาจหาญ (2562, น. 105) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาพื้นที่เชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษา จังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสระบุรีกับที่พักในชุมชน โดยเชื่อมต่อการเดินทางจากรถยนต์และรถไฟ เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายมากขึ้น 2) การออกแบบปรับปรุงพื้นที่โครงการจากพื้นที่โครงการเดิมได้ออกแบบให้มีพื้นที่อาคารพาณิชยกรรมและพื้นที่การเกษตรเชื่อมโยงกันเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงพื้นที่กิจกรรมทางการเกษตรมากขึ้น โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่พื้นที่การค้า พื้นที่กิจกรรมในร่ม และพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง 3) พื้นที่การเกษตรออกแบบให้แทรกอยู่กับพื้นที่อาคารพาณิชยกรรม เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้งออกแบบให้มีร่มเงาเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพอากาศในพื้นที่ จากการศึกษาสามารถวิเคราะห์สรุปประเด็นการออกแบบพื้นที่ทางกายภาพของพื้นที่เชื่อมต่อการท่องเที่ยว ให้เห็นว่าพื้นที่เชื่อมต่อมีความสำคัญในระบบ

การท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการบริหารจัดการ ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐณิชา สุวรรณกุล (2562, น. 156) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาพื้นที่ริมน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว: กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่ริมน้ำในต่างประเทศ และนำมาประเมินพื้นทีศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา รวมไปถึงสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ซึ่งผลวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาพื้นที่และสร้างสรรค์กิจกรรมในพื้นที่ริมน้ำที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวตามบริบทของประเทศไทย ผลการวิเคราะห์การพัฒนาพื้นที่ริมน้ำและองค์ประกอบของพื้นที่ริมน้ำ สรุปได้ว่าองค์ประกอบการพัฒนาพื้นที่ริมน้ำจากกรณีศึกษาต่างประเทศมี 4 ด้าน ได้แก่ 1)รูปแบบของท่าเรือ 2) รูปแบบของการใช้งานในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น รูปแบบของพื้นที่พาณิชยกรรม พื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ทำกิจกรรม 3) รูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ริมน้ำ ซึ่งสามารถแยกออกมาได้เป็นกิจกรรมในร่มและกิจกรรมลางแจ้ง 4) การเชื่อมต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ เพื่อทำให้การท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพและดึงดุดใจนักท่องเที่ยวได้สูงสุด โดยองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านจะต้องมีความสัมพันธ์ของความต้องการขั้นพื้นฐานของการท่องเที่ยว เช่น ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ และการใช้งานของพื้นที่ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของวินชัย อุยางกูร (2562, น. 135) ได้ศึกษาเรื่องการตัดสินใจจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาพื้นที่ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผลการศึกษาพบว่ามีปัจจัยจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาพื้นที่ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แม้ว่าจะกำหนดเป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ แต่มีองค์ประกอบอื่นที่เป็นปัจจัยแทรกซ้อน ประกอบด้วยมิติด้านการบริหาร การปกครอง ได้แก่ การปกครองและการกระจายอำนาจของไทยในอดีตพื้นที่ทับซ้อนอำนาจหน้าที่ รายได้ กฎหมายและปัญหาในการตีความ ความไม่ต่อเนื่องในพัฒนาการของการกระจายอำนาจและนโยบายของรัฐบาล และมิติด้านการเมือง ได้แก่ การต่อรองผลประโยชน์ของการจัดสรรงบประมาณ ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับนักการเมืองหรือกลุ่มการเมืองระดับชาติ และประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนได้เสีย ถือเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญกับการตัดสินใจจัดสรรงบประมาณของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ การผนึกกำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด การปรับเปลี่ยนภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การพัฒนาบุคลากรและประชาชนในท้องถิ่น การกำหนดยุทธศาสตร์ การสนับสนุนการศึกษาวิจัย การออกกฎหมายต่าง ๆ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ได้แก่ การออกระเบียบเป็นแนวปฏิบัติงาน การยึดหลักพื้นฐานของความเป็นอิสระตามรัฐธรรมนูญ ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ได้แก่ การปรับโครงสร้างของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัด

สมมุติฐานที่ 4 ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ได้แก่ 1) รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน 2) ลักษณะของพื้นที่ จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ความร่วมมือของประชากร ความร่วมมือของพื้นที่ ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม 3) ความร่วมมือของหน่วยงาน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความร่วมมือของภาครัฐ ความร่วมมือของภาคเอกชน ความร่วมมือของภาคสังคม 4) ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล มีระดับอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 9 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านการเมืองและการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการเกษตร ด้านการสาธารณูปโภคและด้านการคมนาคมและการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับที่ดี โดยพิจารณาจากค่าสถิติ ที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ χ^2= 1 9 9 .6 6 , df= 199, RMR= 0.069, CFI= 1.00, GFI= 0.96, AGFI= 0.94, NFI= 0.96, RMSEA=0.003 ทุกปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.98 คิดเป็นร้อยละ 98.00 เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์พบว่า 1) รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) โดยมีอิทธิพลเท่ากับ 0.99 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลทางตรงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้

สอดคล้องใกล้เคียงกับข้อเท็จจริง พื้นที่และเป็นไปตามสภาพความเป็นจริงของควา
การพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ การมีอิทธิพ
ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาได้มีงานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีรองรับว่ามีอิทธิพลต่อกันในเรื่องนั้น ๆ
ผลการวิจัยเป็นไปตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหทัยชนก สีหะวงศ์ (2
ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาพื้นที่สูงของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง บ้านแม่สาน้อย ตำบลโป่งแยง
จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าจากกระบวนการพัฒนาและการขับเคลื่อนงาน โดยห
เครือข่ายส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง บ้านแม่สาน้อยนั้น ซึ่งสังเกตข้อค้นพ
ชีวิตด้านการแต่งกาย 2) วิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมประเพณี 3 วิถีชีวิตด้านการประกอ
4) วิถีชีวิตลักษณะบ้านเรือน สะท้อนให้เห็นว่าได้รับอิทธิพลการเปลี่ยนแปลงจากการดำ
หน่วยงานภายนอก โดยรัฐที่เข้าไปส่งเสริม สนับสนุนและการพัฒนาในพื้นที่บ้า
มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยส่วนใหญ่หน่วยงานจะมีรูปแบบการดำเนินงาน
ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมฟื้นฟูอัตลักษณ์วัฒนธรรมและประเพณี และ
อาชีพ และรายได้โดยให้ความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนา
สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน รวมไปถึง
การถ่ายทอดวัฒนธรรมภูมิปัญญากลุ่มชาติพันธุ์มั่ง ให้กับคนรุ่นใหม่ได้ปฏิบัติตามประเ
อันดีงามต่อไป จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตบริบทในชุมชน และเอกสารท
เกี่ยวข้องผู้ศึกษาได้ข้อสรุปสำคัญเบื้องต้น พบว่า หน่วยงานภาคีเครือข่ายแสดงความ
ผลักดันให้คนในชุมชนมีอาชีพและสามารถลี้ยงตนเองได้ โดยใช้ฐานความเป็นอัตลักษณ์
สอดคล้องกับภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง ทุนทางวัฒนธรรมที่มีให้เกิดประโยชน์และ
ภาคภูมิใจและตระหนักถึงคุณค่าของตนเองรวมไปถึงให้สังคมภายนอกยอมรับวัฒนธร
เหล่านี้ผ่านผลิตภัณฑ์ของกลุ่มชาติพันธ์ม้ง บ้านแม่สาน้อย นอกจากนี้ ยังพบว่าแนวท
พอเพียงเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการพัฒนาของชุมชน พร้อมกับการดำรงไว้ ซึ่งอัต
การรวมกลุ่มอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ได้ดำเนินการถ่ายทอดประเพณีจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (256
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังค
ชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประ
จังหวัดชายแดนใต้โดยภาพรวมมีความต่างกัน ในประเด็นประเภท และรูปแบบการ
ร่วมมือโครงสร้างและวิธีการทำงานความร่วมมือ ตลอดจนกิจกรรมความร่วมมือและทุกต
ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะปัจจัยที่มีค่ามากคือด้านผลประโ
รองลงมาคือ การมีข้อตกลงร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ข้อมูลร่วมกันหรือ
กัน ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคของความร่วมมือที่มีค่ามากเกี่ยวกับด้านทรั

กระบวนการบริหารจ
ด้านโครงสร้างและก
องค์การ และด้านสภ
กับภาคเอกชน และ
ร่วมกัน การมีผลปร
โครงสร้างและกลไก
จัดการ วัฒนธรรมอง
สภาพแวดล้อมของ
ได้ศึกษาเรื่องการลื่น
ชายแดนแม่สอด จัง
นโยบายการพัฒนาภ
การค้าชายแดน โด
ส่วนการศึกษาปัจจั
แบบจำลองสมการโค
ระดับดี (ค่า X_2 (d
=.013,NFI =.981 ,
สังคมจากนโยบายไ
ประชากรในชุมชนเ
มีอิทธิพลทางอ้อมส่ว
ส่งผลกระทบต่อโค
ทางสังคมวัฒนธรร
การเพิ่มขึ้นของโรงง
นอกจากนี้นโยบายเข
เพื่อพัฒนาพื้นที่ชายแ
นายกรัฐมนตรีว่าด้วย
พิเศษตาก โดยอาศัย
การผลิตซ้ำทางอัตลั
การ เปลี่ยนแปลง
การเปลี่ยนแปลงการ

[redacted]

ต่าง ๆ ที่เข้าร่วม 3) กระบวนการทำงานที่อาศัยการปรึกษาหารือมากกว่าเป็นการสั่งการจากผู้ใหญ่บ้าน และ 4) การเสริมอำนาจประชาชน (Empower) จากหน่วยงานภาครัฐ

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ โกวิทย์ พวงงาม (2552, น. 110) ได้กล่าวว่าความร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้จึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ ได้แก่ ประการแรก การมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งประโยชน์สาธารณะถือเป็นเงื่อนไขสำคัญประการแรก ทั้งนี้ หากผู้บริหารมองถึงผลประโยชน์ ระยะยาวที่ประชาชนจะได้รับการร่วมมือกันกับองค์การอื่น โดยจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นตนได้รับบริการที่ดีมีมาตรฐานขึ้น จะทำให้การหารือเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนกระทำได้ง่ายประการที่สอง การมีทัศนคติที่ดีต่อความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นหุ้นส่วนกัน ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในความร่วมมือ ทัศนคติที่ดีดังกล่าว ได้แก่ การกระตือรือร้นที่จะร่วมมือ ความยืดหยุ่นในการร่วมมือ ความคิดที่จะหาคำตอบต่อปัญหาร่วมกับองค์การอื่นความอดทนการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมประการที่สาม ความสมัครใจในขั้นแรกของการริเริ่มความร่วมมือควรให้ความสำคัญกับ “ความสมัครใจ” ของทุกฝ่ายที่ร่วมมือกันมากกว่าที่จะพยายามให้ทุกฝ่ายตกลงและลงนามในข้อตกลงอย่างเป็นทางการให้ได้โดยเร็ว ซึ่งจะนำไปสู่ความล้มเหลวมากกว่าที่จะสำเร็จ ดังนั้นในบางครั้งการร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนอาจเกิดจากการร่วมมือกันอย่างไม่เป็นทางการ เป็นเพียงการเจรจาตกลงกันระหว่างผู้บริหารของแต่ละองค์การเท่านั้นก่อนมิได้ มีการลงนามในสัญญาข้อตกลงเป็นสัญญาทางปกครองแต่ประการใด แต่ก็นับเป็นก้าวสำคัญที่จะไปสู่การร่วมมือกันอย่างเป็นทางการที่ยั่งยืนต่อไป หากผู้ที่ร่วมมือกันเห็นประโยชน์จากความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการนั้นประการที่สี่ ความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนนับเป็นอีกเงื่อนไขที่สำคัญการที่เข้าร่วมหารือกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่คำนึงถึงว่าเป็นท้องถิ่นขนาดใหญ่หรือมีงบประมาณมากกว่าหรือไม่ ประการที่ห้า ความจริงใจและโปร่งใสในการร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนที่มาร่วมมือกัน ตั้งแต่เริ่มแรกและในการดำเนินการตามข้อตกลงความร่วมมือก็เป็นเงื่อนไขสำคัญอีกเช่นกัน เพราะจะนำไปสู่ความเชื่อใจซึ่งกันและกันในขั้นตอนการดำเนินการต่อไปประการที่หก การมีข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอในการเริ่มความร่วมมือและดำเนิน การความร่วมมือ จำเป็นต้องมีข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการที่จะร่วมมือกันเพียงพอในการตัดสินใจ เช่น กรณีความร่วมมือในการควบคุมมาตรฐานตลาดสดจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับตลาดสดในพื้นที่กิจกรรมการควบคุมมาตรฐานตลาดสดที่มีอยู่ในพื้นที่หรือที่คาดว่าจะมีศักยภาพพัฒนามาตรฐานตลาดสดขึ้นมาได้ เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Ansell and Gash (2007) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารที่องค์กรภาครัฐมีส่วนร่วมโดยตรงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ใช่ภาครัฐ โดยเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันตั้งแต่การตัดสินใจ การร่วมปรึกษาหารือ โดยมีแบบแผน

เพื่อหาฉันทามติและนำไปสู่การกำหนดนโยบาย จนไปถึงขั้นการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งมักจะเป็นแผนงานโครงการใหญ่ ๆ ที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เช่น การพัฒนาการคมนาคมขนส่ง การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณะสุข

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีรูปแบบสัมปทานในลักษณะ BOO (Built-Own-Operate) ด้านลักษณะความร่วมมือ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) มีส่วนร่วมโดยสมัครใจ 2) ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายในลักษณะ Top-down 3) การใช้ทรัพยากรแบบพึ่งพากัน 4) การมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม เพื่อพัฒนาระบบการขนส่งสาธารณะให้เชื่อมต่อการเดินทางทุก ระบบขนส่งเข้าด้วยกัน (seamless connectivity) โดยผลักดันให้เป็น smart city ในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16)ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้โดยภาพรวมมีความต่างกัน ในประเด็นประเภท และรูปแบบการบริหารความร่วมมือโครงสร้างและวิธีการทำงานความร่วมมือ ตลอดจนกิจกรรมความร่วมมือและทุกตัวแปรปัจจัยก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะปัจจัยที่มีค่ามากคือด้านผลประโยชน์ร่วมกัน รองลงมาคือ การมีข้อตกลงร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคของความร่วมมือ ที่มีค่ามากเกี่ยวกับด้านทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ด้านโครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ด้านสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และด้านสภาพแวดล้อมของ องค์การโดยข้อเสนอโมเดลของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้มี 9 องค์ประกอบ คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การมีผลประโยชน์ร่วมกัน การมีข้อตกลงร่วมกัน การใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน โครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่าง องค์การ สมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และสภาพแวดล้อมขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยา โชคสมศิลปะ (2562,น.90) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง: กรณีศึกษา บ้านวังนกไข่ตำบลหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า ความร่วมมือที่มีต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็งของชุมชนบ้านวังนกไข่ มีลักษณะหรือรูปแบบความร่วมมือเป็นแบบเครือข่ายที่ก่อรูปขึ้นจากประสานบทบาทระหว่างภาคี เครือข่ายภาคประชาชนและภาครัฐ ในการร่วมกันดำเนิน

กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจภายใต้เป้าหมายร่วมกันจนประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นรูปแบบกลไกการบริหารแบบแนวราบที่เน้นการประสานงานและความร่วมมือกัน โดยมีผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นผู้นำชุมชน เป็นตัวเชื่อมของแต่ละเครือข่าย สำหรับปัจจัยความสำเร็จต่อการเกิดความร่วมมือเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง พบว่ามี 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) บทบาทของการประสานภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ของผู้ใหญ่บ้าน 2) แรงจูงใจและกระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกและเครือข่ายต่าง ๆ ที่เข้าร่วม 3) กระบวนการทำงานที่อาศัยการปรึกษาหารือมากกว่าเป็นการสั่งการจากผู้ใหญ่บ้าน และ 4) การเสริมอำนาจประชาชน (Empower) จากหน่วยงานภาครัฐ

2. ลักษณะของพื้นที่

2.1 ความร่วมมือของประชากร ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของLouis Wirth (1938) “เมือง” ในความคิดของ Wirth จึงเป็นพื้นที่ที่จำกัด และมีประชากรจำนวนมากเข้ามาอยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่น อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีความ แตกต่างหลากหลายทางสังคม ซึ่งคุณลักษณะทางประชากร ทั้ง 3 ประการคือ ขนาด ความหนาแน่นของประชากร และความหลากหลายของประชากร จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่มีอิทธิพลต่อชีวิตในเมือง โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) ขนาด (Size) 2) ความหนาแน่นของประชากร (Density) 3) ความหลากหลายของประชากร (Heterogeneity) สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ สำนักผังเมือง (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เมือง” คือบริเวณที่มีการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่นมากกว่าบริเวณอื่น ๆ ที่อยู่โดยรอบซึ่งเป็นการรวมตัวกันใน พื้นที่ที่มีความเกี่ยวโยงกับกิจกรรมที่มีความหลากหลายของเมือง นอกจากนี้ยังได้มีนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า “เมือง” ที่แตกต่างกันไป ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ 1) เมืองเป็นพื้นที่และลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรที่มาอยู่รวมกันอย่างหนาแน่นจนเกิดเป็นชุมชนขึ้นมา 2) อาชีพของประชากรที่อยู่อาศัยในเมืองโดยส่วนใหญ่แล้วเกี่ยวข้องกับการค้าการบริการ และอุตสาหกรรมซึ่งไม่ใช่อาชีพที่เป็นเกษตรกรรม 3) เมืองเป็นพื้นที่ที่มีสถานที่ทำงานและที่พักอาศัยมักจะอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันเพื่อความสะดวกในการติดต่อและการใช้บริการต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ สินาด ตรีวรรณไชย (2566, น. 1) การวัดความเป็นเมือง (Measuring Urbanization) ตัวชี้วัดพื้นฐานที่สำคัญอาจมีอยู่ประมาณ 3 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ความหนาแน่นของประชากร 2) สัดส่วนของประชากรในเขตเทศบาล 3) ลักษณะการใช้ที่ดิน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Smith (1975) กล่าวว่าการพิจารณาความเป็นเมืองควรพิจารณาจากหลักเกณฑ์และองค์ประกอบ ดังนี้ 1) จำนวนประชากร 2) ความหนาแน่น 3) รายได้ของท้องถิ่น 4) ลักษณะการประกอบอาชีพ 5) โครงสร้างพื้นฐาน 6) สัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง 7) วิถีชีวิต นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยณณงค์ ศรีรักษ์ (2560, น. 482) ได้ศึกษาเรื่องการลื่นไหลของวาทกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายแดน

กรณีศึกษาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอด จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่านโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอดเป็นนโยบายการพัฒนาภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อพื้นที่ชายแดนเพื่อส่งเสริมคุณค่าภาคอุตสาหกรรมและการค้าชายแดน โดยประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายฯ ส่วนการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจากนโยบายฯ โดยวิธีแบบจำลองสมการโครงสร้าง พบว่าแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้อง กับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี (ค่า X_2 (df =127)=439.993, p-value< .000,CMIN/ df=2.756, RMSEA =.067, RMR =.013,NFI =.981, CFI =.988 , AGFI = .804 และGFI = .950) ตัวแบบพยากรณ์ผลกระทบทางสังคมจากนโยบายได้ร้อยละ 54 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ตัวแปรผลกระทบต่อโครงสร้างประชากรในชุมชนและตัวแปรผลกระทบในระดับปัจเจกบุคคลและครอบครัว ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีอิทธิพลทางอ้อมส่วนการประเมินติดตามผลกระทบทางสังคมโดยกระบวนการชุมชน พบว่านโยบายส่งผลกระทบต่อโครงสร้าง ประชากรในระดับสูงสุด ซึ่งปัญหาผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมจากนโยบายที่สำคัญ 3 ลำดับแรกได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ปัญหาการเพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มาตรฐานและปัญหามลพิษ ฝุ่นละอองและอุบัติเหตุทางถนน นอกจากนี้นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนแม่สอดถือเป็นเทคนิคทางวาทกรรมการพัฒนาภาครัฐเพื่อพัฒนาพื้นที่ชายแดนอย่างมีระเบียบ ประกาศเป็นนโยบายอย่างเป็น ทางการโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556กระทั่งได้เปลี่ยนเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก โดยอาศัยอำนาจพิเศษ มาตรา 44 ผลการปรับเปลี่ยนทำให้ประกอบด้วยตัวบทที่ยังคงเป็นการผลิตซ้ำทางอัตลักษณ์ของวาทกรรม ผลจากการลื่นไหลของวาทกรรมการพัฒนาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนการเปลี่ยนแปลงการนิยามของผู้คนและการเปลี่ยนแปลงการนิยามของพื้นที่

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่ ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือของพื้นที่ โดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Louis Wirth (1938) “เมือง” ในความคิดของ Wirth จึงเป็นพื้นที่ที่จำกัดและมีประชากรจำนวนมากเข้ามาอยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่น อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีความแตกต่างหลากหลายทางสังคม ซึ่งคุณลักษณะทางประชากร ทั้ง 3 ประการคือ ขนาด ความหนาแน่นของประชากร และความหลากหลายของประชากร จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่มีอิทธิพลต่อชีวิตในเมือง โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) ขนาด (Size) 2) ความหนาแน่นของประชากร (Density) 3) ความหลากหลายของประชากร (Heterogeneity) สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ สำนักผังเมือง (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เมือง” คือบริเวณที่มีการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่นมากกว่าบริเวณอื่น ๆ ที่อยู่โดยรอบซึ่งเป็นการรวมตัวกันใน พื้นที่ที่มีความเกี่ยวโยงกับกิจกรรมที่มีความหลากหลายของเมือง นอกจากนี้ยังได้มีนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า “เมือง” ที่แตกต่างกันไป ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ 1) เมืองเป็นพื้นที่และลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรที่มาอยู่รวมกันอย่างหนาแน่นจน

เกิดเป็นชุมชนขึ้นมา 2) อาชีพของประชากรที่อยู่อาศัยในเมืองโดยส่วนใหญ่แล้วเกี่ยวข้องกับการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมซึ่งไม่ใช่อาชีพที่เป็นเกษตรกรรม (3) เมืองเป็นพื้นที่ที่มีสถานที่ทำงานและที่พักอาศัยมักจะอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันเพื่อความสะดวกในการติดต่อและการใช้บริการต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ สินาด ตรีวรรณไชย (2566, น. 1) การวัดความเป็นเมือง (Measuring Urbanization) ตัวชี้วัดพื้นฐานที่ สำคัญอาจมีอยู่ประมาณ 3 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ความหนาแน่นของประชากร 2) สัดส่วนของประชากรในเขตเทศบาล 3) ลักษณะการใช้ที่ดิน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Smith (1975) กล่าวว่าการพิจารณาความเป็นเมืองควรพิจารณาจากหลักเกณฑ์และองค์ประกอบ ดังนี้ 1) จำนวนประชากร 2) ความหนาแน่น 3) รายได้ของท้องถิ่น 4) ลักษณะการประกอบอาชีพ 5) โครงสร้างพื้นฐาน 6) สัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง 7) วิถีชีวิต

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปานปั้น รองหานาม และคณะ (2563, น. 44) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินศักยภาพด้านกายภาพ สำหรับการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีรถไฟนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่รอบสถานีรถไฟนครราชสีมามีความพร้อมทางด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาระบบรางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากที่ดินส่วนหนึ่งถือครองโดยภาครัฐ อย่างไรก็ตามการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีให้มีความพร้อมเพื่อรองรับการใช้งานที่จะเกิดขึ้นจำเป็นจะต้องกำหนดการใช้ที่ดินให้มีความผสมผสาน พัฒนาโครงข่ายการสัญจรและระบบขนส่งมวลชน เป็นสำคัญ ดังนั้นจำเป็นจะต้องจัดทำผังเมืองรวมเมือง และผังเมืองรวมเฉพาะสำหรับพื้นที่นี้ และจำเป็นจะต้องศึกษาพื้นที่รอบสถานีในสถานีอื่นๆ เพื่อใช้ในการประเมินเปรียบเทียบและการวางแผนลำดับการพัฒนาและการลงทุนได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญชนก อภิชยากุล (2563, น. 115) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้การพัฒนาพื้นที่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์บนพื้นที่เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าโครงการนี้ใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน ประกอบด้วยพื้นที่พักอาศัย และพื้นที่พาณิชยกรรม ซึ่งทำให้โครงการพัฒนาประสบความสำเร็จมากที่สุด

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ โกวิทย์ พวงงาม (2553, น. 132) ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนา ชุมชนไว้ว่า การพัฒนาชุมชน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ปรับปรุงอย่างมีกระบวนการ (Process) และเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีโครงสร้างและแบบแผน (Planed and Structured Change) หรือ มีการกำหนดทิศทาง เป้าหมายที่แน่นอน (Ultimate Goal) ที่อาจเป็นไปได้ทั้งการ กระทำของภาครัฐ และภาคเอกชน หรือเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งนี้เพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เช่น เศรษฐกิจ การศึกษาเรียนรู้สุขภาพอนามัย วัฒนธรรมและ การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อให้มีความสามารถที่จะพึ่งตนเองได้ ในขณะเดียวกันยังอาจหมายถึง การเรียนรู้และการ ธำรงไว้ซึ่งทุนทางสังคม (Social

Capital) ที่ชุมชนมีมาตั้งแต่เดิม คือภูมิปัญญา ระบบนิเวศ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียม ชาติพันธุ์ ศาสนาและภาษา อีกด้วย

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยชนก สีหะวงศ์ (2564, น. 47) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาพื้นที่สูงของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง บ้านแม่สาน้อย ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าจากกระบวนการพัฒนาและการขับเคลื่อนงาน โดยหน่วยงานภาคีเครือข่ายส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง บ้านแม่สาน้อยนั้น ซึ่งสังเกตข้อค้นพบจาก 1) วิถีชีวิตด้านการแต่งกาย 2) วิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมประเพณี 3) วิถีชีวิตด้านการประกอบอาชีพ และ 4) วิถีชีวิตลักษณะบ้านเรือน สะท้อนให้เห็นว่าได้รับอิทธิพลการเปลี่ยนแปลงจากการดำเนินงานของหน่วยงานภายนอก โดยรัฐที่เข้าไปส่งเสริม สนับสนุนและการพัฒนาในพื้นที่บ้านแม่สาน้อย มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16) ได้การศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่า โมเดลของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้มี 9 องค์ประกอบ คือ การมีเป้าหมายร่วมกันการมีผลประโยชน์ร่วมกัน การมีข้อตกลงร่วมกัน การใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน โครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่าง องค์การ สมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และสภาพแวดล้อมขององค์การสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง: กรณีศึกษา บ้านวังนกไข่ตำบลหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า ความร่วมมือที่มีต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็งของชุมชนบ้านวังนกไข่มีลักษณะหรือรูปแบบความร่วมมือเป็นแบบเครือข่าย ที่ก่อรูปขึ้นจากประสานบทบาทระหว่างภาคีเครือข่ายภาคประชาชนและภาครัฐ ในการร่วมกันดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยควรมีการวางแผนและปรับกระบวนการทำงาน ภายในชุมชนให้ชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยการส่งผ่านภารกิจของชุมชนให้สืบทอดและเชื่อมต่อสู่ลูกหลาน ในรุ่นต่อ ๆ ไปให้เกิดความสำนึกในการพัฒนาและพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

3. ความร่วมมือของหน่วยงาน

3.1. ความร่วมมือของภาครัฐ ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือของภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Satamon (2002) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน หรือ องค์การพัฒนาเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เป็นแนวคิดของนักวิชาการจากประเทศสหรัฐอเมริกาอย่าง Salamon ที่เสนอไว้ในทฤษฎีรัฐบาลฝ่ายที่สาม (Third-Party Government Theory) ซึ่งเป็น กระบวนการความร่วมมือในแนวทางที่แตกต่างจาก

แนวทางในข้างต้น กล่าวคือ การดำเนินกิจการ ภาคสาธารณะไม่สามารถที่จะมอบหมายให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือ องค์การพัฒนาเอกชน (NGO) เพียงฝ่ายเดียว แต่ควรมีความร่วมมือที่มุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง องค์การต่อกันในบทบาทของบุคคลที่สาม โดยการแบ่งบทบาทที่พร้อมซึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะคำนึงในพื้นฐานความเข้าใจที่มีระหว่างกันว่า องค์การภาครัฐมีศักยภาพในด้านใด และมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนมากน้อยเพียงใด ในขณะเดียวกันด้านที่องค์การภาครัฐขาดศักยภาพก็จะมอบหมาย ให้ภาคเอกชน หรือ องค์การพัฒนาเอกชนที่มีศักยภาพในด้านนั้นเข้ามีบทบาทและหน้าที่ความ รับผิดชอบแทน โดยภาครัฐจะทำหน้าที่เป็นผู้มอบงบประมาณ และทรัพยากรสำคัญ เพื่อให้การดำเนินงานโครงการใดก็ตามที่มีการมอบหมายนั้นเกิดประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Rhodes (n.d., อ้างถึงใน วสันต์ เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และเกรียงชัย ปิงประวัติ, 2557, น. 57-58) กล่าวถึงการทำงานของเครือข่ายว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองเป็นกิจกรรมที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่าการใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐ แต่ละขั้นตอนเกี่ยวข้องกับองค์กรหรือหน่วยงานหลากหลายที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน องค์กรหรือหน่วยงานที่เข้ามาสัมพันธ์กันนั้น ทั้งที่มาจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม การจัดบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ จึงดำเนินการโดยการแสดงบทบาทร่วมกันขององค์กรจากแต่ละภาคส่วน แต่ละองค์กรอาจแสดงบทบาทนำในการจัดบริการสาธารณะแต่ละด้านตามศักยภาพและจุดแข็งของตน ในขณะที่องค์กรอื่น ๆ มีบทบาทในการประสานการทำงานและให้ความร่วมมือในกระบวนการขับเคลื่อน ภารกิจร่วมให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย ในแง่นี้ กระบวนการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ จึงขับเคลื่อนไปภายใต้การสร้างกลไกเชื่อมโยงการทำงานระหว่างองค์กรจากหลากหลายภาคส่วน มิใช่การใช้อำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการ โดยหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป การประสานการทำงานเชื่อมโยงระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ นี้ เกิดขึ้นเนื่องจากแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างมองเห็นว่า การดำเนินภารกิจจัดทำบริการสาธารณะในความรับผิดชอบของตนเอง จะประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนแบ่งปันทรัพยากรทางการบริหารในด้านต่าง ๆ กับองค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะการพึ่งพาทรัพยากรซึ่งกันและกัน อันเป็นปัจจัยที่จะทำให้แต่ละองค์กร สามารถขับเคลื่อนภารกิจในความรับผิดชอบของตนให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนทรัพยากรด้านต่าง ๆ ละการร่วมมือกันทำงานจึงเกิดขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์กติกาที่ทุกฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Vangen and Huxham (2010, pp. 163-184) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบความร่วมมือ (Collaborative Governance) เป็นรูปแบบการร่วมมือกันดำเนินภารกิจของภาครัฐหรือกิจการสาธารณะให้บรรลุเป้าหมายในการตอบสนองต่อปัญหาและอำนวยประโยชน์แก่สาธารณะที่มิได้จำกัดอยู่ภายใต้บทบาทของภาครัฐและ งานราชการเพียงฝ่ายเดียว สาระสำคัญของการบริหารกิจการ

บ้านเมืองแบบร่วมมือกันหลายภาคส่วนนั้นมองว่า ภายใต้บริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและมีความเป็นพลวัตตลอดเวลา การบริหารงานภาครัฐจะบรรลุผลสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการดำเนินภารกิจร่วมกนระหว่างตัวแสดงจากหลากหลายภาคส่วนที่มีบทบาทเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดยส่วนใหญ่แล้วความร่วมมือในลักษณะ Collaboration นั้นเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และเมื่อเกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรขึ้นผลประโยชน์จะเกิดขึ้นตามมา ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม การบริหารงานภาครัฐจึงมีลักษณะเป็นการบริหารจัดการที่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนและองค์กรหลายฝ่าย

และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559) ได้กล่าวไว้ว่าความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เป็นทางเลือกหนึ่งในการจัดทำบริการสาธารณะที่ดำเนินการในลักษณะหุ้นส่วนที่แบ่งปันความเสี่ยงและ ผลประกอบการร่วมกัน โครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สามารถดำเนินการได้ หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและลักษณะของแต่ละโครงการ ซึ่งมีโครงการเชิงสังคมเป็นโครงการที่มีลักษณะไม่แสวงหากำไร หรือ มีกำไรน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนของโครงการและโครงการเชิงเศรษฐกิจ เป็นโครงการที่ก่อให้เกิดสินทรัพย์ถาวรที่สนับสนุนการบริการ สาธารณะ เช่น ทางด่วน ไฟฟ้า ประปา และกิจการด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีรูปแบบสัมปทานในลักษณะ BOO (Built-Own-Operate) ด้านลักษณะความร่วมมือแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) มีส่วนร่วมโดยสมัครใจ 2) ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายในลักษณะ Top-down 3) การใช้ทรัพยากรแบบพึ่งพากัน 4) การมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม เพื่อพัฒนาระบบการขนส่งสาธารณะให้เชื่อมต่อการเดินทางทุก ระบบขนส่งเข้าด้วยกัน (seamless connectivity) โดยผลักดันให้เป็น smart city ในอนาคต 2) ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการความร่วมมือ พบว่า 1) ทุกภาคส่วนมีวิสัยทัศน์มุ่งประโยชน์สาธารณะ 2) มีทัศนคติที่ดีต่อความร่วมมือ 3) ภาคเอกชนสมัครใจยื่นขออนุญาตประกอบกิจการนำไปสู่ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ 4) ร่วมมือกันอย่างเป็นหุ้นส่วน 5) ดำเนินงานร่วมกันอย่างเปิดเผย (6) สร้างความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร 7) การสื่อสารแบบทางการและ ไม่ทางการ 8) การมีผลประโยชน์ร่วมในลักษณะ win-win สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้โดยภาพรวม

มีความต่างกัน ในประเด็นประเภท และรูปแบบการบริหารความร่วมมือโครงสร้างและวิธีการทำงานความร่วมมือ ตลอดจนกิจกรรมความร่วมมือและทุกตัวแปรปัจจัยก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะปัจจัยที่มีค่ามากคือด้านผลประโยชน์ร่วมกัน รองลงมาคือ การมีข้อตกลงร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคของความร่วมมือ ที่มีค่ามากเกี่ยวกับด้านทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ด้านโครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ด้านสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และด้านสภาพแวดล้อมขององค์การโดยข้อเสนอโมเดลของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้มี 9 องค์ประกอบ คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การมีผลประโยชน์ร่วมกัน การมีข้อตกลงร่วมกัน การใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน โครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่าง องค์การ สมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และสภาพแวดล้อมขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง: กรณีศึกษา บ้านวังนกไข่ตำบลหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า ความร่วมมือที่มีต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็งของชุมชนบ้านวังนกไข่ มีลักษณะหรือรูปแบบความร่วมมือเป็นแบบเครือข่าย ที่ก่อรูปขึ้นจากประสานบทบาทระหว่างภาคี เครือข่ายภาคประชาชนและภาครัฐ ในการร่วมกันดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจภายใต้เป้าหมายร่วมกันจนประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิการย์ เฟื่องฟุ้ง (2561, น. 174) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจุบันด้านความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ภาครัฐมีนโยบายที่ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อความร่วมมือกับภาคเอกชน 2) ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชนนั้น พบว่าภาคเอกชน/ภาคประชาชนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการประกอบธุรกิจเชิง อนุรักษ์เท่าที่ควร 3) รูปแบบระบบความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน นั้น แม้ว่าภาครัฐจะมี นโยบายที่สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ สู่การดำเนินธุรกิจเชิงอนุรักษ์แต่ภาครัฐจำเป็นต้องเผยแพร่ ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือในแบบเครือข่ายกับโครงการสร้างชุมชนแห่งการอยู่ร่วมกันและเข้าถึงได้ใน

อาเซียน กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จและความยั่งยืนของกลไกความร่วมมือในการดำเนินโครงการฯ เป็นการดำเนินงานแบบเครือข่ายที่เห็นได้จากการประกอบกันของหน่วยงานองค์กรจากหลายภาคส่วนที่ได้เข้ามาร่วมกันในการกำหนดแผนทิศทางในการดำเนินโครงการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บรรลุตามวัตถุประสงค์มีการบูรณาการภารกิจ หน้าที่ และทรัพยากรระหว่างกันทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ซึ่งแต่เดิมการดำเนินโครงการเป็นการรับนโยบายจากส่วนกลาง แล้วสั่งการมายังส่วนภูมิภาค อาศัยกลไกการควบคุม สั่งการในระบบราชการเป็นหลักในการมอบหมายงานหลังจากนั้นจึงปล่อยให้ส่วนภูมิภาคเริ่มดำเนินการประสานงานกับส่วนราชการในระดับพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน ให้เข้ามาร่วมเป็นภาคีเครือข่าย มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานแบบเครือข่ายให้สามารถดำเนินงานร่วมกันได้ มีการขับเคลื่อนการทำงานของเครือข่ายที่เห็นได้ชัดเจน

3.2. ความร่วมมือของภาคเอกชน ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือของภาคเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Satamon (2002) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน หรือองค์การพัฒนาเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เป็นแนวคิดของนักวิชาการจากประเทศสหรัฐอเมริกาอย่าง Salamon ที่เสนอไว้ในทฤษฎีรัฐบาลฝ่ายที่สาม (Third-Party Government Theory) ซึ่งเป็น กระบวนการความร่วมมือในแนวทางที่แตกต่างจากแนวทางในข้างต้น กล่าวคือ การดำเนินกิจการ ภาคสาธารณะไม่สามารถที่จะมอบหมายให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือ องค์การพัฒนาเอกชน (NGO) เพียงฝ่ายเดียว แต่ควรมีความร่วมมือที่มุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง องค์การต่อกันในบทบาทของบุคคลที่สาม โดยการแบ่งบทบาทที่พร้อมซึ่งหน้าที่ความรับผิดชอบจะคำนึงในพื้นฐานความเข้าใจที่มีระหว่างกันว่าองค์การภาครัฐมีศักยภาพในด้านใด และมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนมากน้อยเพียงใด ในขณะเดียวกันด้านที่องค์การภาครัฐขาดศักยภาพก็จะมอบหมาย ให้ภาคเอกชน หรือ องค์การพัฒนาเอกชนที่มีศักยภาพในด้านนั้นเข้ามีบทบาทและหน้าที่ความ รับผิดชอบแทน โดยภาครัฐจะทำหน้าที่เป็นผู้มอบงบประมาณ และทรัพยากรสำคัญ เพื่อให้การดำเนินงานโครงการใดก็ตามที่มีการมอบหมายนั้นเกิดประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Rhodes (n.d., อ้างถึงใน วสันต์ เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และเกรียงชัย ปิงประวัติ, 2557, น. 57-58) กล่าวถึงการทำงานของเครือข่ายว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองเป็นกิจกรรมที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่าการใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐ แต่ละขั้นตอนเกี่ยวข้องกับองค์กรหรือหน่วยงานหลากหลายที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน องค์กรหรือหน่วยงานที่เข้ามาสัมพันธ์กันนั้น ทั้งที่มาจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม การจัดบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ จึงดำเนินการโดยการแสดงบทบาทร่วมกันขององค์กรจากแต่ละภาคส่วน แต่ละองค์กรอาจแสดงบทบาทนำในการจัดบริการสาธารณะแต่ละด้านตามศักยภาพและจุดแข็งของตน ในขณะที่

องค์กรอื่น ๆ มีบทบาทในการประสานการทำงานและให้ความร่วมมือในกระบวนการขับเคลื่อนภารกิจร่วมให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย ในแง่นี้ กระบวนการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ จึงขับเคลื่อนไปภายใต้การสร้างกลไกเชื่อมโยงการทำงานระหว่างองค์กรจากหลากหลายภาคส่วน มิใช่การใช้อำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการ โดยหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป การประสานการทำงานเชื่อมโยงระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ นี้ เกิดขึ้นเนื่องจากแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างมองเห็นว่า การดำเนินภารกิจจัดทำบริการสาธารณะในความรับผิดชอบของตนเอง จะประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนแบ่งปันทรัพยากรทางการบริหารในด้านต่าง ๆ กับองค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะการพึ่งพาทรัพยากรซึ่งกันและกัน อันเป็นปัจจัยที่จะทำให้แต่ละองค์กร สามารถขับเคลื่อนภารกิจในความรับผิดชอบของตนให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนทรัพยากรด้านต่าง ๆ ละการร่วมมือกันทำงานจึงเกิดขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์กติกาที่ทุกฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Vangen and Huxham (2010, pp. 163-184) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบความร่วมมือ (Collaborative Governance) เป็นรูปแบบการร่วมมือกันดำเนินภารกิจของภาครัฐหรือกิจการสาธารณะให้บรรลุเป้าหมายในการตอบสนองต่อปัญหาและอำนวยประโยชน์แก่สาธารณะที่มิได้จำกัดอยู่ภายใต้บทบาทของภาครัฐและ งานราชการเพียงฝ่ายเดียว สาระสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันหลายภาคส่วนนั้นมองว่า ภายใต้บริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและมีความเป็นพลวัตตลอดเวลา การบริหารงานภาครัฐจะบรรลุผลสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการดำเนินภารกิจร่วมกนระหว่างตัวแสดงจากหลากหลายภาคส่วนที่มีบทบาทเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดยส่วนใหญ่แล้วความร่วมมือในลักษณะ Collaboration นั้นเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และเมื่อเกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรขึ้นผลประโยชน์จะเกิดขึ้นตามมา ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม การบริหารงานภาครัฐจึงมีลักษณะเป็นการบริหารจัดการที่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนและองค์กรหลายฝ่าย และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559) ได้กล่าวไว้ว่าความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เป็น ทางเลือกหนึ่งในการจัดทำบริการสาธารณะที่ดำเนินการในลักษณะหุ้นส่วนที่แบ่งปันความเสี่ยงและ ผลประกอบการร่วมกัน โครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สามารถดำเนินการได้ หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและลักษณะของแต่ละโครงการ ซึ่งมีโครงการเชิงสังคม เป็นโครงการที่มีลักษณะไม่แสวงหากำไร หรือ มีกำไรน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนของโครงการและโครงการเชิงเศรษฐกิจ เป็นโครงการที่ก่อให้เกิดสินทรัพย์ถาวรที่สนับสนุนการบริการ สาธารณะ เช่น ทางด่วน ไฟฟ้า ประปาและกิจการด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2564, น. 150) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีรูปแบบสัมปทานในลักษณะ BOO (Built-Own-Operate) ด้านลักษณะความร่วมมือ แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) มีส่วนร่วมโดยสมัครใจ 2) ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายในลักษณะ Top-down 3) การใช้ทรัพยากรแบบพึ่งพากัน 4) การมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวม เพื่อพัฒนาระบบการขนส่งสาธารณะให้เชื่อมต่อการเดินทางทุก ระบบขนส่งเข้าด้วยกัน (seamless connectivity) โดยผลักดันให้เป็น smart city ในอนาคต 2) ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการความร่วมมือ พบว่า 1) ทุกภาคส่วนมีวิสัยทัศน์มุ่งประโยชน์สาธารณะ 2) มีทัศนคติที่ดีต่อความร่วมมือ 3) ภาคเอกชนสมัครใจยื่นขออนุญาตประกอบกิจการนำไปสู่ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ 4) ร่วมมือกันอย่างเป็นหุ้นส่วน 5) ดำเนินงานร่วมกันอย่างเปิดเผย 6) สร้างความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร 7) การสื่อสารแบบทางการและไม่ทางการ 8) การมีผลประโยชน์ร่วมในลักษณะ win-win สอดคล้องกับงานวิจัยของของ ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้โดยภาพรวมมีความต่างกัน ในประเด็นประเภท และรูปแบบการบริหารความร่วมมือโครงสร้างและวิธีการทำงานความร่วมมือ ตลอดจนกิจกรรมความร่วมมือและทุกตัวแปรปัจจัยก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะปัจจัยที่มีค่ามากคือด้านผลประโยชน์ร่วมกัน รองลงมาคือ การมีข้อตกลงร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคของความร่วมมือ ที่มีค่ามากเกี่ยวกับด้านทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ด้านโครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ด้านสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และด้านสภาพแวดล้อมขององค์การโดยข้อเสนอโมเดลของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้มี 9 องค์ประกอบ คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การมีผลประโยชน์ร่วมกัน การมีข้อตกลงร่วมกัน การใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน โครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ สมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และสภาพแวดล้อมขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิการย์ เฟื่องฟุ้ง (2561, น. 174) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจุบันด้านความร่วมมือเชิงนโยบาย

ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ภาครัฐมีนโยบายที่ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อความร่วมมือกับภาคเอกชน 2) ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชน นั้น พบว่าภาคเอกชน/ภาคประชาชนยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการประกอบธุรกิจเชิง อนุรักษ์เท่าที่ควร 3) รูปแบบระบบความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน นั้น แม้ว่าภาครัฐจะมี นโยบายที่สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ สู่การดำเนินธุรกิจเชิงอนุรักษ์แต่ภาครัฐจำเป็นต้องเผยแพร่ ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือในแบบเครือข่ายกับโครงการสร้างชุมชนแห่งการอยู่ร่วมกันและเข้าถึงได้ในอาเซียน กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จและความยั่งยืนของกลไกความร่วมมือในการดำเนินโครงการฯ เป็นการดำเนินงานแบบเครือข่ายที่เห็นได้จากการประกอบกันของหน่วยงานองค์กรจากหลายภาคส่วนที่ได้เข้ามาร่วมกันในการกำหนดแผนทิศทางในการดำเนินโครงการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บรรลุตามวัตถุประสงค์มีการบูรณาการภารกิจ หน้าที่ และทรัพยากรระหว่างกันทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ซึ่งแต่เดิมการดำเนินโครงการเป็นการรับนโยบายจากส่วนกลาง แล้วสั่งการมายังส่วนภูมิภาคอาศัยกลไกการควบคุม สั่งการในระบบราชการเป็นหลักในการมอบหมายงานหลังจากนั้นจึงปล่อยให้ส่วนภูมิภาคเริ่มดำเนินการประสานงานกับส่วนราชการในระดับพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน ให้เข้ามาร่วมเป็นภาคีเครือข่าย มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานแบบเครือข่ายให้สามารถดำเนินงานร่วมกันได้ มีการขับเคลื่อนการทำงานของเครือข่ายที่เห็นได้ชัดเจน

3.3. ความร่วมมือของภาคสังคม ผลการวิจัยพบว่าความร่วมมือของภาคสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Rhodes (n.d., อ้างถึงใน วสันต์ เหลืองประภัสร์, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และเกรียงชัย ปิงประวัติ, 2557, น. 57-58) กล่าวถึงการทำงานของเครือข่ายว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองเป็นกิจกรรมที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่าการใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐ แต่ละขั้นตอนเกี่ยวข้องกับองค์กรหรือหน่วยงานหลากหลายที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน องค์กรหรือหน่วยงานที่เข้ามาสัมพันธ์กันนั้น ทั้งที่มาจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม การจัดบริการสาธารณะ ด้านต่าง ๆ จึงดำเนินการโดยการแสดงบทบาทร่วมกันขององค์กรจากแต่ละภาคส่วน แต่ละองค์กรอาจแสดงบทบาทนำในการจัดบริการสาธารณะแต่ละด้านตามศักยภาพและจุดแข็งของตน ในขณะที่องค์กรอื่น ๆ มีบทบาทในการประสานการทำงานและให้ความร่วมมือในกระบวนการขับเคลื่อน ภารกิจร่วมให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย ในแง่นี้ กระบวนการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ จึงขับเคลื่อนไปภายใต้การสร้างกลไกเชื่อมโยงการทำงานระหว่าง

องค์กรจากหลากหลายภาคส่วน มิใช่การใช้อำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการ โดยหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไป การประสานการทำงานเชื่อมโยงระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ นี้ เกิดขึ้นเนื่องจากแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างมองเห็นว่า การดำเนินภารกิจจัดทำบริการสาธารณะในความรับผิดชอบของตนเอง จะประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนแบ่งปันทรัพยากรทางการบริหารในด้านต่าง ๆ กับองค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะการพึ่งพาทรัพยากรซึ่งกันและกัน อันเป็นปัจจัยที่จะทำให้แต่ละองค์กร สามารถขับเคลื่อนภารกิจในความรับผิดชอบของตนให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนทรัพยากรด้านต่าง ๆ และการร่วมมือกันทำงานจึงเกิดขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์กติกาที่ทุกฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Vangen and Huxham (2010, pp. 163-184) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบความร่วมมือ (Collaborative Governance) เป็นรูปแบบการร่วมมือกันดำเนินภารกิจของภาครัฐหรือกิจการ สาธารณะให้บรรลุเป้าหมายในการตอบสนองต่อปัญหาและอำนวยประโยชน์แก่สาธารณะที่มิได้จำกัดอยู่ภายใต้บทบาทของภาครัฐและ งานราชการเพียงฝ่ายเดียว สาระสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันหลายภาคส่วนนั้นมองว่า ภายใต้บริบททางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและมีความเป็นพลวัตตลอดเวลา การบริหารงานภาครัฐจะบรรลุผลสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการดำเนินภารกิจร่วมกนระหว่างตัวแสดงจากหลากหลายภาคส่วนที่มีบทบาทเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดยส่วนใหญ่แล้วความร่วมมือในลักษณะ Collaboration นั้นเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และเมื่อเกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรขึ้นผลประโยชน์จะเกิดขึ้นตามมา ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม การบริหารงานภาครัฐ จึงมีลักษณะเป็นการบริหารจัดการที่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนและองค์กรหลายฝ่าย

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของของ ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2562, น. 1-16) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้โดยภาพรวมมีความต่างกัน ในประเด็นประเภทและรูปแบบการบริหารความร่วมมือโครงสร้างและวิธีการทำงานความร่วมมือ ตลอดจนกิจกรรมความร่วมมือและทุกตัวแปรปัจจัยก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคส่วน โดยเฉพาะปัจจัยที่มีค่ามากคือด้านผลประโยชน์ร่วมกัน รองลงมาคือ การมีข้อตกลงร่วมกัน การมีเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคของความร่วมมือ ที่มีค่ามากเกี่ยวกับด้านทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ด้านโครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ด้านสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และด้านสภาพแวดล้อมของ องค์การโดยข้อเสนอโมเดลของภาครัฐในการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้มี 9 องค์ประกอบ

คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การมีผลประโยชน์ร่วมกัน การมีข้อตกลงร่วมกัน การใช้ข้อมูลร่วมกันหรือแลกเปลี่ยนกัน โครงสร้างและกลไกการทำงานประสานและการติดต่อสื่อสาร ทรัพยากรและกระบวนการบริหารจัดการ วัฒนธรรมองค์การและความสัมพันธ์ระหว่าง องค์การ สมรรถนะของบุคลากรในองค์การ และสภาพแวดล้อมขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยา โชคสมศิลปะ (2562, น. 90) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง: กรณีศึกษา บ้านวังนกไข่ตำบลหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า ความร่วมมือที่มีต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็งของชุมชนบ้านวังนกไข่ มีลักษณะหรือรูปแบบความร่วมมือเป็นแบบเครือข่ายที่ก่อรูปขึ้นจากประสานบทบาทระหว่างภาคี เครือข่ายภาคประชาชนและภาครัฐ ในการร่วมกันดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่แต่ละฝ่ายมีอยู่ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจภายใต้เป้าหมายร่วมกันจนประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรินธร ชาญสมร (2559, น. 45-47) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือในแบบเครือข่ายกับโครงการสร้างชุมชนแห่งการอยู่ร่วมกันและเข้าถึงได้ในอาเซียน กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยความสำเร็จและความยั่งยืนของกลไกความร่วมมือในการดำเนินโครงการฯ เป็นการดำเนินงานแบบเครือข่าย ที่เห็นได้จากการประกอบกันของหน่วยงานองค์กรจากหลายภาคส่วนที่ได้เข้ามาร่วมกันในการกำหนดแผน ทิศทางในการดำเนินโครงการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บรรลุตามวัตถุประสงค์มีการบูรณาการ ภารกิจ หน้าที่ และทรัพยากรระหว่างกันทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ซึ่งแต่เดิมการดำเนินโครงการเป็นการรับนโยบายจากส่วนกลาง แล้วสั่งการมายังส่วนภูมิภาค อาศัยกลไกการควบคุม สั่งการในระบบราชการเป็นหลักในการมอบหมายงานหลังจากนั้นจึงปล่อยให้ส่วนภูมิภาคเริ่มดำเนินการประสานงานกับส่วนราชการในระดับพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน ให้เข้ามาร่วมเป็นภาคีเครือข่าย มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานแบบเครือข่ายให้สามารถดำเนินงานร่วมกันได้ มีการขับเคลื่อนการทำงานของเครือข่ายที่เห็นได้ชัดเจน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ควรส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีความร่วมมือในการนำเสนอปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน

5.3.1.2 ควรส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้อาคารและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน

5.3.1.3 ควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีการรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องที่เกิดร่วมกันทุก ๆ ด้าน เช่น คนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี การไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.1.4 ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องพื้นที่หรือทรัพยากรในพื้นที่ของตนอย่างดี

5.3.1.5 ควรส่งเสริมให้ในพื้นที่มีความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น

5.3.1.6 ควรส่งเสริมให้ในพื้นที่ให้มีความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องค่านิยมหรือบรรทัดฐานที่รักษากันไว้ เช่น การไหว้ การเชื่อผู้อาวุโส

5.3.1.7 ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการมีความร่วมมือกันตลอดเวลา

5.3.1.8 ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีความร่วมมือในการทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานเอกชนด้วยกัน

5.3.1.9 ควรส่งเสริมให้ภาคสังคมมีความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อย่างชัดเจน

5.3.1.10 ควรส่งเสริมให้มีการร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่

5.3.1.11 ควรส่งเสริมให้มีการตัดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่

5.3.1.12 ควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่

5.3.1.13 ควรส่งเสริมให้มีร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการการติดตามและประเมินผลการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่

5.3.1.14 ควรส่งเสริมให้การพัฒนาความเป็นถิ่นฐานดั้งเดิม รางเหง้าของสังคมในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์

5.3.1.15 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาการปกครองท้องที่ในพื้นที่ (หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล)

5.3.1.16 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาการการกิน (บริโภค) การใช้ (อุปโภค) ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด

5.3.1.17 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนากระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับกฎหมายในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น เมื่อเกิดเรื่องมีขั้นตอนและกระบวนการในการเรียกร้อง ร้องเรียนหรืออื่น ๆ ใช้ได้จริง เป็นต้น

5.3.1.18 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับห้วย หนอง คลอง บึงในการเกษตรหรือท่องเที่ยวหรือทั่วไปในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์

5.3.1.19 ควรส่งเสริมให้การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการสื่อสาร เช่น อินเทอเน็ต

5.3.1.20 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับเลี้ยงสัตว์

5.3.1.21 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับไฟฟ้า

5.3.1.22 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางบก เช่น ถนน ทางรถไฟ เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความแตกต่างเกิดการพัฒนาทางวิชาการจึงควรมีการดำเนินการวิจัยเฉพาะเจาะจงลงไปในรายแต่ละจังหวัดเพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นเชิงลึกและนำไปใช้ได้กับพื้นที่นั้นๆอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

5.3.2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบโมเดลสมการเชิงโครงสร้างระหว่างจังหวัดในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์เพื่อให้เห็นผลในภาพรวม จะได้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเหมาะสม

5.3.2.3 สมควรมีการนำรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ไปทดลองใช้กับกลุ่มจังหวัดอื่น ๆ เพื่อหาความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาความร่วมมือในการพัฒนา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรวรรณ รุ่งสว่าง และสุพักตราสุทธสุภา. (2560). แนวคิดและองค์ประกอบของชุมชนเมืองสร้างสรรค์ตามลักษณะท้องถิ่นในประเทศไทย. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ "สถาปัตย์กระบวนทัศน์" พ.ศ. 2560 การออกแบบวางผังชุมชนเมือง,* ภูมิสถาปัตยกรรม, การผังเมือง.

กระทรวงการคลัง, สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร). (2562). *เกี่ยวกับการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน.สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ.* สืบค้นจาก http://www.ppp.sepo.go.th/contents/4.

กระทรวงการคลัง, สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.). (2562). *เกี่ยวกับการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน.* สืบค้นจาก. http:/www.ppp.sepo.go.th/contents/4.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2549). *ระบบการพัฒนาสังคมที่นำไปสู่ความมั่นคงของมนุษย์.* กรุงเทพฯ: เทพเพ็ญวานิสย์.

กรุงเทพธุรกิจ. (2562). *การพัฒนาเทคโนโลยีและความน่าอยู่.* สืบค้นจาก https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/647000.

กฤตยา โชคสมศิลป .(2562). *ความร่วมมือในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง: กรณีศึกษา บ้านวังนกไข่ ตำบลหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. (2561). *แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2561-2565).* ขอนแก่น: กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น.

กิติมา ชุมอาจ และ กมลพร กัลยาณมิตร. (2560). ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาแรงงาน กรณีศึกษาด้านการเขียนแบบและผลิตด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการผลิต.*วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ,* 8(3).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ .(2545). *การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์ สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเชียเพลส.

เกวลิน มะลิ และกนกพร เพียรประเสริฐ. (2557). คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่อุตสาหกรรมแหลมฉบัง. *วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ,* 1(1), 24-34.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2550). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาลด้านการบริการจัดหางาน.* กรุงเทพฯ: กระทรวงแรงงาน.

ขจรวรรณ ภู่ขจร. (2564). *เครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

คะนึงนิจ ศรีบัวเอี่ยมและคณะ. (2545). *แนวทางการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540: ปัญหา อุปสรรค และทางออก* .กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพลส.

จักรีวัชระ กันบุรมย์ (2564). *ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน: ศึกษากรณีกลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.

จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์และธราธร พชรฐิติกุล. (2560). แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม,* 13(3).

จิรวรรณ อินทรีย์สังวร. (2552). *การมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแพร่ อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย.* เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. (2553). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.* กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภาการพิมพ์.

เฉลียว บุรีภักดี และคนอื่น ๆ (2545). *ชุดวิชาการวิจัยชุนชน.นนทบุรี.* กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ.

เฉลียว บุรีภักดีและคณะ. (2545). *ชุดวิชาการวิจัยชุมชน.* กรุงเทพฯ: เอสอาร์พรินติ้งแมส โปรดักส์.

ชัชวาลย์ ทัตศิวัช. (2551). *ความไว้วางใจกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง.* กรุงเทพฯ: รัฐสภาสาร.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. (2562). *การพัฒนากฎหมาย (Legal Development).* สืบค้นจาก http://web.krisdika.go.th/pdfPage.jsp?type=act&actCode=63.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2548). *การจัดการการพัฒนาระบบราชการเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างเป็นองค์รวม.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการร่วมกับมูลนิธิส่งเสริมนโยบายศึกษา.

ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2557). *การบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร.* สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร .

ชุลีรัตน์ เจริญพร. (2560). เมืองน่าอยู่: แนวคิดเพื่อการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมกรณีศึกษาชุมชนหลักหก ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์,* 11.

ชูศักดิ์ ชูช่วย, นิคม จารุมณี, ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2557). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรเพื่อความเป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคใต้ตอนบน. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี*, 1(145-161).

ฐปนรรต พรหมอินทร์ ยุทธพร อิสรชัย และรสลิน ศิริยะพันธุ์. (2554). พฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางกับพัฒนาการทางการเมืองไทย : ศึกษากรณีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช,* 24(2), 46-59.

ณรงค์ เส็งประชา. (2541). *มนุษย์กับสังคม.* กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พริ้นติ้ง เฮาส์.

ณัฐพัชร์ ศิริวัฒน์. (2563). *ความร่วมมือในการจ้างงานผู้สูงวัยของหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชน: สภาพปัจจุบันและแนวโน้ม.*กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ดิน ปรัชญพฤทธิ์ .(2555). *การบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถวิลวดี บุรีกุล. (2548). *การมีส่วนร่วมแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). *ทศธรรมตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

ทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ. (2541). *หลักการพัฒนาชุมชน.* ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทัศนา พฤติการกิจ. (2558). บริบทชุมชนภายใต้สังคมกึ่งเมืองกึ่ง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 9(1).

ทัศนีย์ ปิ่นสวัสดิ์.(2562). *รายงานการวิจัยการพัฒนาระบบบูรณาการความร่วมมือของภาครัฐภาคประชาชนและภาคเอกชนในการจัดการน้ำของจังหวัดชัยนาท.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์. (2553). *ชุมชนศึกษา.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีราพร ทวีธรรมเจริญ. (2553). การเรียนรู้วิถีชุมชนจากแนวคิดในทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมและทฤษฎีชุมชน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย,* 30(1), 104-116.

นพดล เหลากอ. (2566). *ชุมชนเข้มแข็ง.* สืบค้นจากhttps://www.gotoknow.org/posts/32079.

นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2548). *การแปรรูปรัฐวิสาหกิจไทย.*กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

นิภาพรรณ เจนสันติกุล. (2556). แนวคิดความเป็นเมืองและมิติทางเศรษฐกิจ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ,* 8(1), 81-95.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ.(2545). *การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทย.* กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพลส บจก.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญส่ง สานไธสง. (2555). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประยูร อัครบวร. (2552). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

ประยูร อัครบวร. (2552). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม Participatory Governance.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา .

ปัทมา สูบกำปัง .(2554). *รายงานการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ.* กรุงเทพฯ: บริษัท เอ.พี.กราฟฟิค ดีไซน์และการพิมพ์จำกัด.

ปัทมาวดี โพชนุกูล. (2557). งานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศไทย. *ประชาคมวิจัย,* 114.

ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2552). *กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา.* กรุงเทพฯ: โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส).

พนิต ภู่จินดา. (2557). *การผังเมืองกับการพัฒนาเมือง.* กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

พนิต ภู่จินดาและ ยศพล บุญสม. (2559). แนวคิดการพัฒนาเมืองต้นแบบ. *เจ-ดี วารสารวิชาการการออกแบบสภาพแวดล้อม,* 3(1).

พรทิพย์ แก้วมูลคำ. (2560). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม: เทคนิควิธีและการนำไปสู่การปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

พรทิพย์ แก้วมูลคำ. (2560). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม: เทคนิควิธีและการนำไปสู่การปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงานก.พ.ร.).

พรทิพย์ แก้วมูลคำ. (2560). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม: เทคนิควิธีและการนำไปสู่การปฏิบัติ.* .กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

พัชรี สิโรรส และคณะ. (2551). *คู่มือหรือแนวทางการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐในระดับกระทรวงที่เป็นระดับนโยบาย.* กรุงเทพฯ: ปิ่นเกล้าการพิมพ์.

พัชรี สิโรรส และพรทิพย์ แก้วมูลคำ. (2560). การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม: ตัวแบบและกรณีศึกษาสู่ความสำเร็จ. *วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน 2,* 24, (139-140).

พัชรี สิโรรส. (2562). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (participatory governance).* สืบค้นจาก www.rlpd.go.th/rlpdnew/image/rlpd_8/pmqa/.../participatory_ government.pptx.

พัฒณปกรณ์ ดอนตุ้มไพร. (2566). *รูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของภาคประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิษณุโลก.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก.* ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พีรธร บุณยรัตพันธุ์ และคณะ. (2555). *รายงานฉบับสมบูรณ์ชุดโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาเพื่อพัฒนานโยบายและกลไก การส่งเสริมความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ไพศาล วรคำ. (2558). *การวิจัยทางการศึกษา.* มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

ภัควดี วีระภาสพงษ์และคณะ. (2555). *ประวัติศาสตร์ฉบับย่อของลัทธิเสรีนิยมใหม่.* กรุงเทพฯ: สวนเงินมีมา.

มูลนิธิชัยพัฒนา. (2560). *เศรษฐกิจพอเพียง.* สืบค้นจาก http://www.chaipat.or.th/site_content/34-13/3579-2010-10-08-05-24-39.html.

เยาวเรศ จันทะคัต. (2542). *การใช้ข้อมูลดาวเทียมเพื่อศึกษาแนวโน้มการใช้ที่ดินเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่และตาก.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ระพีพรรณ คำหอม. (2557). *สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ระหัตร โรจนประดิษฐ์. (2550). *การวางผังเมืองโลจิสติกส์.* กรุงเทพฯ: การวางผังเมืองโลจิสติกส์.

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2548). *ฉันทามติวอชิงตัน* .กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.* กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.

วณางคณาง อุ๊ยนอก. (2561). *รู้จักแธตเชอร์ รู้จักเสรีนิยมใหม่ ผ่านมุม พิชิต ลิขิต กิจสมบูรณ์ วิโรจน์ อาลีประชาไท.* สืบค้นจาก https//prachatai.con/journal/2013/05/46612.

วรนุช สิปิยารักษ์. (2558). *เอกสารประกอบการสอน รายวิชา การพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์,* ม.ป.ป: ม.ป.ท.

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2559). *เสรีนิยมใหม่: ความรู้ฉบับพกพา.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ open worlds.

วรรณลดา กันต์โฉม. (2558). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา การวิเคราะห์ปัญหาชุมชนและแนวทางการพัฒนา.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

วชิราภรณ์ พูลทวี. (2563). *รูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในการขับเคลื่อนนโยบาย รู้รักสามัคคี จังหวัดยโสธร.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏหาสารคาม.

วันชัย วัฒนศัพท์, ถวิลวดี บุรีกุลและเมธิศา พงษ์ศักดิ์ศรี. (2551). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนการตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม.* ขอนแก่น: โรงพิมพ์ศิริภัณฑ์ออฟเซ็ท.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2566). *จังหวัดร้อยเอ็ด*. สืบค้นจาก https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AB%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B9%87%E0%B8%94.

วิชญะ อยู่ดี. (2561). *แนวทางการพัฒนาพื้นที่สีเขียวตามผังเมือง สำหรับเมืองขนาดเล็กเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน: เป้าหมายที่ 11.7*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). *การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม.

วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2549). วรรณกรรมปริทัศน์เรื่อง Governing by Network: The New Shape of the Public Sector (Goldsmith and Eggers2004). *สถาบันพระปกเกล้า ฉบับที่ 3*, (2549), 14-16.

ศิริลักษณ์ คัมภิรานนท์ และอัญชนา ณ ระนอง (2563). ความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดชายแดนใต้. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 31(1), 1-16.

ศิวัช แย้มโสภี. (2563). *ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชนในการสร้างเมืองท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศุภัช ศุภชลาศัย และคณะ. (2561). *ปฏิรูปนิวซีแลนด์ บทเรียนสำหรับประเทศไทย เล่มที่ 1*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เศรษฐิยา เปรื่องพิชญาธร. (2562). *รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม*. สืบค้นจาก http://seitthiya.blogspot.com/2010/02/blog-post_22.html. 40.

สนธยา พลศรี. (2547). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.สมนึก ปัญญาสิงห์. (2545). *การพัฒนาชุมชน*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สรวิศ เพ็ชรมาตศร. (2564). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านของคณะกรรมการหมู่บ้านตำบลนาโพธิ์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2551). *ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2547). *ทฤษฎีสังคมวิทยา: เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). (2560). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม: เทคนิควิธีและการนำไปสู่การปฏิบัติ*.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). (2562). *การบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม.* สืบค้นจาก https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2566). *Goldsmith and Eggers, ภายใต้ตัวแบบการบริหารงานภาครัฐ.* สืบค้นจาก http://www.opdc.go.th/uploads/files/toolkits_2010/book10/SOM_GN_B_033_088_NEW1.pdf.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ. (2562). *โครงการศึกษาการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในโครงการลงทุนภาครัฐ 2560.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ. (2561). *โครงการศึกษาการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในโครงการลงทุนภาครัฐ.* สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/ewt_w3c/ewt_dl_link.php?nid=2652.

สำนักงานจังหวัดขอนแก่น. (2559). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.2559-2561).* ขอนแก่น:สำนักงานจังหวัดขอนแก่น.

สำนักงานจังหวัดขอนแก่น. (2561). *แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน.* ขอนแก่น: สำนักงานจังหวัดขอนแก่น.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงบประมาณของรัฐสภา. (2559). การวิเคราะห์การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP). *รายงานวิชาการสำนักงบประมาณของรัฐสภา,* 3(5).

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงบประมาณของรัฐสภา.(2559). *การวิเคราะห์การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน* Public Private Partnership: PPP.

สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560–2564.* กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร. (2560). *โครงการจัดทำผังแม่บทโครงข่ายพื้นที่สีเขียวในเขตกรุงเทพมหานคร.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักพัฒนามาตรฐาน กรมโยธาธิการและผังเมือง .(2546). *เกณฑ์ด้านผังเมือง หมวดบริการสังคม เรื่องสวนสาธารณะ สนามกีฬา ห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์.*กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักพัฒนามาตรฐาน.กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2551). *โครงการศึกษาตัวแบบมาตรฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อวางผังเมืองรวม.* กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนามาตรฐาน.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2540). *หนังสือด่วนที่สุด ที่ นร 0205 /4760 เรื่อง แนวทางการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจ.* ลงวันที่ 2 เมษายน 2540.

สำนักวิเคราะห์และประเมินผล กรมโยธาธิการและผังเมือง. (2559.) *ทำเนียบกฎกระทรวงผังเมืองรวม.* สมุทรสาคร: บริษัท บอร์น ทู บี พับลิชชิ่ง จำกัด.

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของประชาชน.* สืบค้นจาก https://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2559/aug2559-2.pdf.

สำราญ อินทนะ. (2554). ความต้องการของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดน่าน. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์,* 2(2), 112-122.

สิการย์ เฟื่องฟุ้ง. (2561). ความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว. *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์.* 4(2).

สิทธิชัย ตันศรีสกุล. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนยั่งยืนกรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารช่อพะยอม,* 21.

สิรินทิพย์ ศรีสว่างวงศ์ และปิยะนุช เงินคล้าย. (2564). ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนนโยบายขนส่งสาธารณะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา,* 11(1).

สุกัญญา ตันธนวัฒน์ และคณะ. (2552). *เศรษฐศาสตร์ทั่วไป.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุทิน บุญญาธิการ, ดวงพร บุญครบ และรักกิจ ศรีสรินทร์. (2540). *รายงานการวิจัยเรื่องการบริหารการมีส่วนร่วมของประชาชน: กรณีศึกษาโครงการที่มีผลกระทบต่อประชาชน.* กรุงเทพฯ: สถาบันดำรงราชานุภาพ.

สุพรรษา เศษแสงศรี สุรศักดิ์ ชะมารัมย์. (2559). การพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์การที่มีขีดสมรรถนะสูงของสำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารบัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร,* 13(61), 197-208.

สุรินธร ชาญสมร. (2559). *ความร่วมมือในแบบเครือข่ายกับโครงการสร้างชุมชนแห่งการอยู่ร่วมกันและเข้าถึงได้ในอาเซียน กรณีศึกษาชุมชนต้นแบบเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เสน่ห์ จามริก. (2550). *การเมืองไทยกับพัฒนาการรัฐธรรมนูญ.* กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

เสน่ห์ จุ้ยโต. (2558). การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์การสมรรถนะสูง. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,* 5(1).

เสน่ห์ จุ้ยโต. (2558). การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์การสมรรถนะสูง. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 5(1).

อคิน รพีพัฒน์. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา (กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุข.

อดิศักดิ์ สมแสน. (2558). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ (เมืองพัทยา). *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 9(2).

อนุชิต พวงสำลี และวีรบูรณ์ วิสารทสกุล. (2541). *ประชาสังคม: คำความคิดและความหมาย*. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

อนุสรณ์ ลิ่มมณี. (2548). *หน่วยที่ 6 การศึกษารัฐศาสตร์แนวทางระบบ เอกสารการสอนชุดวิชา 81311 หลักและวิธีการศึกษาทางรัฐศาสตร์ หน่วยที่ 1-7 (ฉบับปรับปรุง)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อรทัย ก๊กผล. (2559). *Urbanization เมื่อ เมือง กลายเป็นโจทย์ของการบริหารจัดการท้องถิ่นสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

อรทัย ก๊กผล. (2551). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน*. กรุงเทพ: โรงพิมพ์ประชุมช่าง.

Franklyn Lisk. (1985). *Popular participation in planning for basic needs: concepts, methods and practices*. Hants, Gower.

อรทัย ก๊กผล (2559). *Urbanization เมื่อ เมืองกลายเป็นโจทย์ของการบริหารจัดการท้องถิ่นสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

อรพินท์ สพโชคชัย. (2551). *หลักสำคัญในการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม Participatory Governance Principle (การเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม)*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาคุณภาพ (สวพ.).

อรพินท์สพโชคชัย. (2550). *การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

อริยา เศวมาตร์. (2542). *นักพัฒนากับบทบาทในการสร้างความหมายของชุมชน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัย ปริญญาสุทธินันท์. (2562). นโยบายสาธารณะกับชุมชนบางเหรียง: ประเด็นทบทวนสู่ความสำเร็จและยั่งยืนของการขับเคลื่อนนโยบาย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 10(1), 93-94.

A.G.Chloros. (1956). *Certainty and the Function of Precedent in Comparative Law*. Revue Hellenique de Droit 66, 78 .

Almond, Gabriel A. and Powell, G Bingham. (1966). *Comparative Politics: A Development Approach*. Boston: Little Brown and Company.

Asian Development Bank. (2006). *Public-Private Partnership Handbook* .Manila: Asian Development Bank.

Best,J. (1977). *Research in Enucation.* New, Jersey: Prentice. Hall.Inc.

C.Stohl and K. Walker L. R. Frey (Ed.). (2002). A Bona Fide Perspective for the Future of Group. In New Directions in Group Communication. Thousand Oaks, CA: Sage.

Cohen , J. M., and Uphoff, N. T. (1981). *Rural Development Participation : Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation* . Ithaca, NY: Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.

Cohen, J. M., and Uphoff, N. T. (1981). *Rural Development Participation : Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation.* Ithaca, NY: Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.

Cramer, S.F. (1998). *Collaboration. Booton*, MA: Allyn and Bacon.

D.J. Whalan. (1982). The Science-Law Relationship: Are Lawyer Really Necessary. *The Australian Law Journal,* 56, 658-660 .

Geert Dewulf, Anneloes Blanken and Mirjam Bult-Spiering. (2012). *Strategic Issues in Public-Private Partnerships*, 2nd ed.West Sussex, UK: John Wiley and Sons.

H. Silving. (1966*). Stare Decisis in the Civil and in the Common Law.*

Huntington, S.P. (1968). *Modernization and corruption in political order in changing societies*. New Haven, CN: Yale University Press.

Huntington, Samual P. and Domininguez, G. I. (1975). *Political Development, in The Handbook of the Political Science.* Vol. 4. Reading. Massachusetts: Addison Wesley.

J. Keyton, D. J.Ford, and F. I. Smith. (2008). A Mesolevel Communicative Model of Collaboration. *Communication Theory,* 18(1), 380.

James Leiglan. (2018). Public-Private Partnerships in Developing Countries: The Emerging Evidence-based Critique. *The World Bank Research Observer 33,* 1, 103-134.

K. Crow. (2002). Coll*aboration DRM Associates.* Retrieved from http://www.npd-solutions.com/collaboration.html.

L. Loevinger. (1967). *Law and Science as Rival System*, 19 University of Florida Law Review. 530.

L.M. Friedman. (1969). *On Legal Development*, 24 Rutgers Law Review 11, 57.

Martin, E. (1999). *Changing Academic Work: Developing the Learning University*. Buckingham: The Society for Research into Higher Education and Open University.

P. S. Ring and A. H. Van de Ven. (1994). Development Processes of Cooperative Inter Organizational Relationship. *Academy of Management Review*, 19(1).

Paul Van der Wel. (2004). *Privatisation by Stealth: The Global Use and Abuse of the Term 'Public-Private Partnership.* Working Papers Series No.394 .The Hague: Institute of Social Studies.

Plymouth State University. (2003). *Area of Concern/Targets for Growth Indicators.* Retrieved from http://www.plymouth.edu/educate/growth_indicators.pdf.

Pye, Lucian W. (1966). *Aspect of Political Development*. Boston: Little Brown and Company.

R. Agranoff and M. McGuire. (2003). *Collaborative Public Management: New Strategies for Local Governments*. Washington, D. C.: Georgetown University.

R. Agranoff and M. McGuire. (2003). Collaborative Public Management: New Strategies for Local Governments.Washington, DC: Georgetown University.

R. David. (1984). *Sources of Law 2 International Encyclopedia of Comparative Law paras*, 98-101.

Robbins H., and Finley, M. (1998). *Why Team Don't Work*. London: Orient Business.

Sandiego State University's Collage of Education. (2003). *Collaboration Rubic.* Retrieved from http://edweb.sdsu. edu/triton/tidepoolunit/Rubics/collrubic. html.

Shelly, G., Cashman, T. and Vermaat, M. (2002). *Discovering computers 2003: Concepts for a digital world.* Boston, MA: Course Technology.

Sherry, Arnstein, R. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *In JAIP,* 35 (4), 216-224.

Streeten, Paul. (1972). *The Frontiers of Development studies*. London: Macmillan.

The Guardian. (2019). *Background: What caused the 1970s oil price shock?.* The Guardian, accessed December from https://www.theguardian.com/environment/2011/mar/03/1970s-oil-price-shock?fbclid= IwAR3E37D xWOeuMwJHvhGrl4j6Wtt0oxKOBcwFYK604p9ylER6ik8XTGZc6pl.

The World Bank. (2007). *Public-Private Partnership Units: lessons for their design and use in infrastructure* .Washington D.C.: The World Bank.

Tony Butcher. (2002). *Delivering Welfare.* Buckingham: Open University Press.

Turban, E., Leidner, D., Mclean, E., and Wetherbe, J. (2006). *Information technology for Management*: transforming organizations in the digital Hoboben, NJ: John Wiley and Sons (Asia).

United Nations Research Institute For Social Development (UNRISD). (1982). *UNRISD's Popular Partcipation Program* : An inquiry into power conflict and social change in UNRISD's Research Notes.

Walter, W. (1971). *Implementation Analysis and Assessment Policy Analysis.* 1(3), (Summer).

Weltch, M., and Tulbert, B. (2000). Practitioner's Perspective of Collaboration: A Social Validation and Factor Analysis. *Journal of Educational and psychological consultant*,11(3-4), 357-378.

Werthiem, W.F. (1981). *The Urgency Factor and Democracy : arhetorical contribution to Unrisd debate on participation*. Geneve, UNRISD.

William Erwin. (1976). *Participation Management : Concept Theory and Implementation.*Atlanta G.: Georgia State University.

World Bank Group. (2019). *What are Public Private Partnerships?.* World Bank Group,accessed from https://ppp.worldbank.org/public-private-artnership/overview/what-are-public-private-partnerships.

World Commission on Environment and Development. (1987). *Our Common Future.* Oxford University Press.

Yamane,T. (1973). *Statistics an Introductory Analysis.* New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยซึ่งไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามและหน่วยงานของท่าน

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ จังหวัดที่อยู่อาศัย ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบระบุรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 45 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่าตามวิธีการของ Likerts มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด จำนวน 46 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้แสดงความคิดเห็น

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายพิเชฐ สุขเพสน์
นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. 18-30 ปี ☐ 2. 31-40 ปี

☐ 3. 41-50 ปี ☐ 4. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

☐ 3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ 4. ปริญญาโทขึ้นไป

4. อาชีพ

☐ 1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ 2. ผู้ประกอบการ/เจ้าของธุรกิจ

☐ 3. รับจ้าง ☐ 4. เกษตรกรรม

☐ 5. นักเรียน/นักศึกษา ☐ 6. อื่น ๆ

5. จังหวัดที่อยู่อาศัย (ตามทะเบียนราษฎรที่ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง)

☐ 1. จังหวัดขอนแก่น ☐ 2. จังหวัดร้อยเอ็ด

☐ 3. จังหวัดมหาสารคาม ☐ 4. จังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 2 ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

มากที่สุด (5) หมายถึง มีความร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุด

มาก (4) หมายถึง มีความร่วมมืออยู่ในระดับมาก

ปานกลาง (3) หมายถึง มีความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง

น้อย (2) หมายถึง มีความร่วมมืออยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด (1) หมายถึง มีความร่วมมืออยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง □ ของแต่ละข้อที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริงของท่านคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับความร่วมมือ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่					
1. ความร่วมมือการกำหนดนโยบายร่วมกัน					
1.1 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการนำเสนอปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน					
1.2 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นำเสนอข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน					
1.3 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน					
1.4 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดรายละเอียดและวิธีการต่างๆนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน					
1.5 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นของนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน					
1.6 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวิธีการประเมิน ติดตามและปรับปรุงนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน					

ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับความร่วมมือ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ความร่วมมือการใช้ทรัพยากรร่วมกัน					
2.1 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้งบประมาณร่วมกัน					
2.2 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้อาคารและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน					
2.3 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้พื้นที่สถานที่ร่วมกัน					
2.4 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้คนหรือบุคลากรร่วมกัน					
2.5 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน					
3. ความร่วมมือการมีผลประโยชน์ร่วมกัน					
3.1 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของงบประมาณหรือเงิน					
3.2 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความเจริญรุ่งเรืองหรือเศรษฐกิจดี					
3.3 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของสังคมดี เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตที่ดี มีคุณค่ามากขึ้น ร่วมกัน					
3.4 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความมั่นคงทางการเมือง กฎหมาย					
3.5 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องที่เกิดร่วมกันทุกๆ ด้าน เช่น คนใน พื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี การไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เป็นต้น					
ลักษณะของพื้นที่					
1. ความร่วมมือของประชาชน					
1.1 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องการนำเสนอปัญหา การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นปัญหาการพัฒนา					

ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับความร่วมมือ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.2 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องพื้นที่หรือทรัพยากรในพื้นที่ของตนอย่างดี					
1.3 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่มีความจำเป็นจะต้องเสียสละหรือกระทบกับตนเป็นอย่างดี เช่น การเสียสละที่ดิน เงินหรือรายได้ที่อาจกระทบกับส่วนรวม					
1.4 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องกำลังแรงกาย แรงใจของตนและครอบครัว					
2. ความร่วมมือในการพัฒนา					
2.1 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ดินส่วนบุคคลให้ดีขึ้น					
2.2 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ถนนให้ดีขึ้น เช่น ถนนระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ถนนดิน ถนนดำ เป็นต้น					
2.3 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ป่าให้ดีขึ้น เช่น ป่าชุมชน ป่าสาธารณะที่เสื่อมโทรม เป็นต้น					
2.4 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่น้ำให้ดีขึ้น เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง เป็นต้น					
2.5 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น					
3. ความร่วมมือวิถีชีวิตและวัฒนธรรม					
3.1 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การทรงน้ำพระ ผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์					

ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอก
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

3.2 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องค่านิยมหรือบรรท ฐานที่รักษากันไว้ เช่น การไหว้ การเชื่อผู้อาวุโส
3.3 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องความเป็นอยู่วิถีชีวิตประจำวันของชุมชน หมู่บ้านหรือพื้นที่ท่าน
3.4 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนใ การพัฒนาพื้นที่เรื่องภาษา การใช้ภาษาถิ่นของตนหรือชุมชน
3.5 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องเชื้อชาติ ศาสนาโ มิได้แบ่งแยกแต่ร่วมแรงร่วมใจเสมอ
ความร่วมมือของหน่วยงาน
1. ด้านความร่วมมือของภาครัฐ
1.1 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยง รัฐในพื้นที่เสมอ
1.2 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยง รัฐหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและนอกพื้นที่เสมอ
1.3 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชา
1.4 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาค ส่วนอย่างบูรณาการ
1.5 เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการมีความร่วมมือกันตลอดเวลา
2. ด้านความร่วมมือของภาคเอกชน
2.1 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานราชการ ในพื้นที่เสมอ
2.2 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานเอกชนด้วยกัน

ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับความร่วมมือ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน					
2.4 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ					
2.5 ภาคเอกชนสนับสนุน ส่งเสริมการลงทุน การทำกิจกรรมในการพัฒนาพื้นที่					
3. ด้านความร่วมมือของภาคสังคม					
3.1 ภาคสังคมมีความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อย่างชัดเจน					
3.2 ภาคสังคมมีความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาพื้นที่					
3.3 ภาคสังคมมีความร่วมมือในการส่งเสริมพัฒนาการพัฒนา โดยการนำเสนอปัญหา จุดที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น					
3.4 ภาคสังคมมีการประสานความร่วมมือ ทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นเสมอ					
3.5 มีการรวมกลุ่มทำงานเพื่อผลักดันการพัฒนาต่างๆ ของพื้นที่ให้ดีขึ้น					

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

มากที่สุด (5) หมายถึง มีการมีส่วนร่วมมากที่สุด

มาก (4) หมายถึง มีการมีส่วนร่วมมาก

ปานกลาง (3) หมายถึง มีการมีส่วนร่วมปานกลาง

น้อย (2) หมายถึง มีการมีส่วนร่วมน้อย

น้อยที่สุด (1) หมายถึง มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง □ ของแต่ละข้อที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริงของท่านคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน					
1.1 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่างๆในการคิดและวางแผน เพื่อพัฒนาพื้นที่					
1.2 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่					
1.3 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่					
1.4 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่					
1.5 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการขั้นตอนและเทคนิคในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่					
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
2.1 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่					
2.2 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่					
2.3 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่					

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.4 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่					
2.5 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชน เกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่					
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ					
3.1 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่างๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่					
3.2 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่					
3.3 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่					
3.4 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่					
3.5 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่					
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล					
4.1 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการการติดตามและประเมินผลการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่					

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการมีส่วนร่วม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.2 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้สำเร็จในการพัฒนาพื้นที่					
4.3 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการวางแนวทาง ทิศทาง วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่					
4.4 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การพัฒนาพื้นที่					
4.5 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเพื่อพัฒนาพื้นที่					

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

มากที่สุด (5) หมายถึง มีการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก (4) หมายถึง มีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง (3) หมายถึง มีการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย (2) หมายถึง มีการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด (1) หมายถึง มีการพัฒนาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่อง ☐ ของแต่ละข้อที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริงของท่านคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านสังคม					
1.1 การพัฒนาพื้นที่ด้านขนมธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
1.2 การพัฒนาความเป็นถิ่นฐานดั้งเดิม รางเหง้าของสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
1.3 การพัฒนาความเสมอภาคทางสังคมในพื้นที่ เช่น ความเท่าเทียมกันทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
1.4 การพัฒนาสถาบันครอบครัวทางสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
1.5 การพัฒนาการร่วมกลุ่มทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์ ความรัก ความสามัคคี เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันในชุมชน กลุ่ม หมู่บ้าน เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
2. ด้านการเมืองและการปกครอง					
2.1 การพัฒนาเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น นำเสนอปัญหาของตนหรือชุมชน					

การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.2 การพัฒนาการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น การร่วมกับข้าราชการในการทำงานต่าง ๆ เป็นต้น					
2.3 การแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตย เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์การเลือกตั้ง การเข้าไปมีบทบาทในการเรียกร้อง เป็นต้น					
2.4 การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (อบต. อบจ. เทศบาล)					
2.5 การพัฒนาการปกครองส่วนภูมิภาคในพื้นที่ (อำเภอ จังหวัด)					
2.6 การพัฒนาการปกครองท้องที่ในพื้นที่ (หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล)					
3. ด้านเศรษฐกิจ					
3.1 การพัฒนาการมีงานทำหรือจ้างงานให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
3.2 การพัฒนาการการกิน (บริโภค) การใช้ (อุปโภค) ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
3.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับครัวเรือนหรือบุคคลให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น กลุ่มอาชีพการผลิตจำหน่ายของกลุ่มอาชีพหรือครอบครัว เป็นต้น					
3.4 การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับขนาดกลางให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น ร้านค้า บริษัท ห้างหุ้นส่วนขนาดเล็ก กลาง เป็นต้น					
3.5 การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับใหญ่ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น โรงงาน บริษัทขนาดใหญ่					

การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. ด้านกฎหมาย					
4.1 การพัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่ เช่น กฎหมายหรือข้อบังคับที่ออก โดยหน่วยงานในพื้นที่					
4.2 การพัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เช่น คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยท้องถิ่น หรือจังหวัด หรือหน่วยงานในพื้นที่					
4.3 การพัฒนากฎหมายในพื้นที่ใช้ได้จริงหรือนำไปปฏิบัติได้จริง เช่น นำกฎหมายที่ออกโดยหน่วยงานราชการ ไปบังคับใช้ในเรื่องที่ดินสาธารณะ					
4.4 กฎหมายสามารถคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพคนในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ได้					
4.5 การพัฒนากระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับกฎหมายในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น เมื่อเกิดเรื่องมีขั้นตอนและกระบวนการในการเรียกร้อง ร้องเรียนหรืออื่น ๆ ใช้ได้จริง เป็นต้น					
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับดินในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์					
5.2 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับน้ำบริโภค น้ำประปาในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
5.3 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับห้วย หนอง คลอง บึงในการเกษตรหรือท่องเที่ยวหรือทั่วไปในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์					

การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5.4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับป่า สัตว์ ทุ่งหญ้า ในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
5.5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับพลังงานแร่ธาตุในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
5.6 การพัฒนาพื้นที่อย่างสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น คำนึงถึงระบบนิเวศน์พื้นที่สีเขียว ผลกระทบทางอากาศ เป็นต้น					
6. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
6.1 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการสื่อสาร เช่น อินเทอเน็ต					
6.2 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการคมนาคม					
6.3 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการขนส่งหรือโลจิสติกส์					
6.4 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบราชการหรือหน่วยงานรัฐในการบริการสาธารณะ					
6.5 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในบริการประชาชน เช่น เน็ตตำบล การต่อต่อราชการ เป็นต้น					
7. ด้านการเกษตร					
7.1 การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินส่วนบุคคลทางการเกษตร					

การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์	ระดับการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7.2 การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะหรือป่าเสื่อมโทรมที่ใช้ในการเกษตรได้					
7.3 การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึงทาง การเกษตร					
7.4 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับเลี้ยงสัตว์					
7.5 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับปลูกพืชต่าง ๆ					
8. ด้านการสาธารณูปโภค					
8.1 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับประปา					
8.2 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับไฟฟ้า					
8.3 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับถนนหนทางเพื่อการเกษตร					
8.4 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับรถการเดินทางประจำทางหรือการเดินทางทั่วไป					
9. ด้านการคมนาคมและการขนส่ง					
9.1 การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่หมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน					
9.2 การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่ตำบล ระหว่างตำบล					
9.3 การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่จังหวัด ในจังหวัด					
9.4 การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางบก เช่น ถนน ทางรถไฟ เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					
9.5 การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางนำ เช่น แม่น้ำชี มูล เขื่อน อ่าง เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Ended)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูงยิ่ง

ภาคผนวก ข

แบบสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

ประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
การวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
นายพิเชฐ สุขเพสน์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันที่ 26 เมษายน 2567 เวลา 13.30 น.–16.30 น.
ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

.....

1. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่ารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ (MCAD) มีอิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความร่วมมือกำหนดนโยบายร่วมกัน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ความร่วมมือใช้ทรัพยากรร่วมกัน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ความร่วมมือการรับผลประโยชน์ร่วมกัน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าลักษณะของพื้นที่ (CAR) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

2.1 ความร่วมมือของประชากร

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ความร่วมมือของพื้นที่

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ความร่วมมือเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าความร่วมมือของหน่วยงาน (CAG) อิทธิพลในทางตรงกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

3.1 ความร่วมมือของภาครัฐ

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ความร่วมมือของภาคเอกชน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.3 ความร่วมมือของภาคสังคม

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. จากผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (PAR) มีอิทธิพลในทางตรงกับการพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ (CoDEL) ท่านเห็นด้วยกับผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

4.1 การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่น สารสินธุ์ ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เพราะอะไร

5.1 ด้านสังคม

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.2 ด้านการเมืองและการปกครอง

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.3 ด้านเศรษฐกิจ

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.4 ด้านกฎหมาย

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.6 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.7 ด้านการเกษตร

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.8 ด้านการสาธารณูปโภค

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5.9 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลเพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ นอกจากผลการวิจัยข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อสมาชิกกลุ่ม

1. .....
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....
8. .....

ภาคผนวก ค

ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

บัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
การวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
นายพิเชฐ สุขเพสน์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวแทนภาครัฐ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	ที่อยู่/สถานที่ทำงาน	กลุ่มผู้แทน
1	ดร.ศักดิ์ศรี ไชยกุฉิน	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์ และเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม	ปริญญาเอก	ศาลากลางจังหวัดร้อยเอ็ด ถนนเทวาภิบาล ตำบลในเมือง อำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนสำนักงานจังหวัด
2	นายพิรุณ ชูศรีเสริฐ	นักวิชาการที่ดินชำนาญการ	ปริญญาโท	สำนักงานที่ดินจังหวัดร้อยเอ็ด สาขาโพนทอง ถนนโพนทอง -กุฉินารายณ์ ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนสำนักงานที่ดิน
3	ภญ.ศิริพันธ์ อาจสุโพธิ์	เภสัชกรชำนาญการ	ปริญญาตรีเภสัชศาสตร์บัณฑิต	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด 273 ถนนเทวาภิบาล ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนสำนักงานสาธารณสุข
4	ดร.บุษกร แสนยะบุตร	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3	ปริญญาเอก	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 664 หมู่ที่ 3 ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนหน่วยงานการศึกษา

บัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
การวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
นายพิเชฐ สุขเพสน์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวแทนภาคเอกชน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	ที่อยู่/สถานที่ทำงาน	กลุ่มผู้แทน
1	นางสาวรัชฎา เมธาวีกุลชัย	อุตสาหกรรมจังหวัดร้อยเอ็ด	ปริญญาโท	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดร้อยเอ็ด 56 ถนนรัฐกิจไคลคลา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนสำนักงานอุตสาหกรรม
2	ดร.มนตรี มนตรีพิลา	รองประธานหอการค้าฝ่ายการศึกษาและวัฒนธรรม	ปริญญาเอก	ศาลากลางจังหวัดร้อยเอ็ด ถนนเทวาภิบาล ตำบลในเมือง อำเภอเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนสำนักงานหอการค้า
3	นายศุภชัย พัฒนศักดิ์ชัย	กรรมการผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด พัฒนยนต์ ออโต้เซลล์	ปริญญาโท	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พัฒนยนต์ ออโต้เซลล์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนนักธุรกิจหรือผู้ประกอบการ
4	นายพงษ์ศักดิ์ วรวงศ์	พาณิชย์จังหวัด	ปริญญาโท	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดร้อยเอ็ด 422 หมู่ที่ 12 ถนนแจ้งสนิท ตำบลดงสาน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

บัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
การวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
นายพิเชฐ สุขเพสน์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
กลุ่มที่ 3 กลุ่มตัวแทนการเมืองการปกครอง

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	ที่อยู่/สถานที่ทำงาน	กลุ่มผู้แทน
1	พ.ต.เหลาทอง ละมุล	นายทหารฝ่ายสวัสดิการ	ปริญญาโท	มณฑลทหารบกที่ 27 ค่ายประเสริฐสงคราม ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนทหาร
2	นางสาวพัชรินทร์ นุสนทรา	เจ้าพนักงานปกครอง (ปลัดอำเภอ)	ปริญญาโท	ที่ว่าการอำเภอศรีสมเด็จ 10 ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนฝ่ายปกครอง ปกครอง
3	ดร.มิตรธีรา วิสูตรานุกูล	ประธานสภาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	ปริญญาเอก	เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด 258 ถนนเทวภิบาล ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น
4	ดร.วิวัฒน์ ธนะแพสย์	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	ปริญญาเอก	เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด 258 ถนนเทวภิบาล ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนนักการเมือง

บัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)
การวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
นายพิเชฐ สุขเพสน์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
กลุ่มที่ 4 ตัวแทนประชาชน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	ที่อยู่/สถานที่ทำงาน	กลุ่มผู้แทน
1	นายสุรเดช แวงวรรณ	ค้าขาย	ปวส.การไฟฟ้า	13/1 หมู่ที่ 1 ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด
2	นางบุญโฮม พลเยี่ยม	กรรมการผู้จัดการห้างหุ้นส่วนทีพีคอนตรัลชั่น 2000	มัธยมศึกษาปีที่ 6	ห้างหุ้นส่วนทีพีคอนตรัลชั่น 2000 228 หมู่ที่ 2 ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพนทองจังหวัดร้อยเอ็ด	ตัวแทนประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด
3	นายณภัทร พงษ์พิศ	ผู้จัดการร้านภูมิภัทร์ (2017)	ปริญญาตรี	ร้านภูมิภัทร์ (2017) 27/4 ถนนประดิษฐ์ ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์	ตัวแทนประชาชนจังหวัดกาฬสินธุ์
4	นางสาววิไลวรรณ บุตรพรหม	พนักงานราชการ	ปริญญาตรี	54 หมู่ 13 ตำบลธัญญา อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์	ตัวแทนประชาชนจังหวัดกาฬสินธุ์
5	นางนิชนาฏ ตระกูลไพศาล	ผู้จัดการร้านกระดุมทอง	ปริญญาตรี	ร้านกระดุมทอง ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม	ตัวแทนประชาชนจังหวัดมหาสารคาม
6	นางอุษา บุตรมารศรี	ข้าราชการบำนาญ	ปริญญาโท	คลินิกหมอกนกพร อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม	ตัวแทนประชาชนจังหวัดมหาสารคาม

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	ที่อยู่/สถานที่ทำงาน	กลุ่มผู้แทน
7	นางรภัสรดา คามวัลย์	ค้าขาย	ปริญญาตรี	119 หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านโต้นอำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น	ตัวแทนประชาชนจังหวัดขอนแก่น
8	นายศักดิ์ดา สีสาร	รับราชการ	ปริญญาตรี	3/10 ถนนศรีนวล ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น	ตัวแทนประชาชนจังหวัดขอนแก่น

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๖๐๘๑

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๓).๐๒/๖๐๘๑

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๓).๐๒/๖๐๘๑

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๑๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๑๕๕๕

ที่ อว.๐๖๐๙.๑๖(๑).๐๒/๗๐๘๑

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๐๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๖๐๘๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๗๐๘๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๖๐๘๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๖๐๘๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๗๐๘๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.รัชนิดา ไสยรส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☑ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๓).๐๒/๖๐๘๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สถิตคุณ บุญเรือน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☑ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๗๐๔๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กุสุมา สุ่มมาตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๔๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
- ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านการวัดและประเมินผล
- ☑ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
- ☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๖๐๘๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.เจริญ สุขทรัพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
☑ ด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว.๐๖๑๙.๑๖(๑).๐๒/๗๐๘๐

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ทรงเกียรติ พลล้านเสน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย **นายพิเชฐ สุขเพสน์** รหัสประจำตัว **๖๔๒๖๒๐๘๐๑๑๒** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ **เรื่อง"รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☑ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา
☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาตร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ อว ๐๖๑๙.๑๖ (๑).๐๒/๗๐๕๙

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเข้าร่วม Focus Group Discussion

เรียน.....

ด้วย นายพิเชฐ สุขเพสน์ รหัสประจำตัว ๖๔๙๒๖๒๐๘๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนกรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วม Focus Group Discussion ในวันศุกร์ ที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา เวลา ๑๓.๓๐ น. – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาคร คัยนันทน์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕
โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์การหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่								
1. ความร่วมมือการกำหนดนโยบายร่วมกัน								
1.1 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการนำเสนอปัญหาเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.2 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นำเสนอข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.3 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดรายละเอียดและวิธีการต่าง ๆ นโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.5 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นของนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.6 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในกำหนดวิธีการประเมิน ติดตาม และปรับปรุงนโยบายพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2. ความร่วมมือการใช้ทรัพยากรร่วมกัน								
2.1 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้งบประมาณร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้อาคารและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้พื้นที่สถานที่ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้คนหรือบุคลากรร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.5 ภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือในใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3. ความร่วมมือการมีผลประโยชน์ร่วมกัน								
3.1 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของงบประมาณหรือเงิน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความเจริญรุ่งเรืองหรือเศรษฐกิจดี	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.3 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของสังคมดี เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตที่ดี มีคุณค่ามากขึ้น ร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.4 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องของความมั่นคงทางการเมือง กฎหมาย	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.5 การรับผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องที่เกิดร่วมกันทุก ๆ ด้าน เช่น คนใน พื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี การไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ลักษณะของพื้นที่								
1. ความร่วมมือของประชาชน								
1.1 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องการนำเสนอปัญหา การรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นปัญหาการพัฒนา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.2 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องพื้นที่หรือทรัพยากรในพื้นที่ของตนอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.3 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่มีความจำเป็นจะต้องเสียสละหรือกระทบกับตนเป็นอย่างดี เช่น การเสียสละที่ดิน เงินหรือรายได้ที่อาจกระทบกับส่วนรวม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4 ประชาชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องกำลังแรงกายแรงใจของตนและครอบครัว	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2. ความร่วมมือในการพัฒนา								
2.1 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาค เอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ดินส่วนบุคคลให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ถนนให้ดีขึ้น เช่น ถนนระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ถนนดิน ถนนดำ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.3 ในพื้นที่ของท่านให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่ป่าให้ดีขึ้น เช่น ป่าชุมชน ป่าสาธารณะที่เสื่อมโทรม เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่น้ำให้ดีขึ้น เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง เป็นต้น	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
2.5 ในพื้นที่ของท่านให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นที่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3. ความร่วมมือวิถีชีวิตและวัฒนธรรม								
3.1 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การทรงน้ำพระ ผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2 ในพื้นที่ของท่านให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	ศนที่ 5			
เรื่องค่านิยมหรือบรรทัดฐานที่รักษากันไว้ เช่น การไหว้ การเชื่อผู้อาวุโส								
3.3 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องความเป็นอยู่วิถีชีวิตประจำวันของชุมชน หมู่บ้านหรือพื้นที่ท่าน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.4 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องภาษาการใช้ภาษาถิ่นของตนหรือชุมชน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.5 ในพื้นที่ของท่าน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาพื้นที่เรื่องเชื้อชาติศาสนาโดยมิได้แบ่งแยกแต่ร่วมแรงร่วมใจ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ความร่วมมือของหน่วยงาน								
1. ด้านความร่วมมือของภาครัฐ								
1.1 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานรัฐในพื้นที่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.2 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานรัฐหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและนอกพื้นที่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.3 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4 ภาครัฐมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่าบูรณาการ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.5 เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการมีความร่วมมือกันตลอดเวลา	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
2. ด้านความร่วมมือของภาคเอกชน								
2.1 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานราชการ ในพื้นที่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับหน่วยงานเอกชนด้วยกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับประชาชน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4 ภาคเอกชนมีความร่วมมือทำงานพัฒนาพื้นที่กับทุกภาคส่วนอย่าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
บูรณาการ								
2.5 ภาคเอกชนสนับสนุน ส่งเสริมการลงทุน การทำกิจกรรมในการพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3. ด้านความร่วมมือของภาคสังคม								
3.1 ภาคสังคมมีความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
3.2 ภาคสังคมมีความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.3 ภาคสังคมมีความร่วมมือในการส่งเสริมพัฒนาการพัฒนา โดยการนำเสนอปัญหา จุดที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.4 ภาคสังคมมีการประสานความร่วมมือ ทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.5 มีการรวมกลุ่มทำงานเพื่อผลักดันการพัฒนาต่าง ๆ ของพื้นที่ให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. การมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน								
1.1 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในการคิดและวางแผน เพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.2 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลการคิดและการวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.3 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทางทิศทางวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระในการคิดและวางแผน เพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.5 การร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคใน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การคิดและวางแผนเพื่อพัฒนาพื้นที่								
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ								
2.1 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทาง วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียดเนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.5 มีการติดสินใจร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ								
3.1 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.3 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับวางแนวทาง ทิศทาง วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.4 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับกำหนดรายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.5 การดำเนินการหรือปฏิบัติร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการขั้นตอนและเทคนิคเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล								
4.1 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนในการการติดตามและประเมินผลการสำรวจปัญหา ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.2 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาพื้นที่ให้สำเร็จในการพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.3 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการวางแนวทาง ทิศทาง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่								
4.4 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการกำหนดเนื้อหารายละเอียด เนื้อหาสาระเพื่อพัฒนาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.5 ร่วมมือกันของภาครัฐและภาคเอกชนเกี่ยวกับการวางวิธีการ ขั้นตอนและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเพื่อพัฒนาพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์การพัฒนาพื้นที่ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ด้านสังคม								
1.1 การพัฒนาพื้นที่ด้านขนมธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
กาฬสินธุ์								
1.2 การพัฒนาความเป็นถิ่นฐานดั้งเดิม รางเหง้าของสังคมในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.3 การพัฒนาความเสมอภาคทางสังคมในพื้นที่ เช่น ความเท่าเทียมกันทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4 การพัฒนาสถาบันครอบครัวทางสังคม ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.5 การพัฒนาการร่วมกลุ่มทางสังคม เช่น ความสัมพันธ์ ความรัก ความสามัคคี เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันในชุมชน กลุ่มหมู่บ้าน เป็นต้น ในพื้นที่ ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
กาฬสินธุ์								
2. ด้านการเมืองและการปกครอง								
2.1 การพัฒนาเกี่ยวกับการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น นำเสนอปัญหาของตนหรือชุมชน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2 การพัฒนาการแสดงออกทางการเมืองการปกครองต่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น การร่วมกับข้าราชการในการทำงานต่าง ๆ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3 การแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตย เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์การเลือกตั้ง การเข้าไปมีบทบาทในการเรียกร้อง เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4 การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (อบต. อบจ. เทศบาล)	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.5 การพัฒนาการปกครองส่วนภูมิภาคในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
(อำเภอ จังหวัด)								
2.6 การพัฒนาการปกครองท้องที่ในพื้นที่ (หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล)	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
3. ด้านเศรษฐกิจ								
3.1 การพัฒนาการมีงานทำหรือจ้างงานให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2 การพัฒนาการการกิน (บริโภค) การใช้ (อุปโภค) ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับครัวเรือนหรือบุคคลให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น กลุ่มอาชีพ การผลิตจำหน่ายของกลุ่มอาชีพหรือครอบครัว เป็นต้น	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
3.4 การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับขนาดกลางให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เช่น ร้านค้า บริษัท	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ห้างหุ้นส่วนขนาดเล็กกลาง เป็นต้น								
3.5 การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับใหญ่ให้พื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น โรงงาน บริษัทขนาดใหญ่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4. ด้านกฎหมาย								
4.1 การพัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่ เช่น กฎหมายหรือข้อบังคับที่ออก โดยหน่วยงานในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.2 การพัฒนากฎหมายในพื้นที่มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เช่น คำสั่งระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดยท้องถิ่น หรือจังหวัด หรือหน่วยงานในพื้นที่	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.3 การพัฒนากฎหมายในพื้นที่ใช้ได้จริงหรือนำไปปฏิบัติได้จริง เช่น นำกฎหมายที่ออกโดยหน่วยงานราชการ ไปบังคับใช้ในเรื่องที่ดินสาธารณะ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.4 กฎหมายสามารถคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพคนในพื้นที่ร้อยเอ็ดขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.5 การพัฒนากระบวนการขั้นตอนและวิธีการเกี่ยวกับกฎหมายในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เช่น เมื่อเกิดเรื่องมีขั้นตอนและกระบวนการในการเรียกร้อง ร้องเรียนหรืออื่น ๆ ใช้ได้จริง เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม								
5.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยว กับดินในพื้นที่ร้อยเอ็ดขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.2 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับน้ำบริโภค น้ำประปาในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
มหาสารคามและกาฬสินธุ์								
5.3 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับห้วย หนอง คลอง บึงในการเกษตรหรือท่องเที่ยวหรือทั่วไปในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับป่า สัตว์ ทุ่งหญ้า ในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับพลังงาน แร่ธาตุในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.6 การพัฒนาพื้นที่อย่างสมดุลทาง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เช่น คำนึงถึงระบบนิเวศน์ พื้นที่สีเขียว ผลกระทบทางอากาศ เป็นต้น								
6. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ								
6.1 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการสื่อสาร เช่น อินเทอเน็ต	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6.2 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการคมนาคม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6.3 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในระบบการขนส่ง หรือโลจิสติกส์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6.4 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
เพื่อใช้ในระบบราชการหรือหน่วยงานรัฐในการบริการสาธารณะ								
6.5 การพัฒนาเทคโนโลยีในพื้นที่ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ในบริการประชาชน เช่น เน็ตตำบล การต่อต่อราชการ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7. ด้านการเกษตร								
7.1 การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินส่วนบุคคลทางการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7.2 การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะหรือป่าเสื่อมโทรมที่ใช้ในการเกษตรได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7.3 การพัฒนาพื้นที่การเกษตรเกี่ยวกับน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึงทาง การเกษตร	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7.4 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับเลี้ยงสัตว์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7.5 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับปลูกพืชต่าง ๆ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8. ด้านการสาธารณูปโภค								
8.1 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับประปา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
8.2 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับไฟฟ้า	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8.3 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับถนนหนทางเพื่อการเกษตร	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8.4 การพัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับรถการเดินทางประจำทางหรือการเดินทางทั่วไป	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9. ด้านการคมนาคมและการขนส่ง								
9.1 การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่หมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9.2 การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่ตำบล ระหว่างตำบล	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9.3 การพัฒนาถนนและการขนส่งในพื้นที่จังหวัด ในจังหวัด	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9.4 การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางบก เช่น ถนน ทางรถไฟ เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
9.5 การพัฒนาการเชื่อมโยงพื้นที่เกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งทางนำ เช่น แม่น้ำซี มูลเขื่อน อ่าง เป็นต้น ในร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการวิจัยเรื่องความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded[a]	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.912	111

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
452.40	457.742	21.395	111

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
cscp1	448.18	455.949	.089	.913
cscp2	448.35	450.412	.373	.911
cscp3	447.88	451.578	.198	.912
cscp4	448.23	454.895	.139	.912
cscp5	448.25	452.421	.283	.912
cscp6	448.13	455.456	.058	.913
csr1	448.15	457.464	.005	.913

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
csr2	447.95	466.394	-.349	.915
csr3	448.00	460.856	-.158	.914
csr4	448.25	459.233	-.083	.913
csr5	448.10	461.006	-.132	.914
cmb1	448.33	455.078	.106	.913
cmb2	448.33	452.981	.167	.912
cmb3	448.40	459.100	-.081	.913
cmb4	448.08	448.898	.351	.911
cmb5	448.10	451.751	.218	.912
cp1	448.23	450.246	.263	.912
cp2	448.55	442.375	.479	.910
cp3	448.63	448.938	.321	.911
cp4	448.55	449.778	.252	.912
ac1	448.53	450.957	.204	.912
ac2	448.35	456.654	.022	.913
ac3	448.38	445.233	.434	.911
ac4	448.25	445.244	.432	.911
ac5	448.15	443.088	.504	.910
crlc1	448.40	447.181	.403	.911
crlc2	448.28	452.730	.180	.912
crlc3	448.18	444.509	.433	.911
crlc4	448.30	457.157	.007	.913
crlc5	448.53	443.779	.531	.910
gsc1	448.38	446.192	.399	.911
gsc2	448.60	447.350	.341	.911
gsc3	448.40	446.225	.441	.911
gsc4	448.18	450.496	.228	.912

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
gsc5	448.03	450.273	.265	.912
pc1	448.13	447.834	.351	.911
pc2	448.45	461.760	-.170	.914
pc3	448.40	454.287	.148	.912
pc4	448.60	444.012	.487	.910
pc5	448.40	447.238	.373	.911
css1	448.28	439.482	.557	.910
css2	448.35	448.217	.316	.911
css3	448.25	452.796	.187	.912
css4	448.45	446.451	.433	.911
css5	448.60	442.893	.497	.910
ptp1	448.25	449.583	.318	.911
ptp2	448.25	446.295	.421	.911
ptp3	448.53	444.425	.472	.911
ptp4	448.43	447.478	.352	.911
ptp5	448.20	445.638	.427	.911
pdm1	448.48	449.685	.294	.912
pdm2	448.43	445.359	.495	.911
pdm3	448.38	451.160	.194	.912
pdm4	448.23	451.706	.225	.912
pdm5	448.38	446.959	.349	.911
po1	448.50	441.800	.518	.910
po2	448.33	448.260	.306	.912
po3	448.03	450.273	.265	.912
po4	448.23	455.966	.056	.913
po5	448.30	451.628	.230	.912
pme1	448.48	457.876	-.020	.913

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
pme2	448.10	449.854	.255	.912
pme3	448.45	446.451	.433	.911
pem4	448.33	448.197	.292	.912
pme5	448.15	456.988	.011	.913
sa1	448.40	456.363	.040	.913
sa2	448.50	450.178	.235	.912
sa3	448.33	447.945	.317	.911
sa4	448.35	448.217	.316	.911
sa5	448.60	444.012	.487	.910
pg1	448.45	446.451	.433	.911
pg2	448.60	442.893	.497	.910
pg3	448.25	449.583	.318	.911
pg4	448.25	446.295	.421	.911
pg5	448.53	444.425	.472	.911
pg6	448.43	447.478	.352	.911
ea1	448.20	445.638	.427	.911
ea2	448.48	449.685	.294	.912
ea3	448.43	445.359	.495	.911
ea4	448.38	451.160	.194	.912
ea5	448.20	450.298	.298	.912
la1	448.38	446.959	.349	.911
la2	448.60	442.893	.497	.910
la3	448.33	448.260	.306	.912
la4	448.20	456.044	.065	.913
la5	448.23	455.966	.056	.913
nre1	448.30	451.628	.230	.912
nre2	448.33	447.945	.317	.911

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
nre3	448.10	449.854	.255	.912
nre4	448.38	458.573	-.047	.913
nre5	448.33	448.197	.292	.912
nre6	448.15	456.988	.011	.913
it1	448.40	456.363	.040	.913
it2	448.50	450.178	.235	.912
it3	448.33	447.945	.317	.911
it4	448.35	448.217	.316	.911
it5	448.25	452.796	.187	.912
ag1	448.45	446.451	.433	.911
ag2	448.60	442.893	.497	.910
ag3	448.25	449.583	.318	.911
ag4	448.25	446.295	.421	.911
ag5	448.53	444.425	.472	.911
pu1	448.43	447.478	.352	.911
pu2	448.20	445.638	.427	.911
pu3	448.48	449.685	.294	.912
pu4	448.43	445.359	.495	.911
tt1	448.20	445.638	.427	.911
tt2	448.20	450.298	.298	.912
tt3	448.38	446.959	.349	.911
tt4	448.18	452.330	.401	.912
tt5	448.15	457.448	.013	.913

ภาคผนวก ฉ

ภาพประกอบกิจกรรม

ตัวอย่างภาพประกอบการสัมภาษณ์การสนทนากลุ่ม (Focus Group)
การวิจัยเรื่อง รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์
นายพิเชฐ สุขเพสน์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประสาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น.
ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

ภาพที่ ฉ.1 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

ภาพที่ ฉ.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

ภาพที่ ฉ.3 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

ภาพที่ ฉ.4 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

ภาพที่ ฉ.5 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2567 เวลา 13.00 น.–16.30 น. ณ ห้องประชุมร้านเสบียงบิสโตร

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

พิเชฐ สุขเพสน์, วัชรินทร์ สุทธิศัย และสิทธิพรร์ สุนทร. (2567). *รูปแบบความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน กรณีศึกษากลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์.*